แผนพัฒนาสถิติ
สาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมือง และการปกครอง
ฉบับที่ 1
พ.ศ. 2557 - 2558

จัดทำโดย

คณะอนุกรรมการสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

แผนพัฒนาสถิติ
สาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง
ฉบับที่ 1
พ.ศ. 2557 - 2558

จัดทำโดย
คณะอนุกรรมการสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

คำนำ

การดำเนินงานเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำระบบสถิติทางการของประเทศจากการนำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2554 – 2558) สู่การปฏิบัติ ซึ่งแผนพัฒนาสถิติฯ ฉบับนี้พร้อมกับแผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ อีก 20 สาขา จะเป็นรากฐานสำคัญต่อการบริหารจัดการระบบสถิติของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากได้มีการพิจารณากลั่นกรองในการคัดเลือกข้อมูลสถิติที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายในมิติต่างๆ เพื่อนำข้อมูลสถิติไปประกอบการตัดสินใจในการบริหารราชการแผ่นดินทั้งในด้านการวางแผนปฏิบัติงานและติดตามประเมินผล ก่อนที่จะนำผังสถิติทางการและแผนพัฒนาสถิติไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และนำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงกับข้อมูลสถิติของหน่วยงานราชการทุกหน่วยต่อไป

ในการจัดทำแผนพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองฉบับนี้ คณะอนุกรรมการของสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันจัดทำ เรียบเรียง และประชุมหารืออย่างเป็นระบบเพื่อปรับเปลี่ยนให้เกิดความสมบูรณ์ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เบื้องต้น กระบวนการดังกล่าวได้มีการมุ่งเน้นให้เกิดความรอบคอบในการนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา โดยเริ่มจากการพิจารณาเหตุผลและความจำเป็น รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาสถิติฯ ก่อนที่จะกำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติฯ ขึ้น พร้อมกับขอบเขตของสาขา ซึ่งได้ชี้แจงไว้ในบทที่ 1 สำหรับบทที่ 2 จะเป็นเนื้อหาสำคัญที่ได้พิจารณาประกอบในการคัดเลือกสถิติทางการด้านยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ซึ่งได้แก่ สถานการณ์ รวมทั้งนโยบายและทิศทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นในบทที่ 3 คณะอนุกรรมการฯ ได้วางโครงสร้างและจัดทำผังสถิติทางการที่มีความครอบคลุม ความถูกต้อง และความชัดเจนเพื่อความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล และได้นำไปกำหนดเป็นแผนพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ในบทที่ 4 ซึ่งจะเริ่มดำเนินการตามแผนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2558 ทั้งนี้โดยได้พิจารณาสถานการณ์ของสถิติแต่ละรายการเรียบร้อยแล้ว

ท้ายนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ฉบับแรกนี้ จะสามารถเป็นส่วนหนึ่งของรากฐานระบบสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ และสามารถนำไปประยุกต์ต่อยอดเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับนโยบายและการใช้สถิติให้เกิดประโยชน์สำหรับการพัฒนาประเทศต่อไป

คณะอนุกรรมการสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

กันยายน 2557

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1
	1.1 ที่มาของแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	1
	1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	4
	1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	4
	1.4 ขอบเขตของสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	5
บทที่ 2	สถานการณ์ แนวโน้ม นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	7
บทที่ 3	ผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	49
	3.1 แนวคิดในการจัดโครงสร้างสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	49
	3.2 ผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	55
บทที่ 4	สถานะ และแนวทางการพัฒนาสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	85
	4.1 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	86
	4.2 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	92
	4.3 แผนปฏิบัติการพัฒนาสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง พ.ศ. 2557-2558	94
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาของแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตสถิติซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานและงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาภายใต้ข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีก็มีความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลือง สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2553 นับเป็นแผนแม่บทระบบสถิติฉบับแรกของประเทศมีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ คือ

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือที่สำคัญคือแผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ (แผนพัฒนาสถิติรายสาขา)
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือสำคัญคือแนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติและการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึง โดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

กลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ คือคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 และคณะอนุกรรมการสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 คณะ ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศในฐานะประธานคณะกรรมการฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ตามมติของคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 1/2555 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2555

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขามีภารกิจในการยกร่างแผนพัฒนาสถิติรายสาขาและกำกับการดำเนินงานพัฒนาสถิติรายสาขาให้เป็นไปตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานสถิติรายสาขาประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการฯ

คณะรัฐมนตรี

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558
(28 ธ.ค. 2553)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านวิชาการ

องค์ประกอบ
- ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน
- ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาควิชาการ

ประธาน
ผู้ทรงคุณวุฒิ

เลขานุการ
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หน้าที่
ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการในการผลิตและให้บริการข้อมูลสถิติอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และเข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ใช้ประโยชน์

คณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) (3 พ.ค.2554)

องค์ประกอบ
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ปลัดกระทรวงแรงงาน
- ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
- ปลัดกระทรวงยุติธรรม
- ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
- ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- ปลัดกระทรวงกลาโหม
- ปลัดกระทรวงการคลัง
- ปลัดกระทรวงพาณิชย์
- ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- ปลัดกระทรวงคมนาคม
- ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ปลัดกระทรวงพลังงาน
- ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
- ปลัดกรุงเทพมหานคร
- ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
- ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสังคม จำนวน 3 ท่าน
- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจ จำนวน 3 ท่าน
- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 3 ท่าน
- ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ จำนวน 2 ท่าน

- ประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- รองประธาน ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- เลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- วาระ 5 ปี ตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ

หน้าที่
- กำหนดนโยบายด้านสถิติของประเทศ
- กำกับ ติดตามการดำเนินงานด้านสถิติของประเทศให้เป็นไปตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ
- รายงานความก้าวหน้าตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบสถิติต่อคณะรัฐมนตรี โดยผ่านสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- กำหนดนโยบายเกี่ยวกับงบประมาณ และการพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ
- แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

หน่วยประสานงานแผนแม่บทระบบสถิติฯ ภายใน สสช.

ประสานในประเทศ	ประสานต่างประเทศ

ผู้รับผิดชอบ
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หน้าที่
- ประสานงานทั้งในและต่างประเทศในการดำเนินการตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ
- ทบทวนแผนแม่บทระบบสถิติฯ
- ติดตามผลการปฏิบัติงาน

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา (24 ก.พ. 2555)

องค์ประกอบ
- ประธาน ปลัดกระทรวงจากหน่วยงานหลักของสาขา
- รองประธาน รองปลัดกระทรวง และรองผู้อำนวยการ สสช
- อนุกรรมการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ
- เลขานุการ หน่วยงานหลัก และสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- วาระ 5 ปี ตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ

หน้าที่
1) จัดทำผังสถิติทางการของสาขา โดยทำการทบทวนรายการข้อมูลสถิติ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง และรับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน และวิเคราะห์ความต้องการข้อมูลสถิติทางการ (Data Gap Analysis) โดยวิเคราะห์จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง/กรมต่างๆ และความต้องการใช้ข้อมูลสถิติ
2) พิจารณาคัดเลือกสถิติทางการจากข้อมูลการบริหารงาน การลงทะเบียน สำมะโน สำรวจ (ข้อมูลที่มีการจัดทำอยู่แล้ว) และกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ
3) พิจารณาหน่วยงานรับผิดชอบในการผลิตสถิติทางการที่ยังไม่มีหน่วยงานใดจัดทำ และประสานให้มีการผลิตสถิติทางการตามผังรวมสถิติทางการของสาขา
4) นำเสนอชุดข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลและประเด็นยุทธศาสตร์
5) ประสานงานการพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ และปรับปรุงสถิติให้ได้มาตรฐาน
6) บริหารจัดการการจัดทำมาตรฐานสถิติและส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์
7) ประสานงานการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และเผยแพร่สถิติทางการ
8) ประสานงานด้านงบประมาณและการพัฒนาบุคลากรด้านสถิติ
9) จัดทำรายงานประจำปี (รายงานสถานการณ์สถิติทางการและรายงานผลการดำเนินงาน) เสนอต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน
10) แต่งตั้งคณะทำงานฯ และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา 21 คณะ ประกอบด้วย

คณะอนุกรรมการสถิติด้านสังคม

1) ประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ
2) แรงงาน
3) การศึกษา
4) ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
5) สุขภาพ
6) สวัสดิการสังคม
7) หญิงและชาย
8) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน
9) ยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

คณะอนุกรรมการสถิติด้านเศรษฐกิจ

10) บัญชีประชาชาติ
11) เกษตร และประมง
12) อุตสาหกรรม
13) พลังงาน
14) การค้า และราคา
15) ขนส่ง และโลจิสติกส์
16) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
17) การท่องเที่ยวและกีฬา
18) การเงิน การธนาคาร และการประกันภัย
19) การคลัง
20) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะอนุกรรมการสถิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

21) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

แผนพัฒนาสถิติรายสาขา (รวมสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง) คือ เครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้

- ประเทศมีข้อมูลสถิติที่สำคัญจำเป็นต่อการวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้ม เพื่อวางแผนและประเมินผลการพัฒนาในแต่ละสาขา
- หน่วยสถิติต่างๆ และบุคลากรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้นด้านการจัดทำข้อมูลและการจัดทำสถิติ
- ประชาชนเข้าใจและเข้าถึงสถิติสาขาต่างๆ ได้สะดวกรวดเร็ว

แผนพัฒนาสถิติรายสาขามีองค์ประกอบสำคัญคือ “ผังสถิติทางการ” ที่กำหนดรายการสถิติที่สำคัญจำเป็นต่อการวางแผนและติดตามผลการพัฒนาระดับประเทศและสาขา พร้อมทั้งกำหนดหน่วยสถิติที่รับผิดชอบผลิตและพัฒนาสถิติดังกล่าว กำหนดยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาการผลิต การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์สถิติ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อจำกัดและแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหน่วยงานสถิติต่างๆ การสนับสนุนทรัพยากรและการสนับสนุนด้านอื่นๆ ที่จำเป็น

แผนพัฒนาสถิติรายสาขามีกรอบระยะเวลา 5 ปี และใช้เป็นกรอบการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของคณะอนุกรรมการสถิติสาขาต่างๆ ต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติ 3 ด้าน

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา (รวมสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง) ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) ศึกษานิยาม ขอบเขต และความสำคัญของสถิติสาขานั้นๆ จากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การให้คำนิยามที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาแนวทางการจัดจำแนกข้อมูลของสำนักงานสถิติประเทศต่างๆ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ธนาคารโลก มาตรฐานการจัดจำแนกประเภทของสหประชาชาติ (UNACC, Administrative Committee on Coordination Programme Classification) เพื่อนำมาปรับใช้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

2) ศึกษาตัวอย่างโครงสร้างและการจัดหมวดหมู่รายการสถิติแต่ละสาขา ตลอดจนรายการสถิติจากประเทศต่างๆ เพื่อนำแนวคิดที่เหมาะสมมากำหนดโครงสร้างหมวดหมู่สถิติรายสาขาของประเทศไทย

3) ศึกษาด้านอุปสงค์ ได้แก่ การศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขา นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับประเทศและระดับสาขาที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐธรรมนูญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการระดับกระทรวง เป้าหมายและตัวชี้วัดระดับสากล และประเทศ เพื่อให้ทราบความต้องการสถิติที่สำคัญ

4) ศึกษาด้านอุปทาน ได้แก่ การศึกษารายการข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสาขานั้นๆ ที่มีการจัดทำในปัจจุบัน โดยสืบค้นจากแหล่งต่างๆ อาทิ ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงาน รายงานสถิติประจำปีของหน่วยงาน รายงานสถิติประจำปีของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเว็บไซต์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5) คัดเลือกรายการสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามความก้าวหน้าของสถานการณ์การพัฒนาให้เป็น “สถิติทางการ” และจัดหมวดหมู่ตามโครงสร้างที่กำหนด

6) จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ซึ่งแสดงหมวดหมู่ และรายการสถิติทางการ ความถี่ในการเผยแพร่และหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบใน

ปัจจุบัน หรือมีหลายหน่วยงานที่ผลิตกันอย่างซ้ำซ้อน ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ จะมีภารกิจในการพิจารณากำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน

7) วิเคราะห์สถานการณ์การผลิต ระบบการบริหารจัดการและเผยแพร่สถิติ และจัดทำยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนาสถิติรายสาขา

1.4 ขอบเขตของสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

การยุติธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้คำนิยาม **"กระบวนการยุติธรรม"** ว่า คือ "ขั้นตอนและวิธีดำเนินการในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่ออำนวยความยุติธรรม คุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล"

พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติพ.ศ. 2549 ให้คำนิยาม **"การบริหารงานยุติธรรม"** ว่าได้แก่ การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในการอำนวยความยุติธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน การบังคับการตามกฎหมายและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แต่ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลและการดำเนินการของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ซึ่งขอบเขตและการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมนั้นเกี่ยวข้องกับหน่วยงานจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ อัยการ ศาล กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ฯลฯ ทั้งยังหมายรวมถึงการดำเนินการเพื่ออำนวยความยุติธรรมทางแพ่งและทางปกครองอีกด้วย

ความมั่นคง

แนวคิดเรื่องความมั่นคงมีพัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่อง ในระยะแรก **"ความมั่นคง"** จะหมายถึงความมั่นคงของชาติ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2495 ที่ระบุว่า **"ความมั่นคงของชาติ"** คือ "ความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หมายความว่า การให้เอกราชของชาติหรือสวัสดิภาพของประชาชนให้อยู่ในความมั่นคง ปลอดภัย รวมตลอดถึงการให้ประเทศดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย"

ตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 แนวคิดเกี่ยวกับ "ความมั่นคง" ประเทศไทยได้ปรับนิยามและขอบเขตเรื่องความมั่นคงโดยขยายกว้างขึ้นให้รวม **"ความมั่นคงของมนุษย์"** ซึ่งครอบคลุมความมั่นคงในมิติด้านการเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยส่วนบุคคล ด้านอาหาร ด้านสุขภาพ รวมถึงความสัมพันธ์ในชุมชน[1] ดังจะเห็นได้จากนโยบายความมั่นคงของชาติ พ.ศ. 2555-2559 ที่จัดทำโดยสภาความมั่นคงแห่งชาติที่ระบุหลักการพื้นฐานการกำหนดนโยบายในการเสริมสร้างกำลังอำนาจและรักษาความมั่นคงของชาติ เพื่อให้สามารถเผชิญภัยคุกคามและความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงกรอบผลประโยชน์แห่งชาติซึ่งหมายรวมถึง การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ ความเจริญเติบโตของชาติ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความเป็นปึกแผ่น ท่ามกลางความหลากหลาย

[1] สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (2552), **รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี 2552: ความมั่นคงของมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต.**

ของสังคม ความปลอดภัย ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน การมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิเหนือทรัพยากรชีวภาพของชาติ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในประชาคมอาเซียน ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของชาติ ในประชาคมระหว่างประเทศ

โดยมีการแสดงให้เห็นในแนวคิดและทิศทางหลักของนโยบายความมั่นคงที่มุ่งให้สังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาแนวทางประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่เป็นค่านิยมร่วมของสังคมไทยในการเสริมสร้างความสมานฉันท์ ความมีเอกภาพ ร่วมมือร่วมใจของคนในชาติให้พร้อมผนึกกำลังเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า มุ่งเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สันติสุข โดยได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างฐานรากความมั่นคงของสังคมไทย ฟื้นคืนความสมานฉันท์ของคนในชาติ โดยการเสริมสร้างค่านิยมร่วมและจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี สร้างภูมิคุ้มกันของสังคมในทุกระดับ ลดความเสี่ยงจากผลกระทบของภัยคุกคามเอื้อต่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติจากสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้มีกลไกการบริหารจัดการนโยบายในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ดี ข้อมูลสถิติบางส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์บางส่วนจะได้รับการบริหารจัดการภายใต้สาขาอื่นๆ แล้ว และข้อมูลสถิติบางส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูงหรือเป็นข้อมูลปกปิด สถิติทางการในเรื่องความมั่นคงจึงจะเน้นเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น ไม่ครอบคลุมทุกมิติของความมั่นคงของชาติและความมั่นคงของมนุษย์

การเมืองและการปกครอง

การเมือง เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการได้มาและการใช้อำนาจในการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งในประเทศไทยสามารถจำแนกได้เป็นการเมืองระดับประเทศและการเมืองระดับท้องถิ่น ในขณะที่**การปกครอง** หมายถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจทั้งหลายตามกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล[2] ปัจจุบันการปกครองของประเทศไทยจำแนกเป็น 3 ระดับคือ การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และ การปกครองส่วนท้องถิ่น

สถิติด้านการเมืองและการปกครองครอบคลุมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเขตการปกครอง หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

[2] การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : http://www.thailocaladmin.go.th/work/e_book/eb7/eb7_4/p1.pdf

บทที่ 2

สถานการณ์ แนวโน้ม นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองการปกครอง พ.ศ.2557-2558 มีกรอบการพัฒนาข้อมูลที่ชัดเจนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางการยุติธรรม การเมืองการปกครอง จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์แนวนโยบาย ปัจจัย สถานการณ์ และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม ความมั่นคง และการเมืองการปกครองปกครองของประเทศ ทั้งนี้จากการดำเนินการรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลดังนี้

2.1 สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญไทยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นกฎหมายลำดับศักดิ์สูงสุดแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายอื่นใดจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการปกครองของประเทศ ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ.2475 เป็นต้นมาประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญแล้วทั้งสิ้น 19 ฉบับ ซึ่งในปัจจุบันรัฐธรรมนูญไทยฉบับถาวรทุกฉบับได้ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญไทยฉบับถาวรฉบับล่าสุดได้ระบุถึงสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของไทย และแนวนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมของรัฐไว้ ดังนี้

สิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของไทย

1) สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล

มาตรา 32 ส่วนที่ 3 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมานทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ แต่การลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรมตามความใน วรรคนี้

การจับและการคุมขังบุคคล จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ ตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายพนักงานอัยการ หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายมีสิทธิร้องต่อศาลเพื่อให้สั่งระงับหรือเพิกถอนการกระทำเช่นว่านั้น รวมทั้งจะกำหนดวิธีการตามสมควรหรือการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยก็ได้

2) สิทธิในกระบวนการยุติธรรม

บัญญัติไว้ในมาตรา 40 ส่วนที่ 4 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยว่าบุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว ทั่วถึง

(2) สิทธิพื้นฐานในกระบวนพิจารณาซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานในการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง

ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้าน ผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะและการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษาหรือคำสั่ง

(3) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม

(4) ผู้เสียหาย โจทก์ คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์กับตนเอง

(5) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(6) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ

(7) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม การต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความและการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(8) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ

3) แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมในรัฐธรรมนูญ

มาตรา 81 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(2) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญโดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

(4) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

(5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

4) สาระสำคัญด้านความมั่นคง:

รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 มีสารัตถะที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติและความมั่นคงของมนุษย์ในหลายหมวด เฉพาะส่วนที่อ้างถึง “ความมั่นคง” โดยตรงมีดังนี้

แนวนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐ มาตรา 77 ระบุว่า รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และต้องจัดให้มีกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จำเป็น และเพียงพอ เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ

5) ด้านการเมืองการปกครอง:

รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 มีหลายหมวดที่มีสาระบางส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง อาทิ หมวดที่ 3 สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย หมวดที่ 4 หน้าที่ของชนขาวไทย หมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หมวดที่ 6 รัฐสภา หมวดที่ 7 การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน หมวดที่ 9 คณะรัฐมนตรี หมวดที่ 11 องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หมวดที่ 12 การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หมวดที่ 13 จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 แนวนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมของรัฐ

บัญญัติไว้ในส่วนที่ 5 แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมมาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้องรวดเร็ว ทั่วถึง และเป็นธรรม ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(2) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญโดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

(4) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

(5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

2.3 นโยบายรัฐบาลตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555 – 2558 ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2554 มีดังนี้

ข้อ 1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย

1.1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1.2 เยียวยาและฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องแก่บุคคลทุกฝ่าย เช่น ประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชน ซึ่งได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากความขัดแย้งทางความคิดทางการเมืองและความรุนแรงที่ก่อตัวขึ้น ตั้งแต่ช่วงปลายของการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

1.1.3 สนับสนุนให้คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ดำเนินการอย่างเป็นอิสระและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบและค้นหาความจริงจากกรณีความรุนแรงทางการเมือง การละเมิดสิทธิมนุษยชน การสูญเสียชีวิต บาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจ ความเสียหายทางทรัพย์สิน

1.2 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ โดยยึดหลักนิติธรรม ในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤติมิชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศ ภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

1.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากลเพื่อให้การใช้ทรัพยากรในการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมอย่างแท้จริง ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขยายการบังคับใช้บทบัญญัติเรื่องการห้ามการขัดกันแห่งผลประโยชน์ให้ครอบคลุมผู้ใช้อำนาจรัฐในตำแหน่งสำคัญและตำแหน่งระดับสูงอย่างทั่วถึง เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของบุคลากรภาครัฐตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม

1.5 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมื ด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่อำนวยความยุติธรรมอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ เคารพอัตลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับบทรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุง พัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องทันสมัยกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบอย่างเป็นธรรม

ข้อ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

2.5 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวด ดูแลให้ความเป็นธรรม และเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

ข้อ 8 นโยบายบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

8.2.1 ปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ทั้งระบบให้ทันสมัย สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยอิสระตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ รวมถึงสนับสนุนคณะกรรมการเพื่อปฏิรูปกฎหมายและองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้สามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้อย่างเป็นรูปธรรม

ปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักนิติธรรมและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และให้ประเทศไทยมีระบบและกระบวนการอำนวยความยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียวซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนอันเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่

8.2.2 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยมาตรการเชิงรุก ให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาส การคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชน การเยียวยาผู้บริสุทธิ์และผู้ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง การกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมไปสู่ระดับจังหวัดการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยุติธรรมชุมชนระดับชุมชนและหมู่บ้าน การพัฒนาทางเลือกของกระบวนการยุติธรรม

8.2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมการนำมาตรการทางภาษีและการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ในการดำเนินการต่อผู้กระทำผิด ดูแลแก้ไขและฟื้นฟูพัฒนาผู้กระทำผิดให้เป็นคนดีสามารถกลับสู่สังคมได้ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชน การคุมประพฤติ การบังคับคดีและส่งเสริมความยุติธรรมและความเป็นธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

8.2.4 ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกโดยประชาชนมีส่วนร่วม จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการแบบครบวงจร วิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมล่วงหน้า เพื่อป้องปรามและแก้ไขอาชญากรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

สนับสนุนในการจัดให้มีช่องทางการเข้าถึงรับรู้ข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุโทรคมนาคม

2.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ.2555 – 2559) โดยการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 - 10 ซึ่งยังคงยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบเข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดรับชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย โดยปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน

- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม

3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมือง

2.5 ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ.2556-2560)

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ.2556-2560) คำนึงถึงหลักพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย ประการที่หนึ่ง ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประการที่สอง ยุทธศาสตร์ต้องสอดคล้องกับแนวทางในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาที่นำมาสู่การทุจริตในประเทศไทย ประการที่สาม เน้นการบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ทั้ง 7 องค์กร สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมถึงเครือข่ายภาคประชาชนสังคม และประการที่สี่อันเป็นเป้าหมายสำคัญได้แก่ยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะต้องมีส่วนในการสร้างค่านิยมวัฒนธรรมสุจริตให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักต่อวัฒนธรรมที่ซื่อสัตย์สุจริต

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ.2556-2560) กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พร้อมทั้งกำหนดพันธกิจการดำเนินงาน 4 ประการ คือ

1. สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต รวมถึงปรับเปลี่ยนฐานความคิดเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของประเทศให้แก่ทุกภาคส่วน ในสังคมไทยโดยเฉพาะกลุ่มนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

2. พัฒนาความร่วมมือระบบการประสานงานและบูรณาการการทำงานระหว่างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับทุกภาคส่วน และปรับปรุงกฎหมายเพื่อลดอุปสรรคในการบูรณาการและการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งภายในและระหว่างประเทศ

3. พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย โดยเป็นนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์

4. สนับสนุนให้ภาคีทุกภาคส่วนสร้างองค์ความรู้ เพื่อให้รู้เท่าทันและร่วมป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จากวิสัยทัศน์ และพันธกิจการดำเนินงานทั้ง 4 ประการข้างต้น นำมาสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ.2556-2560) ดังต่อไปนี้

1. ปลูกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนไทยในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

2. บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนาเครือข่ายในประเทศ

3. พัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ

4. พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

5. เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริต ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

สำหรับสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 2 (พ.ศ.2556-2560) มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 :ปลูกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคน ในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ประกอบด้วย

1.ปรับฐานความคิดองคนไทยโดยเฉพาะนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐให้เห็นแก่ประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และวินัยแก่ทุกภาคส่วนทุกเพศทุกวัย และทุกกลุ่มอาชีพ

2. ใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในการต่อต้านการทุจริต ให้แก่เด็ก เยาวชน เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองและสังคมให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายสำคัญของยุทธศาสตร์ที่ 1 ประกอบด้วย

1.เจ้าหน้าที่ในองค์กรหลักมีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณทางวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มขึ้น

2.ความตระหนักถึงภัยการทุจริตของทุกภาคส่วนเพิ่มขึ้น

3.การยกระดับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ของรัฐและข้าราชการเพื่อลดความเสี่ยงในการทำทุจริต

แนวทางและมาตรการการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. <u>ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง</u>

การส่งเสริมการดำเนินงานชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูก-ปลุก จิตสำนึกและค่านิยมของสังคมไทยมิให้ยึดติดกับระบบทุนนิยม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมการทุจริตในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีแนวทางในการดำเนินการ อันประกอบด้วย การส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. <u>ส่งเสริมการใช้และกำหนดบทลงโทษในประมวลจริยธรรมแก่ทุกภาคส่วนและกำกับดูแลการประพฤติให้เป็นตามหลักประมวลจริยธรรม</u> ซึ่งวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามมาตรการและแนวทางดังกล่าว คือเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการุจริตมีความซื้อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรมจรรยาบรรณทางวิชาชีพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความน่าเชื่อถือในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้การส่งเสริมการใช้ประมวลจริยธรรมจะเริ่มผลักดันจากกลุ่มเจ้าหน้าที่และผู้บริหารในองค์กรหลักในการต่อต้านการทุจริตและขยายไปสู้ข้าราชการในหน่วยงานทั้งหมดและนักการเมืองจนท้ายที่สุดขยายไปยังส่วนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร องค์กรเอกชน ภาคประชาสังคมและสถาบันการศึกษา

3. <u>การใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลูก-ปลุกและปรับเปลี่ยนฐานความคิด</u> ให้สังคมไทยมีจิตสำนึกและค่านิยมที่ต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้อาจจัดให้มีโรงเรียนคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จัดให้มีการฝึกอบรม การเรียน การสอน โดยจัดทำเป็นหลักสูตรทางการศึกษาและฝึกอบรมการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงจัดให้มีโรงเรียนคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการและนักการเมืองหรือการฝึกอบรมนักการเมืองก่อนเข้าดำรงตำแหน่งเพื่อให้มีการปฏิบัติหน้าที่ตามกติกาทางการเมืองและหลักนิติธรรม

4. <u>ดูแลคุณภาพชีวิตและรายได้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและข้าราชการ</u> โดยมีระบบการให้รางวัลและระบบการลงโทษ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการับสินบน จากการทบทวนงานวิจัยและวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าสถานะทางเศรษฐกิจมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปรับเปลี่ยนความคิดในการกระทำการทุจริต จำเป็นที่จะต้องเพิ่มมาตรการที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่รัฐและข้าราชการดีขึ้น ซึ่งหมายความรวมถึงการเพิ่มรายได้และค่าตอบแทนทีเหมาะสม ซึ่งในต่างประเทศ อาทิ ในประเทศสิงคโปร์ ได้ชี้ให้เห็นว่าค่าตอบแทนที่มีอัตราสูงช่วยลดการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐและข้าราชการได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนาเครือข่ายในประเทศ

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

1. การประสานการทำงานและการบริหารการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ระหว่างองค์กรหลักที่มีความร่วมมือกับเครือข่ายทุกภาคส่วน

2. เสริมสร้างกระบวนการทำงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นสากล โดยร่วมมือกับภาคีต่างๆ ทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อให้มีหน้าที่ทำงานร่วมกันในการควบคุม ถ่วงดุลอำนาจ ตรวจสอบการทำงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างโปร่งใส

3. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการับสินบนของภาคธุรกิจเอกชน เพื่อขจัดการผูกขาดและการแทรกแซงจากธุรกิจการเมือง

4. เสริมสร้างให้เครือข่ายภาคประชาสังคมและประชาชนมีความเข้มแข็ง โดยการสนับสนุนด้านทรัพยากรและการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อเพิ่มจำนวนและคุณภาพของเครือข่ายสำหรับเป็นแนวร่วมในการแจ้งเบาะแสและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ

5. จัดให้มีศูนย์กลางในการเก็บรวบรวมสังเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลแบบบูรณาการ

6. เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้เกิดผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของบุคลากรและบทบาทขององค์กร และปรับปรุกฎหมายที่เอื้อต่อการทุจริตเพื่อปิดช่องโหว่ รวมทั้งมีการกำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม

เป้าหมายการดำเนินงานสำหรับยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

1. ระดับความสำเร็จ (ประสิทธิภาพ) ในการบูรณาการฐานข้อมูลการทุจริตร่วมกัน
2. ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
3. ระดับความพึงพอใจของประชาชน
4. ระดับความสำเร็จการติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ โดยคณะอนุกรรมการอำนวยการ ประสานการขับเคลื่อนและติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการและแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญของยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

1. ประสานการทำงานและการบริหาร และบูรณาการระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้มีการประสานงานและอำนวยการ การติดตาม ประเมินและรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ฯ โดยคณะอนุกรรมการฯ อำนวยการและประมวลผล รวมถึงต้องมีการประสานงานด้านการเผลแพร่และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรปรับปรุงการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์กรตามรัฐธรรมนูญให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. สร้างความเข้มแข็งการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคีทุกภาคส่วน ทั้งภาคเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมประชาชนในการป้องกันการทุจริต นำไปสู่ระบบสัญญาณเตือนภัยการทุจริตโดยความร่วมมือของภาคเครือข่ายในการบูรณาการเครือข่ายควรเริ่มต้นจากการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายให้เข้มแข็งโดยสนับสนุนระบบการจัดการทรัพยากรในการปฏิบัติงานของเครือข่าย การสร้างขวัญและกำลังใจ และการสร้างความรู้ เพื่อเป็นแนวร่วมต่อต้านการทุจริต การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบภาครัฐและพัฒนาไปสู่ระบบสัญญาณเตือนภัยการทุจริต

3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง สำหรับวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามแนวทางและมาตรการดังกล่าว ได้แก่ การพัฒนาฐานข้อมูลให้มีความถูกต้องและมีความเป็นปัจจุบัน และสามารถเชื่อมต่อับระบบฐานข้อมูลกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันแล้ว วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่ง ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลาง (Unit Link) ซึ่งทำหน้าที่เก็บรวบรวม เชื่อมโยงและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศ และเป็นแกนหลักในการบูรณาการข้อมูลร่วมกัน

4. ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบและการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการพัฒนาระเบียบหลักเกณฑ์ข้อบังคับในแต่ละหน่วยงานหลักในการต่อต้านการทุจริตให้สอดคล้องกัน เพื่อเกิดผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ บทบาทขององค์กร กฎหมายที่เสริมสิทธิเสรีภาพของประชาขน กฎหมายคุ้มครองพยาน กฎหมายคุ้มครองพยาน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง ระเบียบการบริหารงานบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 3 ประกอบด้วย

1. เพื่อเสริมสร้างกระบวนการทำงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นสากล
2. เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่างๆ

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 3 ประกอบด้วย

1. ระดับความสำเร็จของการบูรณาการและประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับเครือข่ายระหว่างประเทศ

2. ความสำเร็จของการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ

มาตรการและแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญของยุทธศาสตร์ที่ 3 ประกอบด้วย

1. <u>ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน/องค์กรต่อต้านการทุจริตและองค์กรเอกชนในระดับนานาชาติ</u> เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรต่อต้านการทุจริตของไทยให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับกฎหมาย กฎข้อบังคับสากล โดยประสานงานกับองค์กรต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ อาทิ ธนาคารโลก (World Bank) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) สหประชาชาติ (UN) องค์กรเอกชน เช่น องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) และองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น หน่วยงานต่อต้านการทุจริตสากล (The Interpol Group of Experts on Corruption) โดยดำเนินการเข้าร่วมพันธกรณี (MOU) การประสานความร่วมมือในการนำทรัพย์สินกลับคืนประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การสนับสนุนข้อมูลตลอดจนการมีระบบตรวจสอบ รวมตลอดถึงความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งกับหน่วยงานต่อต้านการทุจริตภายในประเทศและนำองค์ความรู้ใหม่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

2. <u>ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ</u> ประเทศไทยจำเป็นจะต้องปรับปรุงและพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2556 รวมถึงการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบให้สอดคล้องกับกฎหมาย โดยดำเนินการประสานงานของหน่วยงานต่อต้านการทุจริต เช่น สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

3. <u>สร้างความร่วมมือโดยการเข้าร่วมปฏิญญาและการทำบันทึกความเข้าใจระหว่างประเทศ</u> เช่น ปฏิญญากรุงเทพฯ ปี ค.ศ.2010 ปฏิญญาบราซิล ปี ค.ศ.2012 และบันทึกความเข้าใจในภูมิภาคอาเซียน(SEA-PAC) สำหรับเตรียมการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 4 ประกอบด้วย

1. การพัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต พัฒนาระบบคุ้มครองพยาน (Whistleblower Protection) ให้เข้มแข็ง

2. สร้างกลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจ

3. ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อให้มีการนำองค์ความรู้ (Knowledge body) ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการสร้างนวัตกรรมสำหรับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 4 ประกอบด้วย

1. การดำเนินคดีมีประสิทธิภาพ

2. มีเครื่องมือใหม่ในการปราบปรามการทุจริต

มาตรการและแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญของยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประกอบด้วย

1. <u>บรรจุยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล</u> โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

2. <u>จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการป้องกันการทุจริต</u> เพื่อเป็นกลไกในการประสานความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างองค์กรต่าง

3. <u>ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรการและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</u> โดยใช้ประโยชน์จากระบบฐานข้อมูลกลางการทุจริต วัตถุประสงค์การดำเนินงานตามแนวทางนี้ ได้แก่ การนำผลการศึกษามาใช้ทั้งความรู้ทางวิชาการและการวิจัย โดยที่ผลการศึกษาที่ได้จะนำมากำหนดมาตรการหรือเป็นเครื่องมือใหม่ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยต้องได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ในส่วนของการพัฒนามาตรการและเครื่องมือในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริต อาทิ การทุจริตเชิงนโยบาย ระบบติดตามรายงานทางการเงินและการปิดบัญชีโครงการด้านเกษตร และ Corruption Risk Assessment ในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ เป็นต้น

4. <u>สร้างเสริมระบบแจ้งเบาะแสและการคุ้มครองพยาน การเสริมสร้างศักยภาพและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาทุจริตให้กับภาคเครือข่าย ภาคประชาสังคมและประชาชนเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น</u> โดยการพัฒนาช่องทางการแจ้งเบาะแสและช่องทางการตรวจสอบอำนาจรัฐและคุ้มครองสิทธิ ในส่วนของระบบการแจ้งเบาะแส จะมีการดำเนินการจัดศูนย์รับแจ้งเบาะแสชุมชน สายด่วน ตู้ไปรษณีย์ การสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์(Social Networks) รวมถึงการกำหนดมาตรการจูงใจและคุ้มครอง**<u>เสริมสร้างระบบรับเรื่องร้องเรียนให้กับองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ต่อต้านการทุจริต</u>** เพื่อลดภาระการรับเรื่องร้องเรียนซ้ำซ้อนระหว่างทุกองค์กร โดยจะมีการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเรื่องร้องเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 5 ประกอบด้วย

1. จัดให้มีการเก็บรวบรวม สังเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางของแต่ละหน่วยงาน
2. สร้างเสริมการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) และการถ่ายทอดให้กับบุคลากรในองค์กร
3. เสริมสร้างบุคลากรให้มีสมรรถนะ (ความรู้ ทักษะและทัศนคติ) ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 5 ประกอบด้วย

1. ร้อยละของบุคลากรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้น
2. บุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

มาตรการและแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญของยุทธศาสตร์ที่ 5 ประกอบด้วย

1. <u>สร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการศึกษาวิจัยและการพัฒนา</u> เพื่อให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาให้ได้องค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตทั้งความรู้ทาววิชาการและการวิจัย

2. <u>พัฒนาระบบการจัดการองค์ความรู้</u> เพื่อให้เกิดการจัดการองค์ความรู้ โดยรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่และเสริมองค์ความรู้ที่ขาดให้ครบถ้วน และนำองค์ความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดให้กับบุคลากรในองค์กรและประชาชน

3. <u>เสริมสร้างบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาสำหรับตรวจสอบและปราบปรามการทุจริตรายสาขา</u>เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ของบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เนื่องจากรูปแบบการทุจริตมีความซับซ้อนมากขึ้น การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพจะทำให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ ประกอบด้วย การพัฒนาความรู้ทักษะ และทัศนคติ ทั้งนี้อาจกำหนดมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากร ประกอบดับการกำหนดมาตรฐานเส้นทางวิชาชีพ (Career Path) และกำหนดมาตรฐานค่าตอบแทนพิเศษโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจ

4. <u>จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ป้องกันและราบปรามการทุจริต</u> เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้การวิจัยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2.6 แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.2555

รัฐบาลถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง และน้อมนำพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในเรื่องยาเสพติดมาปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง โดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเป็นยุทธศาสตร์หลัก กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง เพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยาเสพติด

7 แผน ประกอบด้วย

แผนที่ 1 การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด

แผนที่ 2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand)

แผนที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (Potential Demand)

แผนที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย (Supply)

แผนที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ

แผนที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติด

แผนที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ

4 ปรับ ประกอบด้วย

ปรับที่ 1 ปรับปรุงข้อมูล การข่าวให้ถูกต้อง ทันสมัย

ปรับที่ 2 ปรับบทบาท พฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปรับที่ 3 ปรับกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ

ปรับที่ 4 ปรับทัศนคติของสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด

3 หลัก ประกอบด้วย

หลักที่ 1 หลักการแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักเมตตา ความรักในเพื่อนมนุษย์ อยากเห็นคนผิดกลับตัวเป็นคนดี คืนความรักให้ครอบครัว คืนสุขให้ชุมชน

หลักที่ 2 ยึดหลักนิติธรรม ใช้การบำบัด ป้องกัน ควบคู่ การปราบปราม

หลักที่ 3 หลักแก้ปัญหาโดยยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง หรือ Area Approach

6 เร่ง ประกอบด้วย

เร่งที่ 1 เร่งดำเนินการในด้านข้อมูลปัญหา

เร่งที่ 2 เร่งลดจำนวนผู้เสพจากหมู่บ้าน/ชุมชน

เร่งที่ 3 เร่งแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศและการสกัดกั้นยาเสพติด

เร่งที่ 4 เร่งปราบปรามผู้ค้า ลดความเดือดร้อนของประชาชนจากปัญหายาเสพติด

เร่งที่ 5 เร่งแก้ไขปัญหาเยาวชนกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษา

เร่งที่ 6 เร่งสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

2.7 ทบทวนผลการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2552-2555

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2549 ที่ได้ประกาศให้มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2549 กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติขึ้น มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมร่วมเป็นกรรมการ และมีผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นเลขานุการโดยมีอำนาจหน้าที่สำคัญคือการจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2552-2555 เพื่อวางกรอบนโยบายการบริหารงานยุติธรรมของประเทศและเป็นแนวทางสำหรับความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรมระหว่างหน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรมซึ่งแผนแม่บทฯ ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2552 ผ่านการพิจารณาความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2552 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2552 และได้ดำเนินการมาเป็นลำดับ จนเข้าสู่วาระสิ้นสุดระยะเวลาของแผนแม่บทฯ ฉบับดังกล่าวในปี พ.ศ.2555 จากการที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมได้นำแผนแม่บทการบริหารงานแห่งชาติ พ.ศ. 2552-2555 ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน จนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลาดำเนินการของแผนแม่บทฯ และเข้าสู่กระบวนการจัดทำยกร่างแผนแม่บทฯ ฉบับใหม่แล้วนั้น(ปัจจุบันอยู่ระหว่างนำเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผน) สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางได้ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินงานได้ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันอาชญากรรมและลดการเกิดข้อพิพาท พบว่ามีหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบและได้ดำเนินการตามแนวทางของยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นภารกิจปกติของหน่วยงาน เช่น โครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โครงการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนของหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม พบว่า หน่วยงานต่างๆ ซึ่งดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ประสบปัญหาการขาดงบประมาณสนับสนุน ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างจริงจังและทั่วถึง

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการประนอมข้อพิพาทและกระบวนการยุติธรรมทางเลือกพบว่าที่ผ่านมารูปแบบการดำเนินงานหน่วยงานต่างๆส่วนใหญ่เป็นการฝึกอบรม การจัดตั้งอาสาสมัครไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเข้ามาช่วยดำเนินงาน และการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่มีบทบาทสำคัญในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคือ ศาลยุติธรรม ซึ่งสามารถไกล่เกลี่ยข้อพิพาทศาลเป็นผลสำเร็จในอัตราที่สูงทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญาซึ่งเป็นการลดระยะเวลาภาระค่าใช้จ่าย ทั้งของภาครัฐและประชาชน ยุติความความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ในสังคม

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและบทบาทของภาคีการพัฒนาต่างๆ พบว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่างมีภาคีในภาคส่วนต่างๆอาทิสถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ภาคประชาชนและองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานการอำนวยความ

ยุติธรรมในพื้นที่ ทั้งด้านการป้องกันอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน และการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร และสามารถกำหนดแผนงาน/โครงการเพื่อรองรับการดำเนินการได้รวมทั้งเข้าใจปัญหาและบริบทของชุมชน/ท้องถิ่นนั้นอย่างไรก็ดีการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้

4) ยุทธศาสตร์ 4 ประสานความร่วมมือและพัฒนาระบบงานยุติธรรม พบว่า มีการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการให้ทันสมัย ทั้งในการบริการการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งมีการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรม อาทิเช่น โครงการจัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (Data eXchange Center: DXC) อย่างไรก็ดี ยังพบว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการส่วนอื่นๆ เช่น การสร้างกลไกประสานงานระดับพื้นที่ โดยการจัดตั้งคณะอนุกรรมการระดับจังหวัดภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติก็ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากขาดหน่วยงานที่จะทำหน้าที่ทางธุรการ

5) ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการและการส่งเสริมคุณธรรม พบว่า หน่วยงานกระบวนการยุติธรรมได้พยายามพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญและจริยธรรมโดยผ่านการฝึกอบรมต่างๆสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการนั้น หน่วยงานได้ดำเนินการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานให้ชัดเจน ตั้งแต่แนวทางปฏิบัติ วิธีการและขั้นตอนการเนินงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จ รวมทั้งลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้กระชับ สะดวก รวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายเหมาะสม

ปัญหาอุปสรรคในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2552-2555 ได้กำหนดขั้นตอนสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานแปลงแผนแม่บทฯ สู่การปฏิบัติไว้หลายขั้นตอน เช่น การสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในเนื้อสาระของแผนแม่บทฯ การพัฒนากลไกการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานการบูรณาการแผนงานและโครงการต่างๆ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทฯ การผลักดันให้มีการบรรจุสาระสำคัญของแผนแม่บทฯ ไว้ในนโยบายรัฐบาล อย่างไรก็ดี ยังมีข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การดำเนินงานขับเคลื่อนการแปลงแผนแม่บทฯ สู่การปฏิบัติยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามเป้าประสงค์เท่าที่ควร ดังนี้

(1) แผนแม่บทฯ ไม่ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานและกิจกรรมหลักที่ชัดเจน ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งไม่มีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมและภาคส่วนอื่นๆ ได้ทราบยอมรับและเห็นความสำคัญกับการนำไปปฏิบัติ

(2) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ยังมีและให้ความสำคัญกับแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานตนเองมากกว่าแผนแม่บทฯ กลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ของบางหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะหน่วยงานภายนอกกระทรวงยุติธรรม ไม่ได้กำหนดขึ้นมาโดยอ้างอิงจากกรอบการดำเนินงานของแผนแม่บทฯ แต่กำหนดขึ้นตามภารกิจหน้าที่ของตนเอง

(3) การตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติยังไม่สอดคล้องและรองรับกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฯ อีกทั้งการตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในระดับภูมิภาค ยังขาดหน่วยงานที่มีหน้าที่ทางงานธุรการทำให้การขับเคลื่อนนโยบายหรือการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติและคณะอนุกรรมการชุดต่างๆ ไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร

(4) ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานที่มีอำนาจในการบูรณาการแผนงาน/โครงการ และสนับสนุนงบประมาณหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปตามแผนแม่บทฯอีกทั้งโครงการตามแผนและงบประมาณบูรณาการในแต่ละปี ส่วนใหญ่จะไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามแผน เพียงแต่ได้รับจัดสรรงบตามภารกิจปกติของหน่วยงาน ส่งผลให้หน่วยงานต่างๆ ไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันจัดทำแผนงบประมาณบูรณาการประจำปี

(5) หน่วยงานไม่เห็นความสำคัญของการจัดเก็บและรายงานข้อมูล เพื่อติดตามผลความคืบหน้าในการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ทำให้ไม่สามารถติดตามประเมินผลความสำเร็จของเป้าหมายหลักตามแผนแม่บทฯ ได้อย่างชัดเจน ประกอบกับแผนแม่บทฯ ไม่มีสภาพบังคับให้สำนักงบประมาณสนับสนุนงบประมาณในแต่ละยุทธศาสตร์ตามแผนบูรณาการฯ ดังกล่าวทำให้หน่วยงานไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนการดำเนินงาน/โครงการที่กำหนดไว้ได้อย่างครบถ้วน

2.8 ความปรองดองและสมานฉันท์ของคนในชาติ

ปรากฏการณ์ความรุนแรงทางการเมืองที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในช่วงปี พ.ศ.2549 - 2553 นำมาซึ่งการสูญเสียชีวิตไม่ต่ำกว่า 100 คน บาดเจ็บอีกจำนวนมาก รวมถึงผู้สูญหายอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ปรากฏข้อมูลอีกทั้งความสูญเสียทางวัตถุ อาคาร สถานที่ต่างๆ อีกหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2553 มีกลุ่มคนที่มีความคิดแตกต่างทางการเมืองกันอย่างชัดเจน เกิดการบ่มเพาะความเกลียดชังกันจากการเลือกรับสื่อที่นำเสนอความเห็นทางการเมืองที่สอดคล้องกับมุมมองของตน และแบ่งขั้วแยกข้างกันอย่างเห็นได้ชัดในบางพื้นที่เกิดการปะทะกันระหว่างสองกลุ่มที่เห็นต่างทางการเมือง มีการใช้อาวุธต่างๆ รวมถึงอาวุธปืนทำร้ายร่างกายกันทำให้มีผู้เสียชีวิต ยิ่งไปกว่านั้นความรุนแรงได้ขยายตัวไปถึงในระดับครอบครัว จนกระทั่งเกิดการเสียชีวิตและความสัมพันธ์ที่แตกร้าว จากความรุนแรงที่กล่าวมาอันนำมาซึ่งการสูญเสียอย่างประมาณค่ามิได้ ส่งผลกระทบในทางลบต่อทุกภาคส่วนของสังคม โดยยังมีประเด็นข้อสงสัยที่ยังไม่สามารถค้นหาและทำความจริงให้ปรากฏเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับของผู้คนในสังคมไทยและนานาประเทศได้ จึงต้องมีการตรวจสอบและค้นหาความจริงและข้อเท็จจริงที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้งและเหตุการณ์ความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงในการชุมนุมทางการเมือง การละเมิดสิทธิมนุษยชน การสูญเสียชีวิต การบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจ ความเสียหายของทรัพย์สิน และความเสียหายในรูปแบบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยมีเป้าหมายที่จะให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน เกิดการเยียวยา และป้องกันมิให้เกิดเหตุความรุนแรงขึ้นในอนาคต

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เห็นชอบในหลักการให้มี **คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.)** โดยแต่งตั้งให้ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการ และไปดำเนินการสรรหาคณะกรรมการซึ่งเป็นบุคคลที่มีผลงาน มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ เกี่ยวกับการตรวจสอบและค้นหาความจริง การเยียวยาฟื้นฟู การลดความขัดแย้ง หรือการป้องกันความรุนแรง และความสูญเสีย เพื่อให้ได้มาซึ่งการตรวจสอบและค้นหาความจริงของเหตุการณ์ความไม่สงบของประเทศที่เกิดขึ้นและคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่6 กรกฎาคม 2553 เห็นชอบให้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ.2553 เพื่อให้มีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความอิสระและความเป็นกลาง โดยกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี (เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 16 กรกฎาคม 2555) และมีแนวทางดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบและค้นหาความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม 2553 รวมตลอดถึงประเด็นที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้งและเหตุการณ์ความรุนแรงในประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

2. เยียวยาและฟื้นฟูบุคคล สังคม องค์กร และสถาบันที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งในระยะสั้นและระยะยาวตามแนวทางความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และความยุติธรรมทางสังคม เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปรองดองในประเทศต่อไป

3. วางมาตรการเพื่อลดความขัดแย้งในสังคมไทย และป้องกันมิให้เกิดเหตุความรุนแรงและความสูญเสียขึ้นอีกในอนาคต

ทั้งนี้ คอป. ได้มีข้อสรุปในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- **การค้นหาความจริง**[3]

1) จากฐานข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบ มียอดรวมผู้เสียชีวิต 93 ราย โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษรับเป็นคดีพิเศษ 89 ราย มีสำนวนชันสูตรพลิกศพที่ส่งให้พนักงานสอบสวนกองบัญชาการตำรวจนครบาลดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 150 เป็นกรณีที่เชื่อว่าความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานที่อ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่อย่างน้อย 18 ราย

2) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี

การดำเนินคดีต่อกลุ่มผู้ชุมนุม รวมทั้งสิ้น 261 คดี โดยแบ่งประเภทความผิดออกเป็น 4 กลุ่มคดี คือ <u>กลุ่มที่ 1</u> การก่อการร้าย (เหตุร้ายต่างๆ) 148 คดี <u>กลุ่มที่ 2</u> การขู่บังคับให้รัฐบาลกระทำการใดๆ 22 คดี <u>กลุ่มที่ 3</u> การทำร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ 71 คดี และ<u>กลุ่มที่ 4</u> การกระทำต่ออาวุธยุทธภัณฑ์ของทางราชการ 20 คดี จากจำนวนคดีพิเศษ 261 คดี ได้สอบสวนแล้วเสร็จ 131 คดี อยู่ระหว่างการสอบสวน 130 คดี มีผู้ต้องหา 650 คน จับกุมได้290 คน หลบหนี 358 คน (เสียชีวิตแล้ว 2 คน)

[3] รายงานความคืบหน้าคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ครั้งที่ 3 (กรกฎาคม 2554 – มีนาคม 2555)

ตารางที่ 1: สรุปข้อมูลคดีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษรับไว้ทำการสอบสวนเป็นคดีพิเศษ

ประเภทคดี	จำนวนคดี (คดี)		จำนวนผู้ต้องหา (คน)	
	รับมา	สอบสวนแล้วเสร็จ	ตามหมายจับ	จับกุมได้
คดีรู้ตัวผู้กระทำผิด/จับได้	**66**	**64**	**609**	**290**
คดีกลุ่มที่ 1 การก่อการร้าย	39	39	529	229
คดีกลุ่มที่ 2 การขู่บังคับให้รัฐบาลกระทำการใดๆ	17	15	63	50
คดีกลุ่มที่ 3 การทำร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2	2	4	1
คดีกลุ่มที่ 4 การกระทำต่ออาวุธยุทธภัณฑ์ของทางราชการ	8	8	13	10
คดีรู้ตัวผู้กระทำผิด/จับไม่ได้	16	9	41	-
คดีกลุ่มที่ 1 การก่อการร้าย	11	7	34	-
คดีกลุ่มที่ 2 การขู่บังคับให้รัฐบาลกระทำการใดๆ	2	1	3	-
คดีกลุ่มที่ 3 การทำร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2	-	3	-
คดีกลุ่มที่ 4 การกระทำต่ออาวุธยุทธภัณฑ์ของทางราชการ	1	1	1	-
คดีไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด	179	58	-	-
รวม	**261**	**131**	**650**	**290**

แหล่งข้อมูล: รายงานความคืบหน้าคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ครั้งที่ 3 (กรกฎาคม 2554 – มีนาคม 2555)

➢ การศึกษาวิจัยถึงสาเหตุและรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้ง

คอป. ได้มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะในประเด็นปัญหาต่างๆ และมีการพูดคุยปรึกษาหารือกับนักวิชาการ ผู้แทนหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยได้สังเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพบว่า มีมูลเหตุหลักที่เป็นส่วนหนึ่งของปัญหารากเหง้าของความขัดแย้งที่นำไปสู่ความรุนแรงอย่างน้อย 5 ประการ คือ

1) โครงสร้างอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน
2) การจัดการด้านความมั่นคงและจิตสำนึกของทหาร
3) บริบทของสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และอัตลักษณ์
4) การบังคับใช้กฎหมาย
5) สื่อในฐานะเครื่องมือผลิตซ้ำทางความคิด

คอป. จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยชุดโครงการศึกษาปัญหารากเหง้าของความขัดแย้งและแนวทางสู่ความปรองดอง จำนวน 5 เรื่อง และจัดทำเอกสารสังเคราะห์สรุปรากเหง้าของความขัดแย้งสู่ทางออกเพื่อความปรองดอง จำนวน 1 เรื่อง สรุปแนวคิดหลักในแต่ละเรื่องได้ดังนี้

1) <u>เรื่องโครงสร้างอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน</u> เป็นการศึกษาและหาข้อสรุปของปัญหาและวิกฤติทางการเมืองที่เกิดขึ้นโดยอธิบายจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายและกลุ่มอำนาจทางสังคมต่างๆ นั่นคือ สังคมประกอบด้วยเครือข่ายอำนาจมากมายหลากหลายที่ทับซ้อนเหลื่อมล้ำและตัดกันไปมา โดยที่ไม่มีปัจจัยสังคมอันหนึ่งอันใดที่สามารถกำหนดหรือเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดสังคมได้ทั้งหมด หากแต่ลักษณะสังคมจะมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายทั้งหลายที่เหลื่อมล้ำซ้อนกัน สังคมเครือข่ายต้องจัดตั้งและพัฒนามาเป็นสถาบันที่สามารถสร้างความหมายและคุณค่าในสังคมได้ จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลในเครือข่ายนั้น โดยคาดว่าผลการศึกษาจะนำไปสู่การมีข้อเสนอแนะทางนโยบายต่อปัญหาและวิกฤตทางการเมืองในประเด็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม การสร้างและใช้อำนาจรัฐ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจและการผลิต รวมถึงระบบข้อมูลข่าวสารและการยกระดับการศึกษา

2) <u>การปฏิรูปองค์การด้านความมั่นคง</u> เป็นการศึกษาถึงองค์การที่มีอำนาจและหน้าที่ในการรับผิดชอบด้านความมั่นคงแห่งรัฐอันประกอบไปด้วย สภาความมั่นคงแห่งชาติ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) โดยเฉพาะประเด็นโครงสร้างและจิตสำนึกของกองทัพไทยในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงบทบาทของกองทัพไทยจากอดีตสู่ปัจจุบันในเรื่องการรักษาความมั่นคงภายใน ความสำคัญและความจำเป็นของการปฏิรูปหน่วยงานด้านความมั่นคง การศึกษาตัวอย่างการประยุกต์ใช้ SSR (Security Sector Reform) ในต่างประเทศ รวมถึงแนวทางการประยุกต์ใช้ SSR (Security Sector Reform) กับกองทัพไทย

3) <u>ความรุนแรงทางการเมือง : พลวัตสังคมและวัฒนธรรมและแนวทางแก้ไข</u> เป็นการศึกษาโครงสร้างทางสังคม ความเหลื่อมล้ำและความสัมพันธ์ระหว่างเมืองและชนบท รวมทั้งที่มาของความขัดแย้งและพลวัตของการเมือง อัตลักษณ์ในบริบทประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลอดจนความเสี่ยงต่อความรุนแรงในสังคมระยะเปลี่ยนผ่าน โดยใช้ทฤษฎีเรื่องการแปรเปลี่ยนความขัดแย้ง (conflict - transformation) ที่มีแนวคิดว่าความแตกต่างและความขัดแย้งในสังคมนั้นถือเป็นเรื่องธรรมดาของสังคม โดยในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว โอกาสที่จะเกิดความแตกต่างก็จะมีมากขึ้น และเมื่อเกิดความแตกต่าง แตกแยกหรือความขัดแย้งแล้วได้รับการพิจารณาอย่างไรจากฝ่ายที่มีอำนาจหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะส่งผลให้สามารถช่วยแก้ไขหรือผ่อนคลายความขัดแย้ง หรือในทางตรงกันข้ามอาจไปเพิ่มพูนและขยายความขัดแย้ง ดังนั้น การทำความเข้าใจถึงลักษณะและธรรมชาติของความขัดแย้ง ตลอดจนมูลเหตุและพลวัตของความขัดแย้งจึงเป็นพื้นฐานของการแก้ไขปัญหาตลอดจนแนวทางป้องกันในอนาคต

4) <u>กระบวนการยุติธรรมกับสถานการณ์ทางการเมืองที่มีความรุนแรง : ปัญหาและแนวทางแก้ไข</u>เป็นการศึกษาปัญหาของกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางมหาชนและทางอาญาเนื่องจากมูลเหตุแห่งความรุนแรงที่ผ่านมาเกิดจากปัญหาในกระบวนการยุติธรรมทางมหาชนและทางอาญาเป็นหลักโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับต่างประเทศ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการยุติธรรมซึ่งจะนำไปเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและสร้างความปรองดองของคนในชาตินอกจากนี้ ยังศึกษาความเป็นไปได้ของการดำเนินการตามหลักกระบวนการยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่านเพื่อสร้างความปรองดองในระยะเริ่มแรกและเพื่อเป็นฐานที่มั่นคงในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบต่อไป

5) <u>ขอบเขตการใช้เสรีภาพของสื่อมวลชนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย</u> เป็นการศึกษาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เฉพาะในส่วนของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของสื่อมวลชน ศึกษาหลักเกณฑ์การจำกัดการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่มีอยู่ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติอื่นที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องศึกษาวิเคราะห์ถึงแนวความคิด ปรัชญา ตลอดจนหลักเกณฑ์ที่กำหนดของกฎหมายและมาตรฐาน

➢ **การเยียวยา ฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง**

การชดเชย เยียวยา และฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงทุกฝ่ายเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างความปรองดองในชาติ รัฐมีหน้าที่ปกป้อง คุ้มครองสิทธิของประชาชนและป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงซึ่งกระทบต่อสิทธิในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล และกระทบกระเทือนต่อสังคม ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงโดยที่รัฐไม่สามารถป้องกันได้ รัฐย่อมมีหน้าที่เยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบุคคลและฟื้นฟูสังคม โดยรัฐบาลต้องดำเนินการในเรื่องการเยียวยาอย่างรวดเร็วและจริงจัง ทั้งนี้ คอป.ได้เสนอต่อรัฐบาลถึงแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1. เนื่องจากการเยียวยาในกรณีนี้แตกต่างจากการเยียวยาในกรณีปกติ เพราะเป็นการเยียวยาอันเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบของรัฐที่ไม่มีกลไกที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ความขัดแย้งทางการเมืองอยู่ในกรอบ และดำเนินไปตามครรลองของสันติวิธีจนเกิดความรุนแรงซึ่งสร้างความเสียหายต่อบุคคลและสังคม อีกทั้งยังเป็นการแสดงออกว่ารัฐตระหนักและรับรู้ถึงความเจ็บปวดสูญเสียของผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกฝ่าย และจะรับผิดชอบความเจ็บปวดสูญเสียนั้น เพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถดำรงชีวิตต่อได้อย่างเป็นปกติ การเยียวยาในกรณีนี้จึงไม่อาจใช้หลักการและมาตรการตามปกติดังเช่นที่รัฐใช้กับผู้ประสบภัยพิบัติ หรือหลักการในการจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหาย ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายในคดีอาญา ฯลฯ แต่จะต้องใช้มาตรการพิเศษที่ไม่ติดยึดอยู่กับสิทธิที่มีอยู่ตามกรอบของกฎหมายและแนวปฏิบัติของหน่วยงานและองค์กรที่ดำเนินการในกรณีปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้การเยียวยามีผลในการป้องกันเหตุการณ์ความรุนแรงในอนาคตและสร้างความปรองดองในชาติ

2. รัฐบาลควรเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกฝ่ายอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง โดยกลุ่มเป้าหมายในการเยียวยาไม่ควรจำกัดเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2553 เท่านั้น แต่ควรครอบคลุมถึงบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงที่สืบเนื่องมาจากความขัดแย้งทางการเมืองในช่วงตั้งแต่ก่อนการรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นต้นมา โดยให้รวมถึงประชาชนเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน และภาคเอกชน ตลอดจนครอบครัวของผู้ที่ได้รับผลกระทบ นอกจากนี้ควรขยายขอบเขตการเยียวยาและฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบในระดับพื้นที่ชุมชนและสังคมด้วย โดยเฉพาะแหล่งที่อยู่อาศัยและย่านการค้าที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมและเหตุการณ์ความรุนแรง

3. รัฐบาลควรกำหนดกรอบในการเยียวยาให้กว้างขวาง สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์ และครอบคลุมถึงความสูญเสียในลักษณะต่างๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยให้ครอบคลุมถึงความสูญเสียในทางเศรษฐกิจและโอกาสของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความรุนแรง ความสูญเสียทางด้านอัตลักษณ์ ความสูญเสียด้านการประกอบอาชีพที่อยู่อาศัย หน้าที่การงาน โอกาส และรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูรัฐบาลต้องตระหนักว่าการดำเนินการเยียวยามีหลายวิธีการต่างกัน ไม่ใช่เฉพาะการเยียวยาด้วยตัวเงินเท่านั้นผู้ที่ได้รับผลกระทบแต่ละรายและแต่ละครอบครัวต่างได้รับผลกระทบที่เหมือนและแตกต่างกันไป การเยียวยาและฟื้นฟูจึง

ต้องเหมาะสมกับแต่ละราย เพื่อให้การเยียวยาได้ผลและเพื่อให้มีผลต่อความปรองดอง โดยผู้ที่ได้รับผลกระทบบางคนต้องการตัวเงินเนื่องจากยากจนหรือมีปัญหาทางเศรษฐกิจ บางคนต้องการการขอโทษเพื่อฟื้นฟูเกียรติยศของผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ บางคนต้องการโอกาสในการประกอบอาชีพ บางคนต้องการความยุติธรรมโดยให้นำผู้กระทำผิดสู่กระบวนการยุติธรรม บางคนต้องการการเยียวยาทางด้านจิตใจ เป็นต้น

4. รัฐบาลควรจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อทำหน้าที่ในการให้การเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกฝ่ายอย่างจริงจัง โดยจัดให้มีองค์กรเฉพาะกิจที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานความช่วยเหลือด้านงบประมาณในการเยียวยาอย่างเป็นระบบ ทั่วถึง และต่อเนื่อง

2.9 สถานการณ์และแนวโน้มที่มีผลโดยตรงต่อกระบวนการยุติธรรม

1) อาชญากรรมยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานข้อมูลสถิติอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2550-2554 พบว่าสถานการณ์ด้านอาชญากรรมของประเทศยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แม้ว่าสถิติการรับแจ้งประเภทความผิดในคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ คดีชีวิตร่างกายและเพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ในสถิติประเภทความผิดในคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายที่มีการจับกุมกลับมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะคดียาเสพติดซึ่งมีจำนวนถึง 1,150,432 คดี จำนวนผู้ต้องหา 1,213,945 คน และยังมีสถิติจับกุมคดียาเสพติด ในปี 2555 อีกจำนวน 368,958 คดี ผู้ต้องหา 388,213 คน

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2555 มีผลการรับแจ้งและจับกุมคดีประเภทต่างๆ ได้แก่ คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ รับแจ้ง 4,895 คดี สามารถจับกุมได้ 3,095 ราย (ร้อยละ 63.2) คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย รับแจ้ง 25,642 คดี สามารถจับกุมได้ 16,708 คดี (ร้อยละ 65.2) คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ รับแจ้ง 50,391 คดี สามารถจับกุมได้ 25,056 ราย (ร้อยละ 49.7) คดีที่น่าสนใจ เช่น คดีโจรกรรมรถยนต์ โจรกรรมรถจักรยานยนต์ คดีปล้นชิงรถยนต์โดยสารและรถ Taxi คดีข่มขืนและฆ่า คดีลักพาเรียกค่าไถ่ มีการรับแจ้ง 32,564 คดี สามารถจับกุมได้ 10,181 คดี (ร้อยละ 31.3) และคดีรัฐเป็นผู้เสียหายมีการจับกุม 466,059 ราย จำนวนผู้ต้องหา 559,719 คนซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการจับกุมผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม จำนวนมาก

ในส่วนของสถิติการดำเนินคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสืบสวนคดีพิเศษพ.ศ. 2547 พบว่า มีจำนวนแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมาโดยในปี พ.ศ. 2555 มีคดีพิเศษที่รับไว้ดำเนินการถึง 566 คดี และสามารถดำเนินการแล้วเสร็จไปประมาณ ร้อยละ 52

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาสถิติผู้กระทำความผิดอาญาที่เป็นเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 พบว่าจำนวนคดีและผู้ต้องหาในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 7 ของปริมาณคดีอาญาทั้งหมดและมีแนวโน้มลดลงในทุกกลุ่มอายุและฐานความผิด ยกเว้นในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษที่ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 ของจำนวนคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นในแต่ละปีทั้งนี้ ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่อายุระหว่าง 15-18 ปี (ร้อยละ 85) และเป็นเพศชาย (ร้อยละ 92)

จำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในความผิดอาญาดังกล่าว ได้ส่งผลต่องานกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรมและหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม โดยจากรายงานสถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ระหว่างปี2550-2554 พบว่ามีคดีอาญาที่รับใหม่เข้ามาประมาณปีละ 500,000 คดี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยโดยมีคดีค้างไปร้อยละ10คดีที่เข้าสู่การพิจารณาส่วน

ใหญ่ได้แก่คดียาเสพติด คดีจราจร คดีการพนัน คดีคนเข้าเมืองและคดีอาวุธปืนฯ ตามลำดับ สำหรับคดีในชั้นอุทธรณ์รับใหม่รวมกับค้างมาประมาณปีละ 55,000 คดี ค้างไปร้อยละ 30 คดี ในชั้นฎีการับใหม่รวมค้างมาประมาณ ปีละ 25,000 คดี ค้างไปร้อยละ 50

จำนวนคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีที่ดำเนินการเสร็จไปของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550-2554

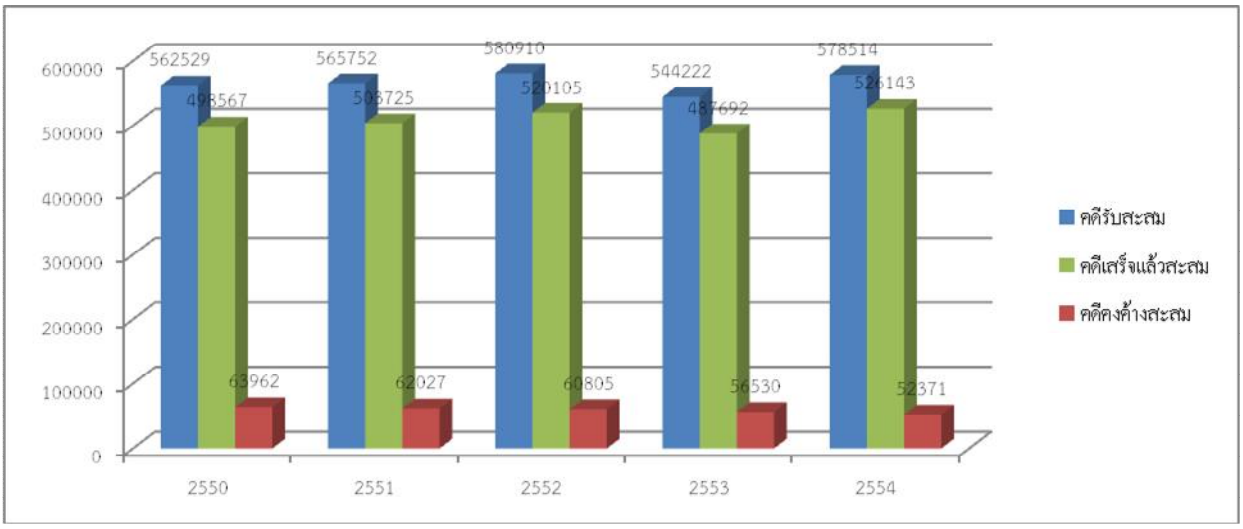

หน่วย : คดี

ที่มา : รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักรของสำนักงานศาลยุติธรรมระหว่างปี พ.ศ.2550-2554

จากปริมาณคดีที่เข้าสู่ศาลจำนวนมากดังกล่าวได้ส่งผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและครอบครัวและกรมราชทัณฑ์ กล่าวคือ จำนวนผู้รับการตรวจพิสูจน์และผู้ติดยาเสพติดที่ต้องถูกบังคับเข้ารับการฟื้นฟูตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพ.ศ.2545 มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

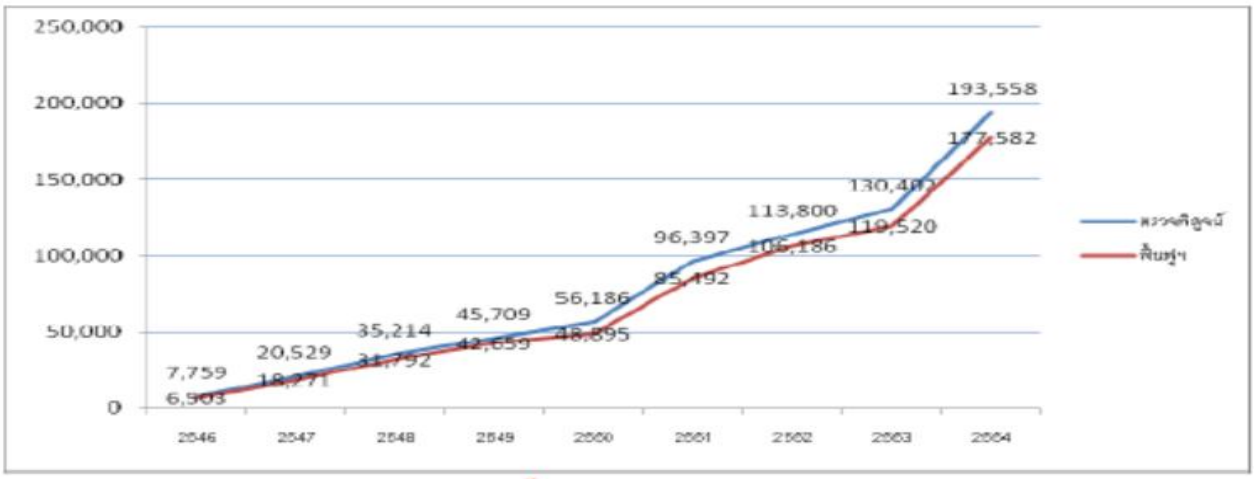

ที่มา : รายงานสถิติการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในขณะที่จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำ ก็พบว่าปริมาณเพิ่มสูงขึ้นมากอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน โดยในปี พ.ศ. 2555 มีผู้ต้องขังถึง 235,841 คน โดยเป็นผู้ต้องขังเด็ดขาด 168,403 คน (ร้อยละ 72.4) และผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา 64,979 คน (ร้อยละ 27.6) ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้กระทำผิดในคดี ยาเสพติด นอกจากนี้ยังมีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำอีกเป็นจำนวนมาก เนื่องจากรัฐไม่มีสถานที่ควบคุมอื่นที่มีความเหมาะสมไว้รองรับ

จำนวนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีเปรียบเทียบกับจำนวนนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำ

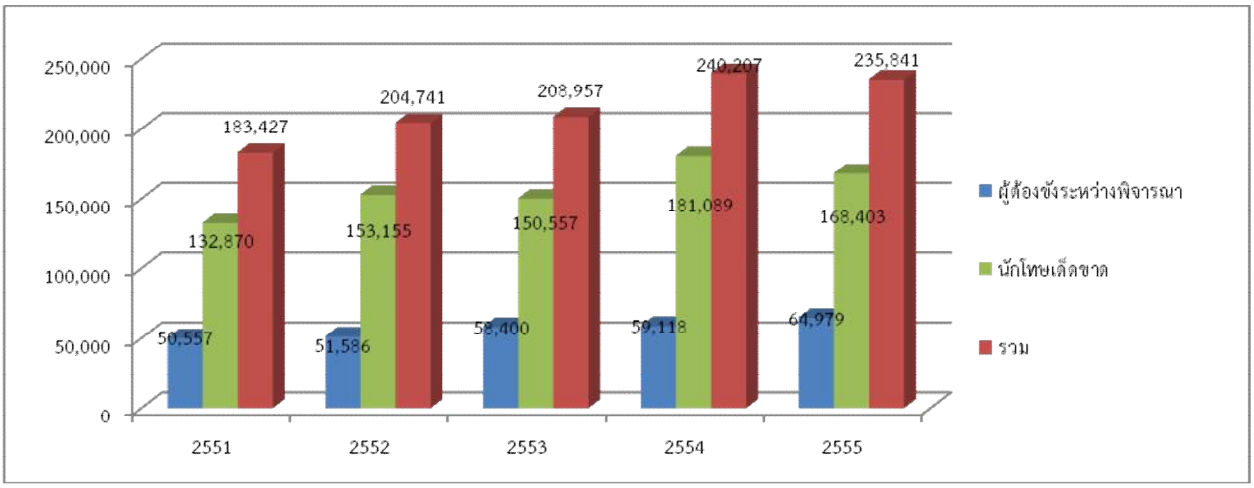

ที่มา : รายงานสถิติผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ระหว่างปี พ.ศ. 2551 -2555

2) ข้อพิพาททางแพ่งและทางปกครองที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ข้อพิพาททางแพ่งหรือคดีความทางแพ่ง ในที่นี้ หมายถึง คดีแพ่ง คดีผู้บริโภคคดีล้มละลายคดีภาษีอากรคดีแรงงาน คดีเยาวชน (แพ่ง) และคดีทรัพย์สินฯ (แพ่ง)ซึ่งจากรายงานข้อมูลของสำนักงานศาลยุติธรรมพบว่า จำนวนคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีที่ดำเนินการเสร็จไปแล้วของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปีพ.ศ. 2550-2554 มีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงโดยมีคดีรับใหม่รวมค้างมาจากปีก่อน ประมาณปีละ 600,000 คดี และค้างไปร้อยละ 17 ในภาพรวมคดีแพ่งและคดีผู้บริโภค เริ่มมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะคดีผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากปี พ.ศ.2552 อย่างไรก็ดีในส่วนของคดีล้มละลายพบว่ามีคดีล้มละลายเข้าสู่ศาลลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ.2552เป็นต้นมา

จำนวนคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีที่ดำเนินการเสร็จไปของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ. 2550-2554

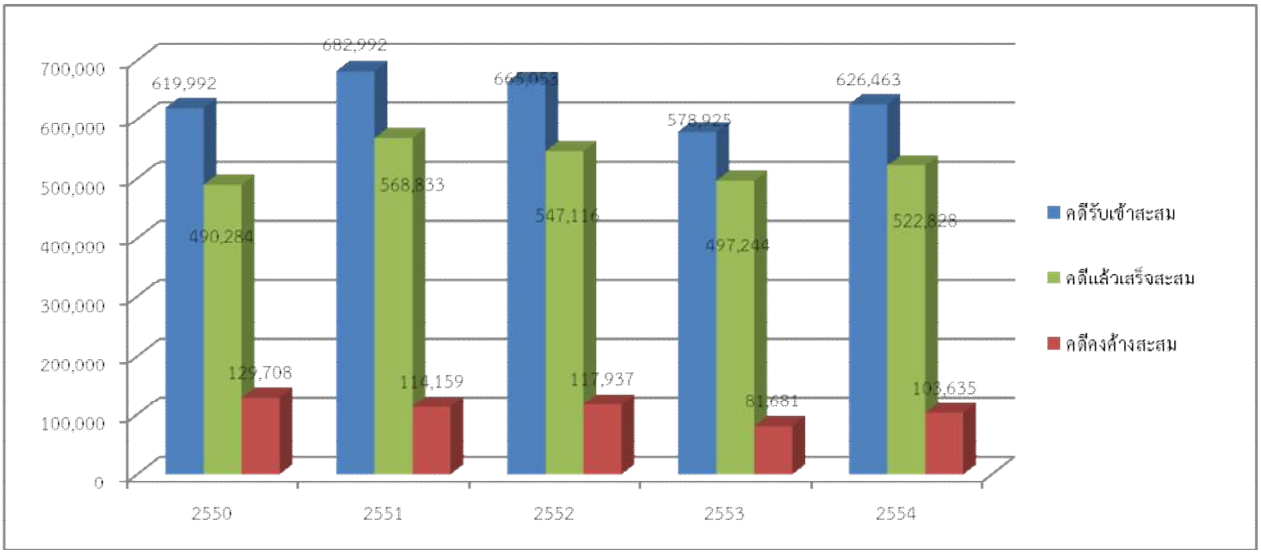

หน่วย : คดี ที่มา : รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักรของสำนักงานศาลยุติธรรม ระหว่างปี พ.ศ.2550-2554

คดีแพ่งที่เข้าสู่การพิจารณาในชั้นฟ้องศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2550-2554

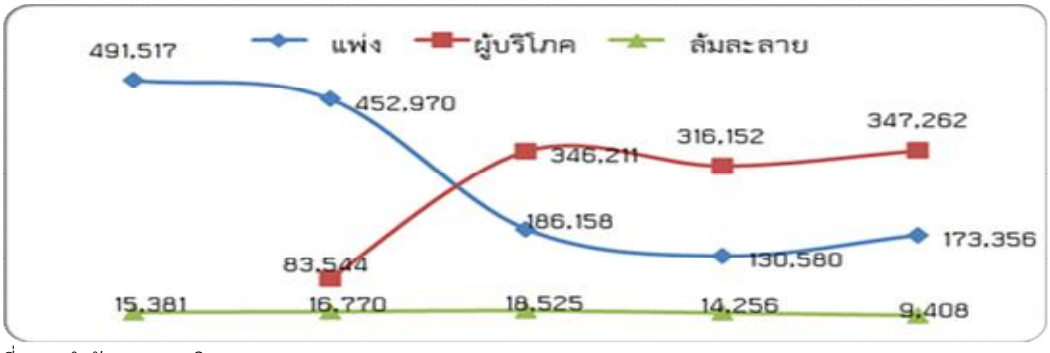

ที่มา : สำนักงานศาลยุติธรรม

ทั้งนี้ มาตรการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง มีความสำคัญมากขึ้น โดยใน ปี พ.ศ. 2555 มีคดีเข้าสู่การไกล่เกลี่ยฯ ในศาลขั้นต้นจำนวน 162,787 คดี ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 45 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2550 และสามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยสำเร็จได้ถึงร้อยละ 80 ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่ามาตรการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่งของสำนักงานศาลยุติธรรม ได้ส่งผลทำให้ข้อพิพาททางแพ่งเข้าสู่ศาลลดลงจำนวนมากนับตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นมา

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาปริมาณข้อพิพาทที่เข้าสู่สถาบันอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นทางด้านการค้าและการลงทุน พบว่า ยังมีไม่มากนัก โดยอยู่ระหว่าง 120-150 เรื่องต่อปี แต่มูลค่าทุนทรัพย์ในภาพรวมเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากประมาณ 8,000 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2550 ไปจนถึง 110,000 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2554 ปัจจุบันมีสถาบันอนุญาโตตุลาการของหน่วยงานเพียง2แห่งเท่านั้น ที่เป็นที่รู้จักและยอมรับคือสถาบันอนุญาโตตุลาการของศาลยุติธรรมและของหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยคู่กรณีจะนิยมใช้บริการของสำนักงานศาลยุติธรรม(ร้อยละ 99) ประเภทคดีส่วนใหญ่เป็นคดีพิพาทในสัญญาก่อสร้าง สัญญาร่วมทุนและสัญญาซื้อขายปกครอง

สถิติเปรียบเทียบปริมาณคดีที่เข้าสู่สถาบันอนุญาโตตุลาการของหน่วยงานต่างๆ

พ.ศ.	สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม		สถาบันอนุญาโตตุลาการ หอการค้าแห่งประเทศไทย	
	จำนวน	มูลค่าทุนทรัพย์ (ล้านบาท)	จำนวน	มูลค่าทุนทรัพย์ (ล้านบาท)
2545	49	22,627.766	2	3,262
2546	72	5,386.93		
2547	128	133,140.75	1	6,374
2548	136	74,961.70	2	11,400
2549	126	8,053.09		
2550	148	8,567.87		
2551	134	80,682.47		
2552	122	30,291.92		
2553	124	51,412.11		
2554	119	110,802.96		
2555	154	9,593.47		

สำหรับข้อพิพาททางปกครองหรือคดีปกครองพบว่า ปริมาณคดีเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แม้ว่าในปีแรกๆ ปริมาณคดีรับเข้าจะมีไม่มาก เนื่องจากเริ่มเปิดดำเนินการ ต่อมาเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจพิจารณาคดี วิธีการพิจารณาคดีที่สะดวก รวดเร็วและไม่มีค่าธรรมเนียมศาล(ยกเว้น เป็นการฟ้องที่ขอให้มีการชดใช้เงินหรือการส่งมอบทรัพย์สิน) จึงได้รับความนิยม เชื่อมั่นและมีการฟ้องคดีปกครองมากขึ้น แม้ว่าศาลปกครองจะได้พยายามพิจารณาคดีแล้วเสร็จให้มากที่สุด แต่ยังคงน้อยกว่าจำนวนคดีที่รับเข้า ทำให้ปริมาณคดีค้างสะสมมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2550 มีปริมาณคดีคงค้างสะสม 8,954 คดี ในปี พ.ศ.2550 เป็น 10,695 คดี ปี พ.ศ. 2551 จำนวนคงค้าง 12,344 คดี ปี 2553 จำนวนคงค้าง 13,335 คดี และปี พ.ศ. 2554 จำนวน 14,912 คดี ตามลำดับ

สถิติคดีที่มีการรับเข้าสะสม แล้วเสร็จและคงค้างสะสมของศาลปกครองระหว่างปี พ.ศ. 2550-2554

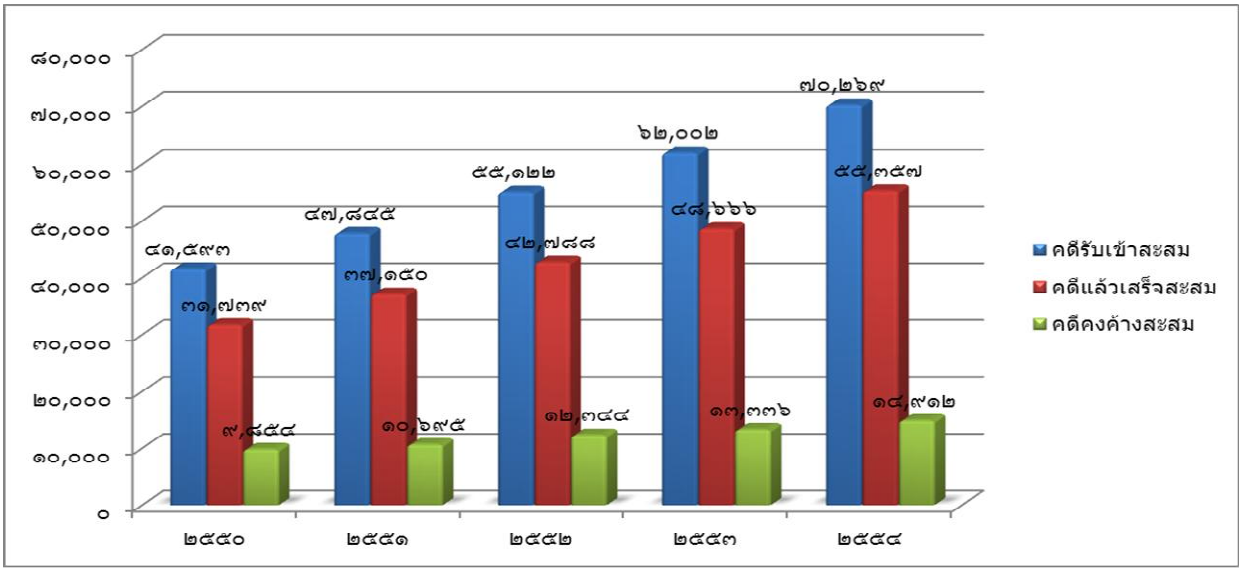

ที่มา: สำนักงานศาลปกครอง

ศาลปกครองชั้นต้นสามารถพิจารณาคดีแล้วเสร็จภายในระยะเวลา2ปีคิดเป็นร้อยละ 75 ของคดีที่แล้วเสร็จทั้งหมด ใช้ระยะเวลา 2-3 ปีร้อยละ 11.5 ใช้ระยะเวลา 3-4 ปีร้อยละ 8 และใช้ระยะเวลามากกว่า 4 ปีร้อยละ 5.5 สำหรับศาลปกครองสูงสุดสามารถพิจารณาคดีแล้วเสร็จภายในระยะเวลา 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของคดีที่แล้วเสร็จทั้งหมด ใช้ระยะเวลา 2-3 ปีร้อยละ 9.6ใช้ระยะเวลา 3-4 ปีร้อยละ 6.7 และใช้ระยะเวลามากกว่า 4 ปีร้อยละ 8

หากพิจารณาจำแนกตามลักษณะเรื่องที่ฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น คดีเกี่ยวกับการบริหารบุคคลและวินัย มีจำนวนและสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 25.3) รองลงมา ได้แก่ คดีเกี่ยวกับ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 18) การควบคุมอาคารและสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 17) พัสดุและสัญญาทางปกครอง การปกครองและบริหารราชการ และอื่นๆ

3) การช่วยเหลือและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพมีมากขึ้นแต่ยังไม่ครอบคลุมและเพียงพอ

ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่ดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ได้แก่ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานอัยการสูงสุดและสภาทนายความ โดยผ่านกิจกรรมการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนทั่วไป การรับเรื่องราวร้องทุกข์ การให้คำปรึกษาทางกฎหมายและคดีความสำหรับคู่พิพาทผู้สนใจและผู้มีปัญหาข้อคับข้องใจและการช่วยหาทนายความว่าต่างแก้ต่างในคดี เป็นต้น

อย่างไรก็ดี อาจกล่าวได้ว่าหน่วยงานหลักในงานด้านนี้ คือ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โดยมีงานที่สำคัญในการช่วยเหลือผู้มีฐานะยากจนให้ได้รับความเป็นธรรมและสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน คือ กองทุนยุติธรรม และเงินช่วยเหลือผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาทั้งนี้จากสถิติข้อมูลผลการดำเนินงานของกองทุนยุติธรรมระหว่างปีพ.ศ. 2551-2555 พบว่า คำขอรับการสนับสนุนเงินจากกองทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2553-2554 ภายหลังมีวิกฤติการณ์ทางการเมือง ส่วนใหญ่เป็นเงินค่าใช้จ่ายในการวางประกันปล่อยตัวชั่วคราว ค่าทนายความและค่าธรรมเนียมศาล

การขอรับการสนับสนุนกองทุนยุติธรรม					
ประจำปี	รับคำขอ (ราย)	พิจารณา			วงเงิน (ล้านบาท)
		ไม่อนุมัติ	ยุติเรื่อง	อนุมัติ	
2551	470	211	103	156	3.70
2552	594	123	288	183	6.70
2553	1,402	190	277	935	19.01
2554	3,225	833	598	1,773	76.13
2555	1,839	392	564	726	47.11

สำหรับเงินช่วยเหลือผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ได้รับการจัดสรรประมาณปีละ 200 ล้านบาท ในขณะที่จำนวนผู้เสียหาย และจำเลยคดีอาญา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินงานของกิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ งบประมาณที่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการช่วยเหลือจากผู้ขอรับการสนับสนุน ทำให้ประชาชนที่ยากไร้จำนวนมากยังคง ไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างแท้จริง

การช่วยเหลือผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาตามพ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายฯ							
ผู้ยื่นคำขอ(ราย)		ผลการจ่ายเงิน				รวม	
ผู้เสียหาย	จำเลย	ผู้เสียหาย (ราย)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	จำเลย (ราย)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	จำนวน (ราย)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
5,324	669	3,169	188.15	208	41.34	3,377	229.50
5,327	691	3,581	201.45	149	32.19	3,730	233.64
8,065	940	3,652	221.63	166	24.54	3,813	246.18
5,821	780	3,380	201.87	159	26.66	3,539	228.53
5,992	652	3,213	192.35	84	13.96	3,297	206.30

4) สถานการณ์ความไม่สงบและความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

สำหรับการแก้ไขปัญหาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานด้านความมั่นคงต่างๆ อันประกอบด้วย กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) กองทัพภาคที่ 4 ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.) ศูนย์ประสานงานวิชาการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศวชต.) และศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ (DSW) องค์กรภาครัฐและเอกชนอื่นๆ พบว่าในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลาที่ประกาศใช้กฎหมายพิเศษอยู่ในปัจจุบันมีทั้งสิ้น 37 อำเภอ 287 ตำบล 2,001 หมู่บ้าน ประชากรมากกว่า 2 ล้านคน มีหมู่บ้านที่เกิดเหตุรุนแรงและยากต่อการควบคุมสถานการณ์ จำนวน 194 หมู่บ้าน ส่วนหมู่บ้านที่เกิดเหตุรุนแรงแต่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้มีจำนวน 407 หมู่บ้าน ที่เหลือเป็นหมู่บ้านปลอดภัย โดยปัจจุบันความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลา9ปีแล้วซึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นรวมทั้งสิ้น12,377ครั้งทำให้มีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บรวมกันจำนวน 14,890 ราย แยกเป็นผู้เสียชีวิตรวม 5,377 ราย และผู้บาดเจ็บรวม 9,513รายโดยนับตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา การใช้ความรุนแรงในภาคใต้จะเพิ่มความซับซ้อนและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

เหตุการณ์ความไม่สงบรายเดือนในจังหวัดชายแดนภาคใต้

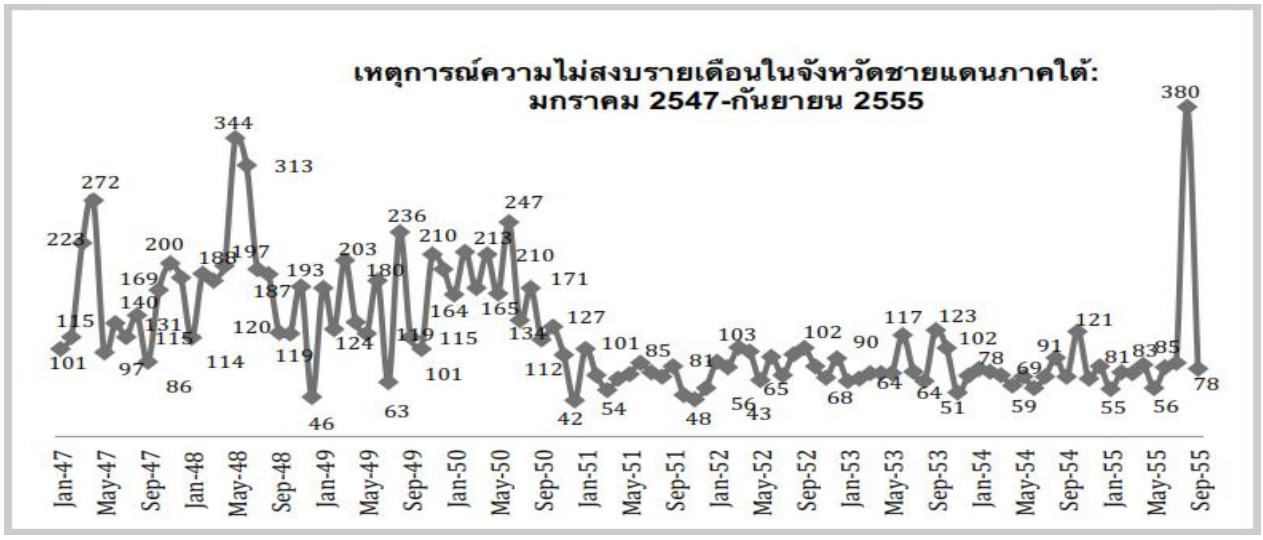

ที่มา : Deep South Watch

ทั้งนี้ ปัญหาและสาเหตุของความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เกิดได้จากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัญหายาเสพติด การค้าสิ่งผิดกฎหมาย อาชญากรรมข้ามชาติ ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ แต่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุหลักของเหตุการณ์ คือ การดำเนินการของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบที่ต้องการแบ่งแยกดินแดน

อย่างไรก็ดี อาจกล่าวได้ว่าปัญหาของความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นผลที่เกี่ยวพันต่อเนื่องมาจากอุปสรรคในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และความไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ทำให้กลุ่มแนวร่วมผู้ก่อความไม่สงบขยายตัวมากขึ้น โดยอาศัยความบกพร่องในกระบวนการยุติธรรมมาใช้ในการปลุกระดม จากการศึกษาวิจัย พบว่า ปัญหาของกระบวนการยุติธรรมที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ยาก และไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่มีประสิทธิภาพมีการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน และประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

2.10 สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม

ข้อมูลสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงที่ผ่านมา พบประเด็นสำคัญดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาการส่งออกสินค้าและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งมีความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ส่วนการผลิตยังคงกระจุกตัวในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่เป็นของบริษัทต่างชาติ ดังจะเห็นได้จากการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลกในปี 2552 ซึ่งส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทย หดตัวร้อยละ 2.3 และมีการฟื้นตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้การส่งออกการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวสูง ทำให้ในปี พ.ศ.2553 เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงถึงร้อยละ 7.8 ส่วนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 3.3 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ร้อยละ 4.6 ของ GDP ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ 172.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ อัตราการว่างงานร้อยละ 1.0 ภาระหนี้สาธารณะอยู่ที่ร้อยละ 42.4 ของ GDP

ในช่วงต้นปี 2554 ประเทศไทยได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิที่ประเทศญี่ปุ่น ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตหลักของไทยโดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หดตัวต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปี ส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมในไตรมาสสองของปี 2554 ขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสแรกของปี เฉลี่ยครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.9 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจไทย การที่ภาวะเศรษฐกิจมีแรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าในตลาดโลก ประกอบกับการส่งผ่านต้นทุนผู้ประกอบการไปยังราคาสินค้าภายในประเทศ และการคาดการณ์เงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสที่สองอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 4.1 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกที่ร้อยละ 3.0 ล่าสุดในเดือนกรกฎาคม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 4.1 การที่ระดับเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นทำให้ผู้บริโภคมีความระมัดระวังในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น จึงเป็นเหตุให้มีการทยอยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ

การปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเดือนเมษายน 2555 ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการปรับค่าจ้างให้กับแรงงานที่มีประสบการณ์ให้สูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ ทำให้มีการประท้วงเรียกร้องเป็นระยะ และในระยะยาวมีประเด็นที่ต้องเฝ้าระวังคือ แรงกดดันเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการปรับเพิ่มราคาพลังงานในประเทศ และประเด็นการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบการศึกษาใหม่ ซึ่งโอกาสในการหางานทำอาจไม่ง่ายเหมือนที่ผ่านมา เนื่องจากในภาวะค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการชะลอการจ้างงานเพิ่ม และอาจจ้างเฉพาะแรงงานที่ตรงกับความต้องการเท่านั้น

อย่างไรก็ดี แม้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ที่สำคัญได้แก่

1) ความเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่ภาวะการว่างงานยังอยู่ในอัตราที่สูง และความกังวลต่อปัญหาหนี้สาธารณะทั้งในกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป รวมทั้งความเสี่ยงจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นหลังจากได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากแผ่นดินไหวและสึนามิ เนื่องจากอุปสงค์ในตลาดโลกลดลง เงินเยนแข็งค่าขึ้นมาก และอุปสงค์ภาคเอกชนยังคงมีความอ่อนแอ

2) ตลาดเงิน ตลาดทุน และอัตราแลกเปลี่ยนยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนจากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นกว่าครึ่งปีแรกจากค่าเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาที่อ่อนค่าลง

3) ราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มที่จะผันผวน แม้ว่าราคาจะมีแนวโน้มลดลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่ปัจจัยเสี่ยงด้านอุปทานและการเก็งกำไรส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น

4) เงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยทรงตัวในระดับสูง แม้ว่าแรงกดดันจากราคาน้ำมันมีแนวโน้มทรงตัว แต่อุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวได้ดี และตลาดแรงงานมีความตึงตัวสูงทำให้ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

5) ความล่าช้าของการใช้จ่ายงบประมาณ 2555 จะส่งผลให้การลงทุนภาครัฐขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้

6) สถานการณ์การผลิตภาคการเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ หลังจากปัญหาอุทกภัยเริ่มมีความถี่มากขึ้นนับจากปลายปี 2553 จนถึงในปัจจุบัน

ด้านสังคม

สังคมไทยมีโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ในปี พ.ศ.2553 ผู้สูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ 11.7 ของประชากรรวม ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องจึงทำให้ภาวะตลาดแรงงานตึงตัว ด้านสุขภาพคนไทยมีสุขภาพโดยรวมดีขึ้นและมีอายุยืนยาวมากขึ้น เนื่องจากโภชนาการและบริการด้านสาธารณสุขที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามต้องเร่งป้องกันโรคและภัยด้านสุขภาพที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยง

ในการดำเนินชีวิตและการบริโภค ส่วนความเหลื่อมล้ำทางสังคมยังเป็นปัญหาเรื้อรังที่สะท้อนถึงความแตกต่างในโอกาสของการเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การเข้าถึงสิทธิที่พึงมีพึงได้การเข้าถึงทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรมที่เท่าเทียม รวมทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พึ่งพิงอุตสาหกรรมเป็นหลักและเอื้อต่อเจ้าของทุนมากกว่าแรงงาน ซึ่งทำให้ผลประโยชน์จากการพัฒนายังกระจุกตัวในกลุ่มคนจำนวนน้อย ทั้งในด้านรายได้ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงิน และที่ดินรวมทั้งสินทรัพย์อื่นๆ

2.11 ข้อตกลง อนุสัญญาฯ และความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยได้มีข้อตกลงเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาและให้ความร่วมมือกับนานาประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ นำมาซึ่งความร่วมมือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการออกกฎหมาย ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ (Standard Minimum Rules) ข้อแนะนำ (Guidelines) เพื่อให้ประเทศสมาชิกนำไปปฏิบัติ และส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนางานด้านความยุติธรรม ที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาต่างๆ เช่น การต่อต้านการก่อการร้ายและพิธีสารในระดับสหประชาชาติรวม 8 ฉบับ ภาคีในอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ภาคีอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต ให้สัตยาบันอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท รวมทั้งได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1961 แก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ.1972 เป็นภาคีในพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน และในระดับทวิภาคีประเทศต่างๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส นอร์เวย์ อินเดีย จีน สาธารณรัฐเกาหลี และเปรู รวมทั้งดำเนินโครงการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในกรอบเอเชีย - ยุโรป (ASEM Anti – Money Laundering) เป็นต้น

สำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยด้านกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งและพาณิชย์ ได้แก่ ความร่วมมือกับคณะกรรมาธิการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติในด้านการส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการอนุญาโตตุลาการความร่วมมือกับสถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันของกฎหมายเอกชน (The International Institute for the Unification of Private Law - UNIDROIT) ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในระหว่างกระบวนการสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อประสานความร่วมมือในด้านการพัฒนากฎหมายการค้าและการพาณิชย์ระหว่างประเทศ ความตกลงระหว่างประเทศทางการศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการส่งเอกสารและสำนวน และการส่งประเด็นไปสืบพยานระหว่างราชอาณาจักรไทย ประเทศออสเตรเลีย และประเทศจีน ความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือกันทางการศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรสเปน เป็นต้น

2.12 การจัดตั้งประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast AsianNations: ASEAN) หรืออาเซียนก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยในปัจจุบันมีจำนวนประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และไทย ในปี 2558 ประเทศสมาชิกอาเซียนได้กำหนดและวางแผนเพื่อพัฒนาและยกระดับความร่วมมือระหว่างกันไปสู่ทิศทางที่ก้าวหน้าอีกระดับหนึ่งด้วยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AC) ขึ้นเพื่อสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมือระหว่างกันอย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community : APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio – Cultural Community : ASCC)

สำหรับประเทศไทยเองได้มีการเตรียมพร้อมในเชิงนโยบายซึ่งปรากฏทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ตลอดจนการเตรียมพร้อมเชิงกลไก ได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานภายใต้การพัฒนาไปสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมักจะได้รับความสนใจและกล่าวถึงเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากจะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงภายในภูมิภาคอย่างกว้างขวาง โดยแนวโน้มการพัฒนาสำคัญอันจะเกิดจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ การจัดระบบและการเพิ่มขึ้นของการค้า การลงทุนและการบริการระหว่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขยายตัวของเมือง การบริหารงานชายแดน การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างใกล้ชิด การเคลื่อนย้ายคน และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร

อย่างไรก็ดี แม้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมโดยตรงในเชิงการขับเคลื่อนหรือดำเนินการให้เป็นไปตามพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย แต่การปรับตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบที่จะเกิดขึ้นในระดับประเทศ หน่วยงานพื้นที่ และประชาชนก็ย่อมจะเป็นการสร้างความสามารถในการแข่งขันหรือเป็นแรงสนับสนุนที่จะทำให้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของไทยเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดประโยชน์สูงสุด ขณะเดียวกันการศึกษา วิเคราะห์ถึงผลกระทบทางอ้อมที่จะเกิดขึ้นจากความร่วมมือทางเศรษฐกิจก็นับเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงภายนอกเพื่อให้การดำเนินภารกิจประสบความสำเร็จ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนต่อไป

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการพัฒนาจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งอาจทำให้มีการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน และการบริการ รวมทั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ซึ่งแนวโน้มเศรษฐกิจดังกล่าวอาจส่งผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อกระบวนการยุติธรรมไทย ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ (Nontraditional Security Issues) เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบนำเข้า/เคลื่อนย้ายสินค้าผิดกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่สามารถแอบแฝงมากับการลงทุน หรือการทำการค้ากับต่างประเทศ

2) การเตรียมพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศต่างๆ รวมทั้งไทยจะส่งผลให้เกิดการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่จากภาครัฐและเอกชน ดังนั้น จึงเป็นโอกาสให้เกิดการเคลื่อนย้ายของ

แรงงานต่างด้าวทั้งที่ถูกและผิดกฎหมายจากประเทศอื่นเข้ามาทำงานรับจ้างเป็นแรงงานให้กับผู้ประกอบการภายในประเทศมากขึ้น

3) การประกอบอาชีพของประชาชนภายใต้สภาพแวดล้อมทางการค้า การลงทุน การบริการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพเสรีย่อมเป็นทั้งโอกาสและผลกระทบสำหรับประชากรวัยแรงงานของไทย ซึ่งผลกระทบทางลบอาจทำให้เกิดการสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในภาคการผลิต เช่น ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมบางสาขา ซึ่งจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ย่อมก่อให้เกิดความตึงเครียด และปัญหาสังคมอื่นตามมาได้ เช่น การเรียกร้องการประท้วงของเกษตรกรการสูญเสียรายได้การถูกเลิกจ้างหรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ เป็นต้น

4) ความเหลื่อมล้ำทางสังคมการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในพื้นที่ชายแดน โรงงาน สถานประกอบการ หรือพื้นที่ชุมชนซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการพัฒนาโดยรวม นั่นคือ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยเฉพาะเกษตรกรที่สินค้าถูกตีตลาด ผู้ว่างงาน หรือผู้ไม่สามารถเข้าถึงโอกาสการพัฒนาได้ เช่น บุคคลด้อยโอกาส บุคคลชายขอบ เป็นต้น

5) การพัฒนาทางเศรษฐกิจย่อมมีผลกระทบต่อสังคมในด้านอื่นๆ เช่น สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตชุมชน ทำให้โครงการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นอาจได้รับแรงต่อต้านจากประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบในพื้นที่ ดังนั้น กลไกการจัดความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ/ภาคเอกชนกับประชาชนหรือระหว่างประชาชนด้วยกันเองจึงต้องมีการเตรียมการ ดังนั้น การกำหนดแนวทางการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท หรือแนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมจึงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงและเตรียมการ ขณะเดียวกัน ยังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกการจัดการความขัดแย้ง และการอำนวยความเป็นธรรมแก่ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เช่น ระบบร้องเรียนร้องทุกข์ ความขัดแย้งระหว่างบริษัทต่างชาติกับประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น

6) การส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนภายใต้ความเป็นประชาคมอาเซียน ประเทศต่างๆ ย่อมต้องการมาตรฐานเดียวกันในการปฏิบัติต่อกัน ดังนั้น เมื่อประชาคมอาเซียนเปิดกว้างต่อการเคลื่อนไหวของผู้คนที่มากขึ้นก็ย่อมต้องทำให้อาเซียนปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานอื่นๆ ที่เป็นสากลในลักษณะกฎเกณฑ์ระเบียบ กฎหมาย และรวมทั้งค่านิยมด้วย ในปัจจุบัน ค่านิยมสำคัญที่แต่ละประเทศต้องเคารพและยึดถือ ได้แก่ หลักประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลหน่วยงานราชการ จะต้องคำนึงถึงหลักดังกล่าวด้วย โดยในบางภาวการณ์ก็อาจมีความขัดแย้งกันได้ อาทิ ผู้อพยพย้ายถิ่นโดยผิดกฎหมายที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยก็จะต้องได้รับการปฏิบัติขั้นต่ำตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล เช่น สิทธิเด็ก สิทธิในการศึกษา และการรักษาพยาบาล ดังนั้น หน่วยงานด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้องจึงต้องกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการปัญหานี้อย่างเหมาะสม มิฉะนั้นแล้วอาจก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อภาพลักษณ์ของประเทศได้

2.1.13 ปัจจัยและสถานการณ์ด้านความมั่นคง

ในด้าน **ความมั่นคง**[4] ภัยคุกคามความมั่นคงของชาติในปัจจุบันมีความหลากหลายและมีพลวัตรสูง ทั้งที่ปรากฏในลักษณะของภัยคุกคามรูปแบบเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ จากการประเมินสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงตามที่วิเคราะห์ในนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559) ปรากฏประเด็นที่สำคัญใน 4 บริบท ดังนี้

[4] สภาความมั่นคงแห่งชาติ (2555), **นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559)**

1) ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงในระดับโลก การเมืองโลกมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ ทั้งนี้ เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของศูนย์กลางเศรษฐกิจโลกทำให้เกิดมหาอำนาจใหม่ซึ่งต้องการมีส่วนในการกำหนดกรอบกติกาของโลก ส่งผลให้โครงสร้างระบบความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป **สภาพการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ประเทศไทยต้องดำเนินนโยบายด้วยความอ่อนตัวในการปรับท่าทีเพื่อรักษาดุลยภาพทางความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ** นอกจากนี้ปัจจัยความมั่นคงด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม และภัยธรรมชาติ ถือเป็นปัญหาสำคัญของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาแหล่งพลังงานใหม่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างประเทศ ในขณะที่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อาทิการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ จะนำมาสู่การกำหนดกรอบกติกาใหม่ที่มหาอำนาจอาจเข้ามาแทรกแซงประเทศอื่น ๆ ได้ รวมถึงการใช้เป็นมาตรการกีดกันทางการค้า และประเด็นภัยธรรมชาติที่มีระดับความรุนแรงมากขึ้นทำให้จำเป็นต้องมีความร่วมมือในระดับนานาชาติเพื่อเผชิญกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้น

2) ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงในระดับภูมิภาค

2.1) การขยายอิทธิพลและบทบาทของประเทศมหาอำนาจต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยการปรับเปลี่ยนนโยบายของประเทศมหาอำนาจต่อภูมิภาคที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการแข่งขันและการขยายอิทธิพลของชาติมหาอำนาจ ทั้งในรูปแบบของการใช้พลังอำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ของตน และการเข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค ซึ่งหากเกิดความขัดแย้งขึ้นก็อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์ของไทยซึ่งอยู่ในภูมิภาคนี้ได้

2.2) การขยายตัวของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค พัฒนาการของกลุ่มประเทศอาเซียนที่กำหนดการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วย 3 เสาหลักความร่วมมือที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community -ASCC) ซึ่งการเป็นประชาคมจะทำให้อาเซียนมีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น ทั้งทางการเมือง ความมั่นคงเศรษฐกิจ และสังคม อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างพัฒนาการทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกรวมทั้งเพิ่มโอกาสการติดต่อเชื่อมโยงผ่านเส้นทางคมนาคมในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม การเป็นประชาคมก็เป็นความท้าทาย โดยเฉพาะการที่ประเทศสมาชิกยังมีลักษณะการปกครองและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน การสร้างความเป็นประชาคมและการเปิดกว้างของการติดต่อระหว่างกันอย่างเสรี จึงทำให้มี**ความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการย้ายถิ่นของประชากรในภูมิภาค และการขยายตัวของอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ**

2.3) ความขัดแย้งทางดินแดนและการใช้กำลังทางการทหาร ยังคงมีปัญหาความไม่เข้าใจและความหวาดระแวงที่อาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่สามารถจำกัดขอบเขตและระดับความรุนแรงให้อยู่ในเฉพาะพื้นที่ โดยเป็นผลจากการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างประเทศในภูมิภาค และการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตเชิงป้องกัน รวมถึงทิศทางความร่วมมือของประเทศในภูมิภาคที่มุ่งสู่การเป็นประชาคมระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่เกี่ยวโยงกับสถานการณ์ข้อพิพาทในภูมิภาค สถานการณ์ภายในของประเทศเพื่อนบ้านและบทบาทของประเทศมหาอำนาจที่เกี่ยวข้องกับภูมิภาค และโดยที่การสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนในหลายพื้นที่ยังไม่ได้ข้อยุติ รวมถึงเขตแดนทางทะเลซึ่งมีปัญหาการอ้างเขตไหล่ทวีปทับซ้อน ตลอดจนมี**สิ่งบ่งชี้ถึงการเพิ่มงบประมาณทางทหารของประเทศในภูมิภาคที่ส่งผลต่อดุลยภาพทางความมั่นคงของไทย จึงยังคงมีความเสี่ยงต่อการเผชิญหน้าทางด้านการทหาร**ที่อาจส่งผลกระทบต่อการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติในอนาคต

2.4) ความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทะเล ประเทศไทยมีอาณาเขตทางทะเลซึ่งมีความสำคัญทางจุดยุทธศาสตร์ใน 2 ส่วน คือ 1) เป็นแหล่งทรัพยากรทางทะเล 2) เป็นเส้นทางเดินเรือที่สำคัญส่งผลให้มหาอำนาจต่างๆ มุ่งที่จะรักษาและแผ่ขยายอิทธิพลของตนเองในพื้นที่ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ดุลยภาพและพลวัตด้านความมั่นคงทางทะเลของไทยจึงขึ้นอยู่กับบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาคกับประเทศมหาอำนาจเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ผลประโยชน์ทางทะเลของประเทศไทยมีมูลค่าสูง ในขณะที่มีความเสี่ยงต่อความมั่นคงในพื้นที่ทางทะเลอันเนื่องมาจากการกระทำผิดกฎหมายและการก่อการร้ายสากลอาทิ การค้าอาวุธสงคราม ยาเสพติด การลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย เป็นต้น **อันอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการสร้างดุลยภาพในการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล** ทั้งนี้ สถานการณ์ภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางทะเลของประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมโดยมนุษย์ กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายทางทะเล ปัญหาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับทะเลปัญหาการลักลอบขนส่งสิ่งผิดกฎหมายทางทะเลโดยเฉพาะสินค้าและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สองทางที่มีความเสี่ยงจะนำไปใช้ในการผลิตอาวุธทำลายล้างสูง การลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย และการกระทำอันเป็นโจรสลัด

3) ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงภายในประเทศ

3.1) ความมั่นคงของสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยที่มีการเคลื่อนไหวที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถาบัน ฯ ในระดับและขอบเขตที่กว้างขวาง ทั้งที่มีลักษณะเชื่อมโยงสถาบัน ฯ มาแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองตลอดจนมีการกล่าวอ้างความเท็จเพื่อดูหมิ่นใส่ร้ายอันเป็นการบ่อนทำลายต่อสถาบัน ฯ และการปรากฏแนวคิดในเชิงปฏิรูปรวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการหมิ่นสถาบัน ฯ โดยกล่าวถึงการขัดต่อหลักสิทธิและเสรีภาพและสิทธิมนุษยชน ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวเป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหวนำมาซึ่งความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อสถาบัน ฯซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจและจุดยึดเหนี่ยวของสังคม

3.2) ความขัดแย้งของคนภายในประเทศ นับตั้งแต่ประเทศไทยได้พัฒนาเข้าสู่ยุคของการบริหารจัดการที่ใช้กระบวนการมีส่วนร่วม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในมิติต่างๆ ประกอบกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของไทยมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงมาเป็นลำดับทให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองอย่างกว้างขวาง ซึ่งส่งผลดีในเชิงพัฒนาการของประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามความตื่นตัวดังกล่าวได้ปรากฏผลกระทบในทางลบ โดยในห้วงที่ผ่านมาการเคลื่อนไหวทางการเมืองถูกขับเคลื่อนด้วยเป้าหมายสุดโต่งทางการเมือง ในขณะที่ สังคมไทยกำลังอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่โดยที่ยังคงมีปัญหาเชิงโครงสร้างจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สังคม และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดความแตกแยกทางความคิดระหว่างคนกลุ่มต่างๆ ในสังคม ส่งผลให้สภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมืองที่มีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น และโดยที่ความอดทนอดกลั้นของคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมมีแนวโน้มลดต่ำลง แต่มีความต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้สถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองยังคงเป็นจุดเปราะบางในการรักษาเอกภาพของชาติและการสร้างภูมิคุ้มกันของสังคมไทย

3.3) ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สถานการณ์ความไม่สงบและการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความยืดเยื้อ มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงมาโดยต่อเนื่อง โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบันเป็นสถานการณ์ที่ความละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ในระยะที่ผ่านมาภาครัฐและภาคส่วนต่าง ๆ มีความพยายามดำเนินการแก้ไขปัญหาตามกรอบนโยบายมาแล้วหลายฉบับส่งผลให้สถานการณ์และปัญหาความรุนแรงได้รับการแก้ไขในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความรุนแรงยังคงปรากฏอยู่ ซึ่งความยืดเยื้อของปัญหาส่งผลให้แรงจูงใจของการใช้ความรุนแรงและผู้อยู่เบื้องหลังการใช้ความรุนแรง

จากเดิมที่ส่วนใหญ่มาจากการกระทำของกลุ่มผู้ก่อเหตุความรุนแรงที่มีอุดมการณ์ต่างจากรัฐได้ขยายขอบเขตเป็นการก่อเหตุจากแรงจูงใจอื่นมากขึ้น โดยบางส่วนมีความเชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์กับกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ ทั้งความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพล ความแค้นจากอารมณ์ของความเกลียดชังและความแค้นจากเรื่องส่วนตัว ความรุนแรงยังส่งผลให้เกิดการขยายตัวของอำนาจมืดและธุรกิจผิดกฎหมาย ความบาดหมางของคนต่างศาสนารุนแรงขึ้น เกิดข้อจำกัดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรที่สำคัญ ความยืดเยื้อของความรุนแรงเป็นการเพิ่มความเสี่ยงมากขึ้นต่อการขยายตัวของปัญหาแทรกซ้อน ที่อาจเป็นแรงจูงใจให้กลุ่มก่อการร้ายจากภายนอกประเทศเข้ามาสนับสนุนกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และเป็นอุปสรรคต่อบรรยากาศในการสร้างสันติสุขและเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ นโยบายระดับชาติที่ใช้เป็นกรอบทิศทางการแก้ไขปัญหาในระยะ ต่อไป คือ นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2555 – 2557 ที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2553 จะทำให้ทิศทางการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบและการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความชัดแจนยิ่งขึ้น

3.4) ความไม่เชื่อมั่นในการบริหารประเทศตามหลักนิติธรรม ประเทศไทยยังคงมีปัญหาเชิงโครงสร้างที่ไม่เอื้อต่อการบริหารตามหลักนิติรัฐ รวมถึงโครงสร้างทางการเมืองการบริหารซึ่งถึงแม้จะมีการกระจายอำนาจมากขึ้นแต่ในภาพรวมยังคงมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจที่ส่วนกลาง ทำให้เป็นข้อจำกัดต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม ประกอบกับกลไกการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชั่นยังขาดความเข้มแข็ง เป็นช่องว่างให้เกิดการทุจริตคอรัปชั่นในภาครัฐขยายตัวออกไปทุกระดับ โดยปรากฏรายงานขององค์การระหว่างประเทศที่สะท้อนปัญหาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดความไม่เชื่อมั่นของประชาชนและเป็นเงื่อนไขที่นำไปขยายผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมเพิ่มมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ประชาชนบางส่วนยอมรับกระบวนการทุจริตคอร์รัปชั่นเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตน โดยผลของปัญหาดังกล่าวได้ กัดกร่อนพื้นฐานทางคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามของสังคม และเป็นสาเหตุหนึ่งของความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจตลอดจนการทำลายกฎกติกาที่ควรยึดถือร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ผลกระทบต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของชาติ

3.5) ปัญหายาเสพติด ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยต่อเนื่อง โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มของเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงที่สำคัญ ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการทำลายศักยภาพของประชากรซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันของประเทศในอนาคต และปัญหาการขยายตัวขององค์กรอาชญากรรมที่อาจส่งผลต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในรัฐ นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องเผชิญกับการลักลอบค้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเป็นประเทศทางผ่านและประเทศปลายทาง ในขณะที่การลักลอบขนยาเสพติดและแหล่งพักยาเสพติดอยู่บริเวณพื้นที่ชายแดนฝั่งไทยและประเทศเพื่อนบ้าน โดยพื้นที่ชายแดนภาคเหนือเป็นพื้นที่สำคัญ รองลงมา คือ พื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การลักลอบลำเลียงยาเสพติดในแต่ละครั้งมีปริมาณมากขึ้น ดำเนินการเป็นขบวนการและใช้กองกำลังติดอาวุธคุ้มกัน และลักษณะกองทัพมดผ่านจุดผ่านแดนต่าง ๆ รวมถึงการใช้เส้นทางผ่านทิวเขาสลับซับซ้อนหรือท่าข้ามต่าง ๆ เมื่อถูกปราบปรามหนักขึ้น ก็จะเปลี่ยนไปใช้เส้นทางใหม่ ๆ

3.6) ความเสี่ยงที่เกิดจากวิกฤตการณ์ความมั่นคงและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ที่ผ่านมาปรากฏผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบภายในประเทศอันเนื่องมาจากปัญหาความขัดแย้งของคนภายในสังคม การก่อความรุนแรงในเมือง รวมถึงผลกระทบจากวิกฤตการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติในระดับรุนแรงมากขึ้นจึงมีความจำเป็นต้องใช้กลไกและเครื่องมือเป็นการเฉพาะในการบริหารวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเพิ่มจำนวนของประชากรโลก รวมถึงการพัฒนาประเทศที่เน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก และนำไปสู่การใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยขาดความสมดุล ทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศและสภาวะโลกร้อน จนนำไปสู่ภัยพิบัติธรรมชาติเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นโดยมีพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยและวาตภัยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ ประเทศไทยยังคงมีความจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถ ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และการเตรียมความพร้อมในลักษณะที่สามารถบริหารจัดการวิกฤติการณ์และภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพตั้งแต่ขั้นป้องกัน การแก้ไขและการฟื้นฟูสถานการณ์

4) ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงข้ามพรมแดน

4.1) การเคลื่อนตัวของภัยคุกคามข้ามชาติ ปัจจุบันภัยคุกคามข้ามชาติได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วตามสภาวะโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และความมั่นคงของชาติโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบจากการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ในด้านปัญหาการก่อการร้ายแรงขับเคลื่อนของการต่อสู้เชิงอุดมการณ์ถูกประเมินว่ายังคงมีอยู่อย่างเข้มแข็ง และขยายอุดมการณ์ความเชื่อไปสู่คนและกลุ่มบุคคลในพื้นที่ที่มีเงื่อนไขพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองเป็นผู้ก่อการร้ายซึ่งมีในหลายรูปแบบ โดยเงื่อนไขที่เป็นปัจจัยผลักดันที่สำคัญ ได้แก่ ความคับแค้นอันเนื่องมาจากปัญหาการไม่ได้รับความเป็นธรรม ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม และการแปรเปลี่ยนความเชื่อทางศาสนา ให้เป็นพลังผลักดัน ทั้งนี้ แม้ว่าประเทศไทยจะไม่ใช่เป้าหมายโดยตรงของการโจมตีของกลุ่มก่อการร้ายสากล แต่ยังคงมีความจำเป็นที่ต้องเฝ้าระวังความเสี่ยงโดยเฉพาะการก่อความรุนแรงในเมือง สำหรับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติอันประกอบด้วย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การกระทำอันเป็นโจรสลัด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ล้วนมีแนวโน้มที่จะขยายตัวและควบคุมได้ยาก โดยมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนจากการแสวงประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงช่องว่างทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ ทำให้การก่ออาชญากรรมข้ามชาติทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น มีการพัฒนาเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งและอาศัยอิทธิพลจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตคอรัปชั่น เพื่อให้ได้รับการอำนวยความสะดวกหรือการคุ้มครอง นอกจากนี้ ปัจจุบันยังพบว่าความเชื่อมโยงระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีขีดความสามารถสูงขึ้น ทำให้ยากต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาและเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของประเทศ

4.2) การย้ายถิ่นของประชากร การย้ายถิ่นฐานของประชากรจากประเทศต่าง ๆ เข้าสู่ประเทศไทยก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งสาเหตุการย้ายถิ่นประกอบด้วยทั้ง เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และในบางกรณีได้ใช้ประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านสู่ประเทศที่สาม ทั้งนี้ การย้ายถิ่นจากประเทศเพื่อนบ้านอันเนื่องมาจากปัญหาการสู้รบตามพื้นที่แนวชายแดนซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับสถานการณ์ความขัดแย้งภายในประเทศเพื่อนบ้าน และการย้ายถิ่นด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญ คือ **การเข้าเมืองในลักษณะที่มิชอบด้วยกฎหมายซึ่งยากต่อการผลักดันส่งกลับยังประเทศต้นทาง ส่งผลให้มีผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากยังตกค้างอยู่ในประเทศไทย และเกิดปัญหาการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มที่ขัดแย้งกับรัฐบาลของประเทศต้นทาง** รวมถึงเกิดปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน การค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาภาระของภาครัฐในการดูแล และในระยะยาวอาจเกิดปัญหาด้านสังคมที่เกี่ยวเนื่องกับปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลตามกฎหมาย ปัญหาชุมชนคนต่างด้าว และปัญหาความขัดแย้งกับคนไทยอันเนื่องมาจากการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ปรากฏกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่ใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านเพิ่มมากขึ้น โดยปัญหาดังกล่าวมีความละเอียดอ่อนและส่งผลกระทบในหลายมิติ ทั้งความมั่นคงของมนุษย์ ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

4.3) บริบทการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ภัยคุกคามความมั่นคงในลักษณะใหม่ ปัจจุบันภัยคุกคามความมั่นคงมีขอบเขตที่กว้างขวาง มีความเชื่อมโยง ซับซ้อน และส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงมากขึ้น การเคลื่อนตัวของภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงกับบริบทโลกในมิติต่างๆ โดยเฉพาะมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ภูมิภาคต่างๆ ของโลก รวมถึงประเทศไทยที่ต้องเผชิญกับผลจากการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมในช่วงที่ผ่านมาที่มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยขาดความสมดุล ในขณะที่ยังขาดกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เข้มแข็ง ทำให้ประเทศไทยมีปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและปัญหาความขัดแย้งแย่งชิงทรัพยากรส่งผลกระทบไปถึงความมั่นคงในมิติอื่นๆ อาทิ ความมั่นคงด้านอาหาร และด้านพลังงาน และความขัดแย้งในสังคมทั้งความขัดแย้งของประชาชนในชุมชน และความขัดแย้งกับหน่วยงานภาครัฐ ส่งผลให้ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความเสี่ยงภัยการขาดแคลนอาหาร และพลังงาน รวมทั้งการเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติขนาดใหญ่ นอกจากนี้ กระแสโลกาภิวัฒน์ที่ทำให้การเชื่อมโยงในมิติต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ และการเข้ามาของวัฒนธรรมโลกผ่านโลกไซเบอร์ที่ส่งผลต่อวัฒนธรรม วิถีชีวิต ทัศนคติ ความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของประชาชน อันอาจทำให้เกิดวิกฤตเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมซึ่งมีแนวโน้มทำให้สังคมไทยเสี่ยงต่อการขาดจิตสำนึกร่วมด้านความมั่นคง ในขณะที่ ความมั่นคงที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายมีแนวโน้มจะเป็นประเด็นที่มีความเสี่ยง ทั้งการโจมตีทางไซเบอร์การเจาะระบบข้อมูลข่าวสารอันเป็นความลับของราชการ ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญ อาทิ ระบบสาธารณูปโภค ระบบการเงิน ระบบการเดินอากาศ ฯลฯ นอกจากนี้อิทธิพลของสื่อประเภทเครือข่ายสังคมมีแนวโน้มที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญของประชาชนในการรวมตัวดำเนินกิจกรรมในทางสาธารณะและการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางการเมือง โดยสื่อดังกล่าวมีโอกาสถูกนำมาใช้ในทางที่ผิดเพื่อโจมตี บ่อนทำลาย หรือบิดเบือนข้อเท็จจริงฝ่ายตรงข้าม ซึ่งอาจทำให้เกิดการสร้างความเกลียดชังและปัญหาความแตกแยกภายในประเทศ รวมถึงส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกรณีที่มีการใช้สื่อประเภทนี้โจมตีหรือบ่อนทำลายประเทศอื่น

จากสถานการณ์ความมั่นคงที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าภัยที่คุกคามประเทศไทยมีความหลากหลายมากขึ้น ภัยในรูปแบบเดิม เช่น การคุกคามของกำลังทหารขนาดใหญ่มีแนวโน้มลดลง แม้ว่าจะยังมีปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดนเพราะความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมีความผันผวนในบางเวลา ภัยรูปแบบใหม่มีความเสี่ยงมากขึ้น อาทิ การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัจจัยในประเทศที่สำคัญได้แก่การก้าวข้ามจากระบบอำนาจและอุปถัมภ์สู่สังคมการมีส่วนร่วมโดยประชาชนมีความตื่นตัวสูงเนื่องจากได้รับแรงกระตุ้นจากกระแสโลภาภิวัตน์ ประชาธิปไตย การค้าเสรี การปกป้องสิทธิมนุษยชน การอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่กลไกที่ดูแลกติกาใหม่ของการเปลี่ยนผ่านยังไม่สามารถทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ประชาชน ทั้งในระดับปัจเจก ชุมชน และสังคมยังขาดความเข้าใจบริบทดังกล่าว สังคมจึงเกิดความขัดแย้งและเผชิญหน้าเพื่อเรียกร้องและปกป้องสิทธิของแต่ละฝ่ายด้วยวิธีการรุนแรง การขาดความสามัคคีของคนในชาติและการกระทำที่กระทบต่อสถาบันหลักของชาติ ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง

นอกจากนั้นในทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยยังพบว่าภัยคุกคามที่สำคัญอีกด้านหนึ่งคือ โรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ อาทิ สึนามิ ภัยแล้ง และอุทกภัย ซึ่งส่งผลกระทบทางตรงต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและฐานทรัพยากรธรรมชาติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ภัยเหล่านี้มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงขึ้นภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก

2.13 ปัจจัยและสถานการณ์ด้านการเมืองการปกครอง

ในด้าน**การเมืองการปกครอง** ระบบรัฐสภาซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบการเมืองของประเทศไทยประสบภาวะชะงักงันมาโดยตลอดจากการปฏิวัติรัฐประหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 จึงเริ่มมั่นคงขึ้น โดยรัฐสภาดำรงอยู่ได้ 12 ปี มีการเลือกตั้งทั่วไป 4 ครั้งก่อนที่จะถูกปฏิวัติในปี พ.ศ. 2534 หลังจากนั้น 1 ปีระบบรัฐสภาก็หวนกลับคืนมาอีกครั้งโดยสามารถดำรงอยู่ได้ 14 ปี ในระหว่างนั้นมีการเลือกตั้งทั่วไป 6 ครั้ง จนเกิดรัฐประหารครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2549 และประเทศไทยกลับคืนสู่ระบบรัฐสภาในปีต่อมา[5]

ปัจจุบันประเทศไทยใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ 19 จัดร่างโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คณะผู้ยึดอำนาจการปกครองหลังรัฐประหาร เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 อย่างไรก็ดีรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวเป็นเพียงการกำหนดให้มีการสถาปนาสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อใช้อำนาจนิติบัญญัติ คณะรัฐมนตรีชั่วคราวเพื่อรับผิดชอบการบริหารราชการแผ่นดิน สภาปฏิรูปเพื่อดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างกว้างขวางและอนุมัติร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยยังไม่ได้ระบุกรอบโครงสร้างการเมืองการปกครองที่จะบังคับใช้เป็นการถาวรและการเลือกตั้งแต่อย่างใด

รัฐธรรมนูญถาวรฉบับล่าสุดซึ่งถูกยกเลิกไปโดยคณะผู้ยึดอำนาจการปกครองหลังรัฐประหารคือรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุดที่มีการกำหนดแนวทางการปกครองประเทศที่ใช้เป็นการถาวร ได้กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วย

- *สภาผู้แทนราษฎร* ซึ่งมีสมาชิก 500 คน แบ่งเป็น ส.ส. แบบแบ่งเขต จำนวน 375 คน (แต่ละเขตเลือกตั้งมี ส.ส. ได้ 1 คน ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส.) และ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ 125 คน (พรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัคร ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อจะจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครไว้เพียงบัญชีเดียว เรียงลำดับจำนวนไม่เกิน 125 รายชื่อ รายชื่อใครจะอยู่ลำดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละพรรคจะดำเนินการ การเลือกตั้งแบบนี้ถือประเทศเป็นเขตเลือกตั้งหมายถึงทั้งประเทศจะมีผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อชุดเดียวกัน)

- *วุฒิสภา* ซึ่งมีสมาชิก 150 คน แบ่งเป็น ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง จำนวน 76 คน (มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในแต่ละจังหวัดๆ ละ 1 คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมัครได้เพียงหมายเลขเดียว ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะได้รับเลือกเป็น ส.ว. ของแต่ละจังหวัด) และ ส.ว. ที่มาจากการสรรหา จำนวน 74 คน (คณะกรรมการสรรหาจะดำเนินการสรรหาจากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรต่างๆ ในภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่นๆที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา)

การบริหารประเทศนำโดยคณะรัฐมนตรีซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 กำหนดให้ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีกไม่เกิน 35 คน หน่วยงานที่ปฏิบัติตามนโยบายได้แก่ ราชการส่วนกลางซึ่งแบ่งเป็น 20 กระทรวง ราชการส่วนภูมิภาคซึ่งปัจจุบันแบ่งเขตการปกครองเป็น 76 จังหวัด และราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล

ในระยะห้าปีที่ผ่านมา ผลการพัฒนาชี้ว่าประชาชนมีความรู้และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ค่าดัชนีประชาธิปไตยของประเทศไทยในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีคะแนนดีขึ้น เกิดจากตัวชีกระบวนการ

---

[5] สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (2552), **รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี 2552: ความมั่นคงของมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต.**

เลือกตั้งและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของภาครัฐและการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มดีขึ้น แต่ยังต้องปรับปรุงขีดความสามารถของภาคราชการในการสร้างความโปร่งใสและป้องการการทุจริต การถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังล่าช้า โดยเฉพาะในด้านบุคลากรและงบประมาณ เนื่องจากบุคลากรไม่มีความพร้อม มีปัญหาในการปรับตัว คุณสมบัติของบุคลากรที่จะโอนย้ายไม่ตรงกับความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาครัฐไม่ได้สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความประสงค์จะย้ายมาทำงานกับท้องถิ่น[6]

2.14 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559) (สภาความมั่นคงแห่งชาติ)

โดยที่สถานการณ์ปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคงทั้งที่เป็นภัยคุกคามรูปแบบเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในปัจจุบันมีพลวัตรอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง รวมทั้งมีความเชื่อมโยงทั้งด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ดังนั้นเพื่อให้บรรลุผลประโยชน์แห่งชาติ ภายใต้กรอบแนวคิดทิศทางและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จึงได้กำหนดแนวนโยบายที่ครอบคลุมการป้องกันปัญหาที่กระทบความมั่นคง การเสริมสร้างระบบและกลไกให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชนและเครือข่าย และเสริมสร้างความพร้อมของประชาชนให้ทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงด้านความมั่นคง รวมทั้งการให้ความสำคัญกับความร่วมมือและการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ **นโยบายความมั่นคงแห่งชาติฉบับใหม่ได้จัดลำดับความสำคัญ** โดยพิจารณาความเสี่ยงและผลกระทบต่อความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติซึ่งเกี่ยวข้องกับความอยู่รอดปลอดภัยของชาติและผลกระทบต่อความมั่นคงและภูมิคุ้มกันของชาติในภาพรวมเป็น “เกณฑ์สำคัญ” **โดยกำหนดความสำคัญเป็นสองส่วน คือ**

ส่วนที่ 1 นโยบายสำคัญเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย

ประเด็นนโยบายที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก

- เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ให้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ในฐานะที่เป็นเสาหลักด้านความมั่นคงของชาติทั้งที่เป็นศูนย์รวมทางจิตใจและความเป็นปึกแผ่นสามัคคีของคนในชาติ
- เสริมสร้างความเข้มแข็งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ปลูกฝังและเสริมสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดีและธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

ประเด็นนโยบายที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและความสมานฉันท์

- ปรับทัศนคติและปฏิรูปกลไกกระบวนการทำงานของภาครัฐ เพื่อลดเงื่อนไขที่สร้างความขัดแย้งของคนในชาติ และเสริมสร้างความเป็นธรรมทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
- ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างกระบวนการปรองดองเพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ของคนในชาติ
- ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการบริหารงานของภาครัฐ

[6] สรุปสาระจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

ประเด็นนโยบายที่ 3 การแก้ไขและป้องกันปัญหาการก่อความไม่สงบและการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

- ดำเนินการรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สันติสุข
- เสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพูดคุยในการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง
- เสริมสร้างความเชื่อมั่นและความโปร่งใสในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชน
- เพิ่มระดับการปฏิสัมพันธ์และเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ
- พัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพตรงกับความต้องการ และอัตลักษณ์ มีการกระจายตัวอย่างเท่าเทียมในทุกระดับ ตลอดจนมีผลต่อการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- ส่งเสริมการเรียนรู้และการตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม
- พัฒนาระบบการบริหารจัดการนโยบายในทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป

ประเด็นนโยบายที่ 1 การเสริมสร้างเสถียรภาพและภูมิคุ้มกันความมั่นคงและการจัดการภัยคุกคาม

- พัฒนาระบบ กลไก และมาตรการเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ
- แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ
- เสริมสร้างความมั่นคงบริเวณชายแดน
- ดำเนินการปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยยาเสพติด
- เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชั่น โดยสร้างความตระหนักให้ทุกภาคส่วนร่วมมืออย่างจริงจังและสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับระบบการขับเคลื่อน คือ การประสานความร่วมมือ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการสร้างมาตรฐาน การติดตามประเมินผล รวมถึงการสร้างภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคม ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่น
- รักษาความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- เสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคง

ประเด็นนโยบายที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

- เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของกองทัพ
- เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของชาติด้วยการผนึกกำลังจากทุกภาคส่วนในการป้องกันประเทศ และให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานของกองทัพตั้งแต่ในภาวะปกติ
- ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศและความมั่นคง

ประเด็นนโยบายที่ 3 การพัฒนาความพร้อมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง

- พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
- เสริมสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน
- เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร

ประเด็นนโยบายที่ 4 การเสริมสร้างเกียรติภูมิและรักษาผลประโยชน์ของชาติในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

- เสริมสร้างสภาวะสันติในการรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค
- เสริมสร้างความพร้อมของประเทศในการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
- ดำเนินความสัมพันธ์กับนานาประเทศอย่างมีเอกภาพ รอบคอบ และรักษาดุลยภาพ และสนับสนุนการเข้าเป็นภาคีข้อตกลงระหว่างประเทศที่จะเอื้อต่อการคุ้มครองรักษาและเกื้อหนุนผลประโยชน์แห่งชาติของไทย

2.15 ยุทธศาสตร์กระทรวงกลาโหม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การรักษาความมั่นคงของรัฐ กำหนดให้กระทรวงกลาโหมมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบ การน้อมนำหลักการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และการมีส่วนร่วมสร้างความสมานฉันท์ ความเป็นธรรม ขจัดเงื่อนไขทั้งปวง พัฒนาการศึกษา คุณภาพชีวิต และสังคม ทั้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และระดับประเทศ การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพงานการข่าวกรองของภาครัฐ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการข่าวภาคประชาชน การจัดตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และศูนย์บริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ เพื่อให้พร้อมเผชิญวิกฤตการณ์ที่เป็นภัยพิบัติขนาดใหญ่ให้แล้วเสร็จทันเวลา การร่วมมือกับประชาคมโลกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติ และการฟอกเงินบนพื้นฐานของผลประโยชน์ของชาติการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยการพัฒนาระบบการตรวจคนเข้าเมือง การสกัดกั้นการเข้ามาใหม่ การปราบปรามขบวนการนำเข้าและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย การแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ยังไม่มีสถานภาพที่ชัดเจนให้สมดุลระหว่างสิทธิพื้นฐานกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

2.16 ยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2555 – 2559

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สนับสนุน ส่งเสริมการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ท้องที่ และท้องถิ่นให้เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ และส่งเสริม พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีเป้าประสงค์ดังนี้

(1) ราชการส่วนภูมิภาค ท้องที่ และท้องถิ่น มีการจัดระบบความสัมพันธ์และการบริหารที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง
(2) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
(3) จังหวัด/กลุ่มจังหวัดสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ศักยภาพการพัฒนาและปัญหาในระดับพื้นที่
(4) อำเภอเป็นศูนย์กลางในการบริหาร การพัฒนา และการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่
(5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการท้องถิ่น

(6) เครือข่ายภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาควิชาการในพื้นที่ ได้รับการส่งเสริมบทบาทและพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานร่วมกับภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างเสริม ความสงบเรียบร้อย การอำนวยความเป็นธรรม และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต โดยมีเป้าประสงค์ดังนี้

(1) ประชาชนมีความสามัคคี ปรองดอง และธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

(2) ประชาชนมีหลักประกันด้านความปลอดภัยจากระบบบริหารจัดการสาธารณภัยที่มีมาตรฐาน ตามหลักสากล

(3) สังคมไทยมีความสงบเรียบร้อย และมีภูมิคุ้มกันจากภัยยาเสพติด

(4) ระบบการรักษาความมั่นคงภายในมีประสิทธิภาพสูง

(5) กระทรวงมหาดไทยมีกลไกการอำนวยความเป็นธรรมที่เป็นที่พึ่งของประชาชน และมีหลักประกันด้านความเป็นธรรมให้กับประชาชน

(6) ที่ดินของรัฐมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

บทที่ 3
ผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

3.1 แนวคิดในการจัดโครงสร้างสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

สถิติทางการ[7] (Official Statistics) หมายถึง ข้อความหรือตัวเลข ที่เป็นตัวแทนแสดงถึงคุณลักษณะของสิ่งต่างๆ ในประเทศ ที่ประมวลตามความเป็นจริงจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ตามหลักวิชาการทางสถิติ และเป็นสถิติที่มีความสำคัญต่อการใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาประเทศ

สำหรับประเทศไทยในระยะแรก ได้กำหนดคุณสมบัติของสถิติทางการไว้ ดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาประเทศ
2) สถิติที่มีการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงานที่มีความพร้อม
3) สถิติที่มาจากระบบการผลิต ที่ถูกต้องตามมาตรฐาน การจัดหมวดหมู่ และมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด
4) สถิติที่รับรองให้ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง (Reference) สำหรับประเทศไทย

ผังสถิติทางการ (นำเสนอในหัวข้อ 3.2) มีส่วนประกอบสำคัญคือ โครงสร้างสถิติทางการ (หมวด หมู่ หมู่ย่อย) ชื่อสถิติทางการ รายการสถิติทางการ และหน่วยงานรับผิดชอบ สถิติทางการภายใต้ผังสถิติทางการจะเป็นสถิติทางการที่มีความสำคัญและจำเป็นในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะต้องพัฒนาให้มีคุณสมบัติครบถ้วนในระยะต่อไป

โครงสร้างสถิติทางการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผังสถิติทางการ พิจารณาจากข้อมูลที่จำเป็นต่อการประเมินและติดตามสถานการณ์การพัฒนา และการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญของสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ตามที่ได้นำเสนอในบทที่ 2 และตัวชี้วัดสากลที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้จัดระบบสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ได้โครงสร้างสถิติทางการ (หมวด หมู่ หมู่ย่อย) ดังต่อไปนี้

1.อาชญากรรมและความผิดที่มีโทษทางอาญา

1.1 อาชญากรรม

1) การรับแจ้งคดีอาญาของตำรวจ
2) อัตราคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร
3) การรับแจ้งคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
4) คดีอาญาภาคประชาชน
5) ร้อยละของเหยื่ออาชญากรรม
6) ร้อยละของอาชญากรรมที่ไม่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
7) คดีจราจร
8) ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจร
9) ผู้บาดเจ็บ
10) การจับกุมคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
11) การจับกุมคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

[7] แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554-2558. หน้า 6-7. สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

1) อาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) อาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องที่
3) อาสาสมัครคุมประพฤติและอาสาสมัครช่วยลด/ป้องกันอาชญากรรมของกรมคุมประพฤติ
4) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
5) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานอัยการสูงสุด
6) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
7) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปง.
8) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
9) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปส.
10) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
11) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์
12) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุมประพฤติ
13) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
14) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมบังคับคดี
15) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
16) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

1.3 คดีเกี่ยวกับยาเสพติด

1) การจับกุมคดียาเสพติด
2) การริบทรัพย์สินคดียาเสพติด
3) การบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
4) การบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแบบบังคับ
5) การสำรวจฝิ่น

1.4 คดีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) คดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) คดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

1.5 คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต

1) คดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมือง
2) คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

1.6 อาชญากรรมทางเทคโนโลยี

1) คดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) คดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

1.7 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

1) คดีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

1.8 การฟอกเงิน

1) การจับกุมคดีฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) การจับกุมคดีฟอกเงินของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
3) คดีอาญาฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4) คดีอาญาฟอกเงินของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
5) คดีอาญาฟอกเงินของสำนักงานอัยการสูงสุด
6) การดำเนินการกับทรัพย์สินทางแพ่ง
7) ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางคดีอาญาฟอกเงิน
8) การส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีฟอกเงิน
9) การขนเงินสดข้ามแดน

1.9 การค้ามนุษย์

1) คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของตำรวจ
2) คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

1.10 คดีแรงงาน

1) คดีแรงงาน

1.11 คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร

1) คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

1.12 คดีคุ้มครองผู้บริโภค

1) การดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
2) การดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

2. การอำนวยความยุติธรรมทางอาญา

2.1 การดำเนินคดีอาญา

1) การสอบสวนดำเนินคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) การสอบสวนดำเนินคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
3) ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีในชั้นสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4) การปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน
5) การปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นศาล
6) การควบคุมผู้ต้องหาในเรือนจำ
7) ระยะเวลาเฉลี่ยการควบคุมผู้ต้องหาในเรือนจำ
8) การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน
9) การพิจารณาสั่งคดีในชั้นพนักงานอัยการ
10) คดีอาญาในชั้นศาล

2.2 การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน

1) การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน

2.3 การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญา

1) การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
2) การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญาของสภาทนายความ

2.4 การไกล่เกลี่ยคดีอาญาและการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

1) การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56
2) ผลการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ฯ
3) การหันเหคดีอาญาเด็กและเยาวชน
4) การไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นศาล
5) ผลการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นศาล

2.5 การตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์

1) การตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

2.6 สถิติคดีอาญาและกระบวนการยุติธรรม

1) ผลการดำเนินคดี
2) คดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง
3) สถิติการกระทำผิดซ้ำ
4) การได้รับความช่วยเหลือทางคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด
5) อัตราคดีต่อจำนวนประชากร
6) ความเสียหายจากคดีอาญา
7) การปล่อยตัวชั่วคราว

3. การอำนวยความยุติธรรมทางแพ่ง

3.1 การดำเนินคดีแพ่ง

1) การดำเนินคดีแพ่ง
2) ผลการพิจารณาคดีแพ่ง

3.2 การไกล่เกลี่ยคดี

1) การไกล่เกลี่ยคดีแพ่ง
2) ผลการไกล่เกลี่ยคดีแพ่ง

3.3 การบังคับคดี

1) การบังคับคดีแพ่ง
2) การบังคับคดีล้มละลาย
3) การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
4) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชั้นบังคับคดี
5) ผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชั้นบังคับคดี

4. การอำนวยความยุติธรรมทางปกครอง

4.1 การดำเนินคดีปกครอง

1) การดำเนินคดีปกครอง

5. การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

5.1 การบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

1) การปฏิบัติงานควบคุมและสอดส่องผู้กระทำผิด
2) การบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน
3) การสงเคราะห์ผู้กระทำผิดซ้ำ

4) การจำคุก/กักขัง
5) การกระทำผิดซ้ำ

5.2 คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนและเครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

1) อาสาสมัครคุมประพฤติและเครือข่ายยุติธรรมชุมชน ช่วยเหลือผู้กระทำผิด
2) อาสาสมัครกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน และเครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
3) อาสาสมัครและเครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในเรือนจำ

6. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

6.1 เรื่องร้องเรียน

1) เรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

6.2 การชดเชยเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากกระบวนการยุติธรรม

1) การให้ความเยียวยาและชดใช้ ค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากกระบวนการยุติธรรม

6.3 อาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

1) อาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนในการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

6.4 เครือข่ายอาสาสมัคร

1) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานอัยการสูงสุด
3) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ
4) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปง.
5) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
6) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปส.
7) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
8) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์
9) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุมประพฤติ
10) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
11) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมบังคับคดี
12) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
13) อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

7. การเลือกตั้งและพรรคการเมือง

7.1 การเลือกตั้ง สส.

1) บัตรเสียและผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส.
2) ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.
3) ผู้ได้รับเลือกตั้ง ส.ส.

7.2 การเลือกตั้งและสรรหาสมาชิกวุฒิสภา

1) บัตรเสียและผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ว.
2) ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว.
3) ผู้ได้รับเลือกตั้ง ส.ว.
4) ผู้ได้รับการเสนอชื่อ ส.ว.
5) ผู้ได้รับการสรรหาเป็น ส.ว.

7.3 พรรคการเมือง

1) พรรคการเมือง
2) สาขาพรรคการเมือง

7.4 เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

1) การพิจารณาวินิจฉัยคดี

8. การปกครอง

8.1 การบริหารราชการส่วนกลาง

1) หน่วยงานราชการส่วนกลาง
2) กำลังคนภาครัฐส่วนกลาง

8.2 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

1) หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค
2) กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาค
3) กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาคของกรมการปกครอง

8.3 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3) สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4) กำลังคนภาครัฐส่วนท้องถิ่น

9. การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

9.1 การป้องกันการทุจริตในวงราชการ

1) มาตรการปราบปรามการทุจริตในวงราชการ
2) การป้องกันปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
3) การป้องกันปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
4) ผลการปราบปรามจับกุมคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
5) ผลการปราบปรามจับกุมคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

9.2 การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น

1) การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น

3.2 ผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

ตารางข้างล่างนี้นำเสนอโครงสร้างสถิติ ชื่อสถิติทางการ รายการสถิติทางการ หน่วยงานรับผิดชอบ ในกรณีที่เป็นสถิติทางการที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของสาขาอื่น แต่มีความสำคัญต่อสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง จะระบุไว้ในช่องหมายเหตุว่าเป็นสถิติทางการสาขาใด ในกรณีที่สถิติทางการในผังนี้เป็นสถิติที่สาขาอื่นต้องการใช้ ก็จะระบุไว้ในช่องหมายเหตุว่าสาขาใดต้องการใช้

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
1. อาชญากรรมและความผิดที่มีโทษทางอาญา						
1.1 อาชญากรรม						
	การรับแจ้งคดีอาญาของตำรวจ	จำนวนการรับแจ้งคดีอาญาและพ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญาในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		แยก 3 ประเภท 1.คดี 5 กลุ่ม 2.ป.อาญา 3.คดีสำคัญตามพ.ร.บ
	อัตราคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร	อัตราคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	การรับแจ้งคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการรับแจ้งคดีอาญาและพ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญาในความ รับผิดชอบของกรมสอบสวนคดีพเศษ	กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	ยธ.		
	คดีอาญาภาคประชาชน	อัตราการประสบเหตุเทียบกับจำนวนประชากร จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
	ร้อยละของเหยื่ออาชญากรรม	ร้อยละของเหยื่ออาชญากรรมจำแนกตามเพศ อายุเวลา สถานที่เกิดเหตุ การแจ้งเหตุต่อเจ้าพนักงาน ลักษณะของการเกิดเหตุ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
	ร้อยละของอาชญากรรมที่ไม่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละของอาชญากรรมที่ไม่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามประเภทอาชญากรรม	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	คดีจราจร	จำนวนการรับแจ้งคดีตาม พ.ร.บ.จราจร ทางบก และจำนวนอุบัติเหตุจราจร มูลค่าความเสียหาย	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรจำแนกตามผู้ขับขี่สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจร	ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจรจำแนกตามผู้ขับขี่สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	ผู้บาดเจ็บ	จำนวนผู้บาดเจ็บจากปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุจราจร	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	สธ.		
	การจับกุมคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทคดี (ประเภทคดีอาญา และคดีสำคัญตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		ร้อยละจำนวนคดีที่จับกุมได้เทียบกับคดีที่รับแจ้ง	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		ร้อยละของผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	การจับกุมคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรม ของกรมสอบสวนคดีพิเศษจำแนกตามประเภทคดี	กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	ยธ.		
		จำนวนผู้ถูกจับกุมของกรมสอบสวนคดีพิเศษจำแนกตามตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
		ร้อยละของผู้ถูกจับกุมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	ยธ.		
1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม						
	อาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนัก งานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประ เภทเครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	อาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องที่	จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องที่ จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	กรมการปกครอง	มท.		
	อาสาสมัครคุมประพฤติและอาสาสมัครช่วยลด/ป้องกันอาชญากรรมของกรมคุมประพฤติ	จำนวนอาสาสมัครคุมประพฤติและอาสาสมัครช่วยลด/ป้องกันอาชญากรรมของกรมคุมประพฤติ	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปง.	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของปปง.	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปส.	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของปปส.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมราชทัณฑ์	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุมประพฤติ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมคุมประพฤติ	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมบังคับคดี	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมบังคับคดี	กรมบังคับคดี	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	ยธ.		
1.3 คดีเกี่ยวกับยาเสพติด						
	การจับกุมคดียาเสพติด	จำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดภาพรวมทั่วประเทศ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		
		จำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและน้ำหนักของกลาง จำแนกตามชนิดยาเสพติด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		
		จำนวนผู้ต้องหาแยกตามข้อหา	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	การริบทรัพย์สินคดียาเสพติด	จำนวนคดีและมูลค่าทรัพย์ที่ยึดได้	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		
	การบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด	จำนวนผู้เข้าบำบัดรักษาฟื้นฟูภาพรวมทั่วประเทศ	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	สธ.		ใช้ข้อมูลของสธ. เนื่องจากมีข้อมูลรวมของทุกหน่วยงาน
		จำนวนผู้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟู จำแนกตามระบบการบำบัดรักษา (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	สธ.		
	การบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแบบบังคับบำบัด	จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูแบบบังคับบำบัด	กรมคุมประพฤติ *** เป็นตัวย่อยของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่***	ยธ.		
	การสำรวจฝิ่น	พื้นที่ปลูกฝิ่น พื้นที่ตัดฟันทำลาย ผลผลิตฝิ่นรวมและผลผลิตฝิ่นคงเหลือ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		
1.4 คดีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
	คดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	คดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
		จำนวนคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาลจำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
1.5 คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต						
	คดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมือง	จำนวนการจับกุมคดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมือง จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมืองที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาลจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง	จำนวนการจับกุมและผลักดันคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-	ปัจจุบันการจับกุมคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสามสัญชาติดังกล่าวจะใช้นโยบายผลักดันกลับประเทศโดยไม่ดำเนินคดี จึงไม่มีข้อมูลบันทึกลงในสารบบคดี	
1.6 อาชญากรรมทางเทคโนโลยี						
	คดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาลจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	คดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
1.7 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ						
	คดีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ	จำนวนการจับกุมคดีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาลจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
1.8 การฟอกเงิน						
	การจับกุมคดีฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีในฐานความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-	ระบบฐานข้อมูลตำรวจอัยการ ศาลไม่ได้แยกรายละเอียดข้อหาในฐานความผิดฟอกเงินอย่างชัดเจน	
	การจับกุมคดีฟอกเงินของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีในฐานความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงินของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
	คดีอาญาฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนคดีที่สืบสวนสอบสวน/จำนวนผู้ต้องหา/มูลค่าทรัพย์สิน ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	คดีอาญาฟอกเงินของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนคดีที่สืบสวนสอบสวน/จำนวนผู้ต้องหา/มูลค่าทรัพย์สิน ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
	คดีอาญาฟอกเงินของสำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/มูลค่าทรัพย์สินตามฟ้อง/จำนวนผู้กระทำความผิด ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	(อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล)	เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
		จำนวนคดีที่ยกคำร้อง/มูลค่าทรัพย์สินที่คืน/จำนวนผู้กระทำความผิด ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	(อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล)	เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
		จำนวนคดีที่ศาลตัดสินลงโทษ/จำนวนผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษา/มูลค่าทรัพย์สินที่ถูกริบ/จำนวนรายที่ถูกจำคุกหรือปรับ(จำนวนปี+จำนวนเงิน) ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	(อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล)	เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
	การดำเนินการกับทรัพย์สินทางแพ่ง	จำนวนคดีที่สืบสวนสอบสวน/จำนวนรายที่ถูกดำเนินการกับทรัพย์สิน/มูลค่าทรัพย์สินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
		จำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/มูลค่าทรัพย์สินตามฟ้อง/จำนวนผู้กระทำความผิด ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
		จำนวนคดีที่ยกคำร้อง/มูลค่าทรัพย์สินที่คืน/จำนวนผู้กระทำความผิดในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
		จำนวนคดีที่ศาลตัดสินลงโทษ/จำนวนผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษา/มูลค่าทรัพย์สินที่ถูกริบ/จำนวนรายที่ถูกจำคุกหรือปรับในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		
		จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน/จำนวนรายที่ถูกริบทรัพย์สินตามคำพิพากษา/มูลค่าทรัพย์สินที่ถูกริบแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
	ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางคดีอาญาฟอกเงิน	จำนวนคำขอที่ได้รับจากต่างประเทศ/จำนวนเรื่องที่ตอบกลับหรือดำเนินการตามคำขอต่างประเทศ/จำนวนเรื่องที่ส่งกลับไปยังต่างประเทศ/จำนวนเรื่องที่ได้รับการตอบกลับหรือดำเนินการจากต่างประเทศ จำนวนคำร้องขอจากต่างประเทศ/จำนวนคำร้องขอที่ไทยดำเนินการ/จำนวนคำร้องขอจากไทย/จำนวนคำร้องขอที่ต่างประเทศดำเนินการในความผิดมูลฐานฟอก ก่อการร้อยและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	(อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล)	เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
	การส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีฟอกเงิน	จำนวนคำขอเรื่องส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ได้รับจากต่างประเทศ/จำนวนเรื่องที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ตอบกลับหรือดำเนินการตามคำขอของต่างประเทศ/จำนวนคำขอเรื่องส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ได้รับการตอบกลับหรือดำเนินการจากต่างประเทศ	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	(อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล)	เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
		จำนวนคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ได้รับจากต่างประเทศ/จำนวนคำขอที่ตอบกลับหรือดำเนินการ/จำนวนคำขอที่ตอบกลับหรือดำเนินการ/จำนวนคำขอที่มีไปยังต่างประเทศ/จำนวนคำขอที่ได้รับการตอบสนองโดยต่างประเทศ				
	การขนเงินสดข้ามแดน	จำนวนคดีที่ยุติ/มูลค่าเงินที่ตรวจพบในคดีที่ยุติ (บาท)/จำนวนคดีที่ถูกริบ/มูลค่าเงินที่ถูกริบ (บาท)	กรมศุลกากร	กค.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอ ปปง.
1.9 การค้ามนุษย์						
	คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของตำรวจ	จำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของตำรวจจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของตำรวจที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
1.10 คดีแรงงาน						
	คดีแรงงาน	จำนวนการจับกุมคดีแรงงานจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีแรงงานที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
1.11 คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร						
	คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาลจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
1.12 คดีคุ้มครองผู้บริโภค						
	การดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	จำนวนการจับกุมคดีอาญาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคจำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
		จำนวนคดีอาญาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	การดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	จำนวนการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับคุ้มครองผู้บริโภคและ	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	นร.		
		จำนวนคดีแพ่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่นำขึ้นสู่ศาล	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	นร.		
2. การอำนวยความยุติธรรมทางอาญา						
2.1 การดำเนินคดีอาญา						
	การสอบสวนดำเนินคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนคดีรับใหม่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจำแนกตามประเภทคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-	ปัจจุบันยังไม่มีการจำแนกประเภทคดี	
		จำนวนคดีที่เสร็จสิ้นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจำแนกตามประเภทคดีและผลการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน(สั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง งดการสอบสวน)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-	ปัจจุบันยังไม่มีการจำแนกประเภทคดี	
	การสอบสวนดำเนินคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนคดีรับใหม่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษจำแนกตามประเภทคดี	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
		จำนวนคดีที่เสร็จสิ้นของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทคดีและผลการดำเนินคดีในชั้นสอบ สวน(สั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง งดการสอบสวน)	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
	ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีในชั้นสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	การปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวน	จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญา	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	การปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นศาล	จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นศาล	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	การควบคุมผู้ต้องหาในเรือนจำ	จำนวนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
	ระยะเวลาเฉลี่ยการควบคุมผู้ต้องหาในเรือนจำ	ระยะเวลาเฉลี่ยการถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
	การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน	จำนวนคดีเด็กและเยาวชนรับใหม่ที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		ปรับแก้ตามข้อเสนอกรมพินิจฯ
	การพิจารณาสั่งคดีในชั้นพนักงานอัยการ	จำนวนคดีรับใหม่ จำแนกตามประเภทสำนวนและประเภทคดี	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		ปรับแก้ตามข้อเสนอสำนักงานอัยการสูงสุด
		จำนวนคดีที่เสร็จสิ้น จำแนกตามประเภทสำนวนและประเภทคดี	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		ปรับแก้ตามข้อเสนอสำนักงานอัยการสูงสุด
	คดีอาญาในชั้นศาล	จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลจำแนกตามประเภทศาล	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนจำเลยที่ศาลมีคำพิพากษาจำแนกตามกำหนดโทษและผลคำพิพากษา	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		
2.2 การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน						
	การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน	จำนวนคดีเด็กและเยาวชนรับใหม่ที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้ม ครองเด็กและเยาวชนจำแนกตามเพศ	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมพินิจฯ
		จำนวนคดีเด็กและเยาวชนรับใหม่ที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามฐานความผิด	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมพินิจฯ

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
2.3 การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญา						
	การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ (ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือดำเนินคดี และช่วยเหลือประกันตัว)	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
	การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญาของสภาทนายความ	จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือของสภาทนายความ จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ (ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือดำเนินคดี และช่วยเหลือประกันตัว)	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	ยธ.		
2.4 การไกล่เกลี่ยคดีอาญาและการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์						
	การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56	จำนวนคดีสืบเสาะและพินิจที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ
	ผลการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ฯ	ร้อยละของคดีที่นำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้แล้วบรรลุผลสำเร็จ	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ
	การหันเหคดีอาญาเด็กและเยาวชน	จำนวนคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่มาตรการพิเศษและอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอกรมพินิจฯ
	การไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นศาล	จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทในชั้นศาล	ศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		
	ผลการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นศาล	ร้อยละของคดีที่มีการไกล่เกลี่ยสำเร็จ	ศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
2.5 การตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์						
	การตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์	จำนวนการรับแจ้งบุคคลสูญหาย	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
		จำนวนข้อมูลในฐานข้อมูลสารพันธุกรรมชาติ	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
		จำนวนตัวอย่างที่รับเข้าตรวจสารพันธุกรรม	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
		จำนวนข้อมูลการตรวจชันสูตรพลิกศพ ณ สถานที่เกิดเหตุ	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
		จำนวนข้อมูลการผ่าชันสูตรในที่ทำการ	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		เพิ่มเติมตามข้อเสนอของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
2.6 สถิติคดีอาญาและกระบวนการยุติธรรม						
	ผลการดำเนินคดี	ร้อยละของคดีที่มีผลการจับกุมอัยการสั่งฟ้อง มีคำพิพากษาแยกตามประเภทคดี	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ตำรวจ อัยการ ศาล และหน่วยงานด้านพัฒนาพฤตินิสิยมีระบบฐานข้อมูลแต่ขาดการเชื่อมโยงกันทำให้ไม่สามารถติดตามสถานะคดีได้	
		จำนวนคดีที่ศาลลงโทษ/จำนวนคดีศาลลงโทษ แยกตามประเภทคดีและผลคำพิพากษา	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
		ร้อยละของจำนวนคดีที่พนักงานสอบสวนและอัยการมีความเห็นตรงกัน/ขัดแย้งกัน	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
		ระยะเวลาการดำเนินคดีเฉลี่ยแยกขั้นตอนพิจารณาคดีในชั้นสอบสวน อัยการ ศาล และแยกตามประเภทคดี	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	คดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง	จำนวนคดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ยื่นฟ้องคดีเองต่อศาลแยกตามประเภทคดี	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ	ข้อมูลคดีที่เข้าสู่การพิจารณาคดีของศาลยังไม่แยกกรณีพนัก งานอัยการเป็นโจทย์กับคดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง ทำให้ไม่ทราบจำนวนคดีส่วนนี้ และทำให้ข้อมูลผลการดำเนินคดีที่อัยการสั่งฟ้องคลาดเคลื่อน	สำนักงานกิจการยุติธรรมขอเพิ่ม
	สถิติการกระทำผิดซ้ำ	จำนวนผู้กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 6 เดือน, 1 ปี, 2 ปี, 3 ปีนับแต่วันปล่อยตัวแยกตามประเภทความผิด	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิดอันได้แก่ กรมราช ทัณฑ์ กรมคุมประ พฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ยังขาดการเชื่อมโยงกับฐาน ข้อมูลอาชญากรของตำรวจทำให้ไม่สามารถระบุข้อมูลผู้กระทำผิดภายหลังจากปล่อยตัวได้	
		จำนวนผู้กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 6 เดือน, 1 ปี, 2 ปี, 3 ปีนับแต่วันปล่อยตัวแยกตามหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัยที่รับผิดชอบ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
	การได้รับความช่วยเหลือทางคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางคดีของสำนักงานสูงสุดจำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	ข้อมูลที่จัดเก็บจัดเก็บทั้งคดีแพ่งและคดีอาญารวมกัน และไม่มีข้อมูลการช่วยเหลือประกันตัว จึงไม่สามารถให้ข้อมูลในส่วนนี้ได้	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	อัตราคดีต่อจำนวนประชากร	จำนวนคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร จำแนกตามประเภทความผิด	กรมการปกครอง	มท.	ข้อมูลประชากรตามทะเบียนราษฎร์ไม่สามารถให้ข้อมูลประชากรแฝงและการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของประชากรได้ ทำให้ข้อมูลประชากรที่จะใช้เป็นฐานการคำนวณคลาดเคลื่อน	
	ความเสียหายจากคดีอาญา	จำนวนผู้บาดเจ็บ และความเสีย หายจากการตกเป็นเหยื่อคดี อาญา/จราจร	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	สธ.	ข้อมูลทางคดียังขาดการเชื่อมโยงกับข้อมูลผู้บาดเจ็บในโรงพยาบาล จึงไม่สามารถแสดงข้อมูลผู้บาดเจ็บจากคดีอาญาได้	
	การปล่อยตัวชั่วคราว	จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยตัวและไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นตำรวจ อัยการ ศาล	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	ขาดการบันทึกข้อมูลการปล่อยตัวชั่วคราว และแต่ละหน่วยขาดการเชื่อมโยงข้อมูลกัน	
3. การอำนวยความยุติธรรมทางแพ่ง						
3.1 การดำเนินคดีแพ่ง						
	การดำเนินคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาในชั้นศาลแพ่ง จำแนกตามประเภท	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		
	ผลการพิจารณาคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่เสร็จสิ้นจำแนกตามคำพิพากษา	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		
3.2 การไกล่เกลี่ยคดี						
	การไกล่เกลี่ยคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่เข้าสู่ระบบการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	ผลการไกล่เกลี่ยคดีแพ่ง	ร้อยละของคดีที่มีการไกล่เกลี่ยสำเร็จ	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ		
3.3 การบังคับคดี						
	การบังคับคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่เข้าสู่การบังคับคดีแพ่ง จำแนกตามประเภทคดี	กรมบังคับคดี	ยธ.		แก้ไขและเพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมบังคับคดี
		จำนวนคดีและทุนทรัพย์ ที่บังคับคดีเสร็จสิ้น จำแนกตามประเภทคดี (แพ่ง,ล้มละลาย)	กรมบังคับคดี	ยธ.		แก้ไขและเพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมบังคับคดี
	การบังคับคดีล้มละลาย	จำนวนคดีที่เข้าสู่การบังคับคดีล้มละลาย	กรมบังคับคดี	ยธ.		แก้ไขและเพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมบังคับคดี
	การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้	จำนวนคดีที่เข้าสู่การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้	กรมบังคับคดี	ยธ.		แก้ไขและเพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมบังคับคดี
	การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชั้นบังคับคดี	จำนวนคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชั้นบังคับคดี	กรมบังคับคดี	ยธ.		แก้ไขและเพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมบังคับคดี
	ผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชั้นบังคับคดี	ร้อยละของคดีที่มีการไกล่เกลี่ยสำเร็จ	กรมบังคับคดี	ยธ.		แก้ไขและเพิ่มเติมตามข้อเสนอกรมบังคับคดี
4. การอำนวยความยุติธรรมทางปกครอง						
4.1 การดำเนินคดีปกครอง	การดำเนินคดีปกครอง	จำนวนคดีที่เข้าสู่การพิจารณาในศาลปกครองชั้นต้น/สูงสุด จำแนกตามคดีเข้า/คดีเสร็จ ผู้ถูกฟ้อง เรื่องที่ถูกฟ้อง พื้นที่ที่คดีเกิด (ภาค จังหวัด)	สำนักงานศาลปกครอง	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
5. การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด						
5.1 การบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด						
	การปฏิบัติงานควบคุมและสอดส่องผู้กระทำผิด	จำนวนผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ เด็กหรือเยาวชน และผู้ได้รับพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษจำคุก	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ
		จำนวนผู้ทำงานบริการสังคมแทนค่าปรับ	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ
	การบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน	จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำสั่งเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเยาวชน	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		ปรับแก้ตามข้อเสนอของกรมพินิจฯ
	การสงเคราะห์ผู้กระทำผิดซ้ำ	จำนวนผู้กระทำผิดที่ได้รับการสงเคราะห์ภายหลังปล่อย	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ
	การจำคุก/กักขัง	จำนวนนักโทษเด็ดขาด/ผู้ต้องกักขัง	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
	การกระทำผิดซ้ำ	อัตราการกระทำผิดซ้ำ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
5.2 คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนและเครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด						
	อาสาสมัครคุมประพฤติและเครือข่ายยุติธรรมชุมชน ช่วยเหลือผู้กระทำผิด	จำนวนอาสาสมัครของกรมคุมประพฤติจำแนกตามพื้นที่	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ
		จำนวนเครือข่ายของกรมคุมประพฤติจำแนกตามพื้นที่	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		
		จำนวนผู้กระทำผิดที่ได้รับการบริการจากอาสาสมัครคุมประพฤติ และเครือข่ายยุติธรรมชุมชน ของกรมคุมประพฤติ	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอคุมประพฤติ

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	อาสาสมัครกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน และเครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	จำนวนอาสาสมัครของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจำแนกตามพื้นที่	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		
	อาสาสมัครและเครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในเรือนจำ	จำนวนอาสาสมัครของกรมราชทัณฑ์จำแนกตามพื้นที่	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
		จำนวนเครือข่ายของกรมราชทัณฑ์จำแนกตามพื้นที่	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
		จำนวนผู้กระทำผิดที่รับบริการของกรมราชทัณฑ์ จำแนกตามประเภทบริการและเครือข่ายที่ให้บริการ	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
		จำนวนผู้รับบริการบ้านกึ่งวิถี(บ้านสวัสดี) จำแนกตามประเภทบริการที่ได้รับ	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
6.การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม						
6.1 เรื่องร้องเรียน						
	เรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	จำนวนเรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯ ยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน
		จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการโดยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯ ยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
6.2 การชดเชยเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากกระบวนการยุติธรรม						
	การให้ความเยียวยาและชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากกระบวนการยุติธรรม	จำนวนผู้ได้รับการเยียวยาและชดใช้ค่าเสียหายและมูลค่าค่าเสียหาย	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอกรมคุ้มครองสิทธิ
		จำนวนผู้มารับบริการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจำแนกตามประเภทบริการ	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		แก้ไขตามข้อเสนอกรมคุ้มครองสิทธิ
6.3 อาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน						
	อาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนในการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน	จำนวนอาสาสมัครของของกรมคุ้มครองของสิทธิและเสรีภาพ จำแนกตามพื้นที่	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		
		จำนวนเครือข่ายภาคประชาชนที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิเสรี ภาพของประชาชนจำแนกตามพื้นที่	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		
6.4 เครือข่ายอาสาสมัคร						
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วย เหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปง.	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของปปง.	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของปปส.	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของปปส.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมราชทัณฑ์	กรมราชทัณฑ์	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุมประพฤติ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมคุมประพฤติ	กรมคุมประพฤติ	ยธ.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของกรมบังคับคดี	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของกรมบังคับคดี	กรมบังคับคดี	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	ยธ.		
	อาสาสมัครและผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครผู้ช่วยเหลืองานของหน่วยงานและจำนวนการดำเนินการช่วยเหลือแยกตามผลปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	ยธ.		
7. การเลือกตั้งและพรรคการเมือง						
7.1 การเลือกตั้ง สส.						
	บัตรเสียและผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนบัตรเสีย จำแนกตามการเลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน จำแนกตามการเลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
	ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จำแนกตามพรรค เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
		จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำแนกตามพรรค เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด และเขตเลือกตั้ง	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
	ผู้ได้รับเลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด พรรคการเมือง	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส. แบบแบ่งเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด พรรคการเมือง	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
7.2 การเลือกตั้งและสรรหาสมาชิกวุฒิสภา						
	บัตรเสียและผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ว.	จำนวนบัตรเสียในการเลือกตั้ง ส.ว.	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ว.	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
	ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว.	จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว. จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
	ผู้ได้รับเลือกตั้ง ส.ว.	จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว. จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
	ผู้ได้รับการเสนอชื่อ ส.ว.	จำนวนผู้ได้รับการเสนอชื่อสรรหา เป็นสมาชิกวุฒิสภาจำแนกตามภาคองค์กร เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	ผู้ได้รับการสรรหาเป็น ส.ว.	จำนวนผู้ได้รับการสรรหาเป็น ส.ว.จำแนกตามภาค องค์กร เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
7.3 พรรคการเมือง						
	พรรคการเมือง	จำนวนพรรคการเมืองที่ดำเนินการอยู่	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนพรรคการเมืองที่เลิก	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนพรรคการเมืองที่สิ้นสภาพ	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนพรรคการเมืองที่ยุบพรรค	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
	สาขาพรรคการเมือง	จำนวนสาขาพรรคการเมืองจำแนกตามพรรค ภาค	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
		จำนวนกรรมการสาขาพรรคจำแนกตามพรรค ภาค	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	หน่วยราชการอิสระ		
7.4 เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ						
	การพิจารณาวินิจฉัยคดี	จำนวนคดีที่มีการยื่นคำร้อง,จำนวนคดีที่มีการพิจารณาเสร็จ, ประเภทคดี ปกติ/ฟ้องตรง	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	หน่วยราชการอิสระ		เพิ่มเติมตามข้อเสนอของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
8. การปกครอง						
8.1 การบริหารราชการส่วนกลาง	หน่วยงานราชการส่วนกลาง	จำนวนหน่วยงานระดับกรม จำแนกตามกระทรวง	กรมการปกครอง	มท.		แก้ตามข้อเสนอกรมการปกครอง

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	กำลังคนภาครัฐส่วนกลาง	จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วนกลางจำแนกตามประเภท สังกัดและเพศ	สำนักงานข้าราชการพลเรือน	นร.		หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯ ยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน
8.2 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค						
	หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค	จำนวนเขตการปกครอง(จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน) จำแนกตามภาค	กรมการปกครอง	มท.		แก้ตามข้อเสนอกรมการปกครอง
		จำนวนหน่วยงานส่วนภูมิภาค จำแนกตามจังหวัด กระทรวง	กรมการปกครอง	มท.		
	กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาค	จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาคจำแนกตามประเภท	สำนักงานข้าราชการพลเรือน	นร.		
	กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาคของกรมการปกครอง	จำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จำแนกตามตำแหน่ง เพศและจังหวัด	กรมการปกครอง	มท.		
8.3 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น						
	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกรายประเภท และจังหวัด	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	มท.		
	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภทองค์กร ตำแหน่ง เพศ ภาค จังหวัด	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	มท.		
	สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภทองค์กร ตำแหน่ง เพศ ภาค จังหวัด	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	มท.		
	กำลังคนภาครัฐส่วนท้องถิ่น	จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วนท้องถิ่นจำแนกตามประเภท สังกัดและเพศ	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	มท.		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
9. การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ						
9.1 การป้องกันการทุจริตในวงราชการ						
	มาตรการปราบปรามการทุจริตในวงราชการ	จำนวนเรื่องที่ ปปช. เสนอให้ ครม. กำหนดเป็นมาตราการในการป้องกันการทุจริต	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		
	การป้องกันปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	จำนวนเรื่องร้องเรียนที่รับมาดำเนินการแยกประเภท และหน่วยงานของผู้ถูกกล่าวหา	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		แก้ไขตามข้อเสนอของ ปปช.
		จำนวนเรื่อง/จำนวนคนที่ถูก คกก. ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง แยกตามประเภทตำแหน่งและสังกัด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		แก้ไขตามข้อเสนอของ ปปช.
		จำนวนเรื่อง/จำนวนคน ที่ถูก คกก. ป.ป.ช.ชี้มูลความผิดแยกตามประเภทตำแหน่งและสังกัด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		แก้ไขตามข้อเสนอของ ปปช.
		จำนวนคดีจำแนกตามผลคำสั่งให้สิ้นสุดคดี (เช่น อัยการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง ให้ออกจากราชการ ศาลพิพากษาจำคุก)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		
	การป้องกันปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	จำนวนคดีข้าราชการทุจริตที่รับมาดำเนินการแยกประเภท และหน่วยงานของผู้ถูกกล่าวหา	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	**ยธ.**		
		จำนวนคดีจำแนกตามผลคำสั่งให้สิ้นสุดคดี (เช่น อัยการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง ให้ออกจากราชการ ศาลพิพากษาจำคุก)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	**ยธ.**		
	ผลการปราบปรามจับกุมคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนคดีทุตริตที่มีการจับกุมดำเนินคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจำแนกตามประเภท	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	-		

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	หมายเหตุ
	ผลการปราบปรามจับกุมคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนคดีทุตริตที่มีการจับกุมดำเนินคดีของ กรมสอบสวนคดีพิเศษจำแนกตามประเภท	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	**ยธ.**		
9.2 การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น						
	การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น	จำนวนคดีทุจริตคอรัปชั่นที่มีการร้องเรียน/ร้องทุกข์/ดำเนินคดี ในภาพรวมของประเทศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	**ยธ.**	สถิติคดีการทุจริตคอรัปชั่นมีการจัดเก็บในหลากหลายหน่วย งานไม่ว่าจะเป็นปปช.,ปปท.,มท. และตำรวจซึ่งขาดการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อรายงานผลในภาพรวมของประเทศที่รวดเร็วและเป็นปัจจุบัน	
		จำนวนคดีทุจริตคอรัปชั่นที่มีจับกุมแยกประเภทคดีในภาพรวมของประเทศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	**ยธ.**		
		จำนวนคดีทุจริตคอรัปชั่นที่มีจับกุมดำเนินคดีแยกตามผลการดำเนินคดีในภาพรวมของประเทศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	**ยธ.**		

บทที่ 4
สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสถิติทางการจำเป็นต้องทราบถึงสถานการณ์ของสถิติทางการในปัจจุบัน ซึ่งพิจารณาโดยสังเขปได้สองด้าน คือ ด้านการผลิตสถิติทางการ และด้านความพร้อมของหน่วยสถิติ

<u>ด้านการผลิตสถิติทางการ</u> ตัวอย่างสถานการณ์และแนวทางการพัฒนา เช่น

- *การบริหารจัดการ* - รายการสถิติที่ยังไม่มีผู้รับผิดชอบจัดทำ หรือ เรื่องเดียวกันที่มีผู้รับผิดชอบจัดทำมากกว่า 1 หน่วยงาน เป็นต้น
- *การผลิต/จัดทำสถิติ* - รายการสถิติยังไม่ครอบคลุม ไม่ถูกต้องแม่นยำ จำเป็นต้องพัฒนาวิธีการจัดทำให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล หรือรายการสถิติยังไม่ได้จำแนกมิติต่างๆ ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น จำแนกเพศ จำแนกกลุ่มอายุ หรือรายการสถิติยังไม่ได้นำเสนอในระดับที่จำเป็นต่อการใช้ประโยชน์ เช่น นำเสนอระดับจังหวัด หรือรายการสถิติยังไม่ได้มีการประมวลผลอย่างสม่ำเสมอ ยังขาดช่องทางการเผยแพร่ หรือเผยแพร่ไม่สม่ำเสมอ ล่าช้า เป็นต้น

<u>ด้านความพร้อมของหน่วยสถิติ</u> หน่วยสถิติ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสถิติทางการของหน่วยงาน โดยอาจเป็นหน่วยที่ผลิตข้อมูลสถิติเองหรือรวบรวมข้อมูลจากภายในหน่วยงานหรือนำข้อมูลของหน่วยงานอื่นมาประมวลเป็นสถิติ สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาหน่วยสถิติสามารถพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

- *บุคลากร* เช่น การมีจำนวนบุคลากรจำกัด บุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอ เป็นต้น
- *เครื่องมือในการผลิต/จัดทำสถิติหรือการเผยแพร่* เช่น ซอฟต์แวร์ในการประมวลผล คอมพิวเตอร์ระบบต่างๆ เป็นต้น
- *ทรัพยากรสนับสนุน* เช่น งบประมาณ นโยบาย การอบรม การจัดจ้างหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

4.1 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

สถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองมีทั้งสิ้น 141 รายการ จำแนกเป็นรายการสถิติทางการจำนวน 209 รายการ อยู่ใน 1.หมวดอาชญากรรมและความผิดที่มีโทษทางอาญา 85 รายการ 2. หมวดการอำนวยความยุติธรรมทางอาญา 39 รายการ 3.หมวดการอำนวยความยุติธรรมทางแพ่ง 10 รายการ 4.หมวดการอำนวยความยุติธรรมทางปกครอง 1 รายการ 5.หมวดการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด 14 รายการ 6.หมวดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม 19 รายการ 7.หมวดการเลือกตั้งและพรรคการเมือง 19 รายการ 8.หมวดการปกครอง 10 รายการ และ 9.หมวดการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ 12 รายการ

ทั้งนี้ รายการสถิติทางการกลุ่มที่มีข้อมูลพร้อมเผยแพร่มีจำนวน 181 รายการ และกลุ่มที่ต้องพัฒนาให้สมบูรณ์เพิ่มเติมมีจำนวน 28 รายการ สรุปจำนวนรายการสถิติทางการจำแนกตามสถานการณ์สถิติทางการได้ดังตารางต่อไปนี้

รายการสถิติทางการจำแนกตามการบริหารจัดการ	จำนวน (รายการ)	แนวทางดำเนินการ
1. รายการสถิติทางการที่มีข้อมูลพร้อมเผยแพร่	181	ฝ่ายเลขาฯประสานให้หน่วยงานรับผิดชอบนำเข้าข้อมูลในระบบนำเสนอสถิติทางการ ดำเนินการประเมินคุณภาพข้อมูลสถิติทางการ และจัดทำปฏิทินการเผยแพร่ในระยะต่อไป
2. รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนา (จัดเก็บบางส่วนไม่เป็นภาพรวมประเทศ หน่วยงานไม่อยู่ในอนุกรรมการฯ รวมทั้งอยู่ระหว่างการพัฒนาระบบข้อมูล ฯลฯ)	28	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ ประสานหน่วยงาน สนับสนุนให้เกิดการจัดเก็บสถิติทางการที่มีมาตรฐานและคุณภาพ/นำเสนอคณะอนุกรรมการฯเพื่อพิจารณามอบหมายหน่วยงานเจ้าภาพหลัก

ตารางข้างล่างนี้นำเสนอสถานการณ์ และแนวทางการพัฒนาสถิติทางการ<u>เฉพาะส่วนที่ควรพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น</u> รวมทั้งหน่วยงานรับผิดชอบ

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	แนวทางการพัฒนา
1. อาชญากรรมและความผิดที่มีโทษทางอาญา						
1.5 คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต	• คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง	• จำนวนการจับกุมและผลักดันคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ	ปัจจุบันการจับกุมคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสามสัญชาติดังกล่าวจะใช้นโยบายผลักดันกลับประเทศโดยไม่ดำเนินคดี จึงไม่มีข้อมูลบันทึกลงในสารบบคดี	พัฒนาระบบข้อมูลการจับกุมคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองกรณีผลักดัน
1.8 การฟอกเงิน	• การจับกุมคดีฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	• จำนวนการจับกุมคดีในฐานความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงินของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ	ระบบฐานข้อมูลตำรวจ อัยการ ศาลไม่ได้แยกรายละเอียดข้อหาในฐานความผิดฟอกเงินอย่างชัดเจน ทำให้ไม่สามารถ	ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลคดีของตำรวจ อัยการ ศาลให้มีการบันทึกและสามารถรายงานคดีความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงินได้
	• คดีอาญาฟอกเงินของสำนักงานอัยการสูงสุด	• จำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/มูลค่าทรัพย์สินตามฟ้อง ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล
		• จำนวนคดีที่ยกคำร้อง/มูลค่าทรัพย์สินที่คืนในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล
		• จำนวนคดีที่ศาลตัดสินลงโทษ/จำนวนผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษา/มูลค่าทรัพย์สินที่ริบ/จำนวนรายที่ถูกจำคุกหรือปรับ ในคดีอาญาฟอกเงินแยกตามประเภทความผิดมูลฐาน	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	แนวทางการพัฒนา
	• ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญาฟอกเงิน	• จำนวนคำร้องขอจากต่างประเทศ/จำนวนคำร้องขอที่ไทยดำเนินการ/จำนวนคำร้องขอจากไทย/จำนวนคำร้องขอที่ต่างประเทศดำเนินการในความผิดมูลฐานฟอก ก่อการร้ายและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล
	• การส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีฟอกเงิน	• จำนวนคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ได้รับจากต่างประเทศ/จำนวนคำขอที่ตอบกลับหรือดำเนินการ/จำนวนคำขอที่ตอบกลับหรือดำเนินการ/จำนวนคำขอที่มีไปยังต่างประเทศ/จำนวนคำขอที่ได้รับการตอบสนองโดยต่างประเทศ	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ		อยู่ระหว่างจัดทำแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูล
	• การขนเงินสดข้ามแดน	• จำนวนคดีที่ยุติ/มูลค่าเงินที่ตรวจพบในคดีที่ยุติ (บาท)/จำนวนคดีที่ถูกริบ/มูลค่าเงินที่ถูกริบ (บาท)	กรมศุลกากร	กค.	หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานงานหน่วยงาน
1.12 คดีคุ้มครองผู้บริโภค	• การดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	• จำนวนการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับคุ้มครองผู้บริโภค	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	หน่วยราชการอิสระ	หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานงานหน่วยงาน
		• จำนวนคดีแพ่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่นำขึ้นสู่ศาล	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	หน่วยราชการอิสระ	หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานงานหน่วยงาน

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	แนวทางการพัฒนา
2. การอำนวยความยุติธรรมทางอาญา						
2.6 สถิติคดีอาญาและกระบวนการยุติธรรม	• ผลการดำเนินคดี	• ร้อยละของคดีที่มีผลการจับกุมอัยการสั่งฟ้อง มีคำพิพากษาแยกตามประเภทคดี	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ตำรวจ อัยการ ศาล และหน่วยงานด้านพัฒนาพฤตินิสัยมีระบบฐานข้อมูลแต่ขาดการเชื่อมโยงกันทำให้ไม่สามารถติดตามสถานะคดีได้	สร้างระบบเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ
		• จำนวนคดีที่ศาลลงโทษ/จำนวนคดีศาลลงโทษ แยกตามประเภทคดีและผลคำพิพากษา	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
		• ร้อยละของจำนวนคดีที่พนักงานสอบสวนและอัยการมีความเห็นตรงกัน/ขัดแย้งกัน	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
		• ระยะเวลาการดำเนินคดีเฉลี่ยแยกขั้นตอนพิจารณาคดีในชั้นสอบสวน อัยการ ศาล และแยกตามประเภทคดี	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
	• คดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง	• จำนวนคดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ยื่นฟ้องคดีเองต่อศาลแยกตามประเภทคดี	สำนักงานศาลยุติธรรม	หน่วยราชการอิสระ	ข้อมูลคดีที่เข้าสู่การพิจารณาคดีของศาลยังไม่แยกกรณีพนักงานอัยการเป็นโจทย์กับคดีที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง ทำให้ไม่ทราบจำนวนคดีส่วนนี้และทำให้ข้อมูลผลการดำเนินคดีที่อัยการสั่งฟ้องคลาดเคลื่อน	จัดทำระบบการรายงานหรือระบบข้อมูลเพื่อบันทึกข้อมูลที่ผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	แนวทางการพัฒนา
	• สถิติการกระทำผิดซ้ำ	• จำนวนผู้กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 6 เดือน, 1 ปี, 2 ปี, 3 ปี นับแต่วันปล่อยตัว แยกตามประเภทความผิด	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิดอันได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ยังขาดการเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลอาชญากรของตำรวจทำให้ไม่สามารถระบุข้อมูลผู้กระทำผิดภายหลังจากปล่อยตัวได้	สร้างระบบเชื่อมโยงข้อมูลผู้พ้นโทษกับระบบฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรเพื่อการตรวจสอบข้อมูลการกระทำผิดที่รวดเร็วและมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่ต้องการ
		• จำนวนผู้กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 6 เดือน, 1 ปี, 2 ปี, 3 ปี นับแต่วันปล่อยตัว แยกตามหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัยที่รับผิดชอบ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
	• การได้รับความช่วยเหลือทางคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด	• จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางคดีของสำนักงานสูงสุกจำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	สำนักงานอัยการสูงสุด	หน่วยราชการอิสระ	ข้อมูลที่จัดเก็บจัดเก็บทั้งคดีแพ่งและคดีอาญารวมกันและไม่มีข้อมูลการช่วยเหลือประกันตัว จึงไม่สามารถให้ข้อมูลในส่วนนี้ได้	พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
	• อัตราคดีต่อจำนวนประชากร	• จำนวนคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร จำแนกตามประเภทความผิด	กรมการปกครอง	มท.	ข้อมูลประชากรตามทะเบียนราษฎร์ไม่สามารถให้ข้อมูลประชากรแฝงและการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของประชากรได้ ทำให้ข้อมูลประชากรที่จะใช้เป็นฐานการคำพนวณคลาดเคลื่อน	ให้มีการพัฒนาระบบข้อมูลการย้ายถิ่นฐาน
	• ความเสียหายจากคดีอาญา	• จำนวนผู้บาดเจ็บ และความเสียหายจากการตกเป็นเหยื่อคดีอาญา/จราจร	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	สธ.	ข้อมูลทางคดียังขาดการเชื่อมโยงกับข้อมูลผู้บาดเจ็บในโรงพยาบาล จึงไม่สามารถแสดงข้อมูลผู้บาดเจ็บจากคดีอาญาได้	มีการพัฒนาระบบข้อมูลผู้บาดเจ็บทางคดี

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	กระทรวง	สถานการณ์สถิติทางการ	แนวทางการพัฒนา
	• การปล่อยตัวชั่วคราว	• จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยตัวและไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นตำรวจ อัยการ ศาล	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	ขาดการบันทึกข้อมูลการปล่อยตัวชั่วคราว และแต่ละหน่วยขาดการเชื่อมโยงข้อมูลกัน	พัฒนาระบบบันทึกข้อมูลการปล่อยตัวชั่วคราวในหน่วย งานที่มีอำนาจให้ประกันตัว
6.การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม						
6.1 เรื่องร้องเรียน	• เรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	• จำนวนเรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ	หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานงานหน่วยงาน
		• จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการโดยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	หน่วยราชการอิสระ		
8. การปกครอง						
8.1 การบริหารราชการส่วนกลาง	• กำลังคนภาครัฐส่วนกลาง	• จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วนกลางจำแนกตามประเภท สังกัดและเพศ	สำนักงานข้าราชการพลเรือน	นร.	หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานงานหน่วยงาน
8.2 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	• กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาค	• จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาคจำแนกตามประเภท	สำนักงานข้าราชการพลเรือน	นร.	หน่วยงานไม่อยู่ในคณะอนุกรรมการฯยังไม่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงาน	ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการประสานงานหน่วยงาน
9. การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ						
9.2 การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น	• การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่น	• จำนวนคดีทุจริตคอร์รัปชั่นที่มีการร้องเรียน/ร้องทุกข์/ดำเนินคดีในภาพรวมของประเทศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.	สถิติคดีการทุจริตคอร์รัปชั่นมีการจัดเก็บในหลากหลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็น ปปช., ปปท.,มท.,และตำรวจ ซึ่งขาดการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อราย งานผลในภาพรวมของประ เทศที่รวดเร็วและเป็นปัจจุบัน	สร้างระบบการเชื่อมโยงคดีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถรายงานผลได้อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน
		• จำนวนคดีทุจริตคอร์รัปชั่นที่มีจับกุมแยกประเภทคดีในภาพรวมของประเทศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		
		• จำนวนคดีทุจริตคอร์รัปชั่นที่มีจับกุมดำเนินคดีแยกตามผลการดำเนินคดีในภาพรวมของประเทศ	สำนักงานกิจการยุติธรรม	ยธ.		

4.2 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

4.2.1 สถานการณ์ของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

ในภาพรวมการดำเนินงานสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองของหน่วยสถิติต่างๆ มีจุดแข็งและข้อจำกัด ดังนี้

จุดแข็ง

- ทุกหน่วยงานมีการพัฒนารูปแบบการจัดเก็บสถิติข้อมูลที่มีความชัดเจน และมีการเก็บรวบรวมสถิติของหน่วยงานมาอย่างต่อเนื่อง
- มีการริเริ่มพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการข้อมูลในทุกหน่วยงาน ซึ่งหลายหน่วยงานสามารถใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีหน่วยงานรับผิดชอบกลางในการประสานงานและพัฒนาสถิติของเครือข่ายหน่วยงานผลิตสถิติข้อมูลในแต่ละด้าน
- หน่วยงานส่วนใหญ่มีการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลสถิติให้กับสาธารณชนทั่วไปเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และกำกับดูแลการปฏิบัติงานของส่วนราชการ

จุดอ่อน

- กระบวนการยุติธรรมเป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมต่อกันโดยมีขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน โดยมีภารกิจและหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างจัดเก็บและพัฒนาข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในหน่วยงานของตน ทำให้เกิดปัญหาข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมในหน่วยต่างๆ ที่ชัดเจน มีความเชื่อมต่อและสัมพันธ์กัน
- จากการที่ข้อมูลที่จัดเก็บโดยหลายหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีนิยามและมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถอ้างอิงเชื่อมโยงข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างหน่วยงานได้ มีข้อมูลในหลายประเด็นที่ต่างหน่วยจัดเก็บไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ เช่น ข้อมูลการดำเนินความผิดมูลฐานเกี่ยวกับการฟอกเงิน ระบบระเบียนและการติดตามการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร เป็นต้น
- ข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมหลายประเด็นเป็นข้อมูลลับซึ่งการเปิดเผยข้อมูลโดยมิชอบอาจส่งผลกระทบแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นข้อจำกัดของการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ
- จากการตรวจสอบผลการบันทึกข้อมูลในระบบฐานข้อมูลมักปรากฏปัญหาการบันทึกข้อมูลไม่ครบถ้วน หรือขาดการบันทึกข้อมูลในประเด็นสำคัญ ทำให้ไม่สามารถใช้งานระบบฐานข้อมูลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
- ขาดการแสดงข้อมูลอันเป็นเครื่องวัดประสิทธิภาพของการทำงานของกระบวนการยุติธรรม ในลักษณะสังเคราะห์เป็นภาพรวม และกระบวนการยุติธรรมที่วิเคราะห์ได้ในแต่ละหน่วย ซึ่งระบบงานที่มีอยู่นั้นยังขาดความเชื่อมโยงที่ต่อเนื่องและขาดการตรวจสอบกันระหว่างหน่วยงาน
- ระบบการจัดเก็บข้อมูลและการรายงานยังไม่สามารถให้ข้อมูลในประเด็นสำคัญในบางประเด็น เช่น ข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงกับประชาชน (ไม่ใช่ข้อมูลรับแจ้ง) ระยะเวลาการดำเนินคดีในแต่ละขั้นตอน ข้อมูลการประเมินการกระทำผิดซ้ำ ข้อมูลผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีอาญาเองข้อมูลการปล่อยตัวชั่วคราว เป็นต้น
- ในหลายหน่วยงานมักประสบปัญหาการทำงานซ้ำซ้อนระหว่างการบันทึกข้อมูลในระบบรายงานดั้งเดิมกับการบันทึกข้อมูลในระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นภาระงานของผู้ปฏิบัติ

- มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือในการจัดเก็บ และบุคลากรด้านการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานไม่เพียงพอ

4.2.2 แนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

การพัฒนาหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองควรกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

- สร้างระบบเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานในประเด็นข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น ระบบการตรวจสอบการติดตามสถานะคดี ระบบติดตามข้อมูลการกระทำผิดซ้ำ ระบบเชื่อมโยงข้อมูลผู้บาดเจ็บ/เสียชีวิตโดยมีสาเหตุเกี่ยวเนื่องกับคดีกับระบบสารบบคดี
- จัดทำโครงการพัฒนาบุคลากรด้านสถิติ และการบันทึกข้อมูล
- จัดทำโครงการด้านการพัฒนาเครือข่ายเจ้าหน้าที่ด้านสถิติกระบวนการยุติธรรม เพื่อประสานงานและหาแนวทางในการเชื่อมโยงและกำหนดมาตรฐานการพัฒนาข้อมูลในแต่ละหน่วยงาน
- จัดทำโครงการพัฒนาข้อมูลในประเด็นข้อมูลสำคัญที่ขาดหาย เช่น ระบบข้อมูลการย้ายถิ่นฐานประชากร ระบบการจับกุมคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 3 สัญชาติ ซึ่งถูกผลักดันกลับประเทศ การบันทึกข้อมูลการปล่อยตัวชั่วคราว การบันทึกข้อมูลผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง การบันทึกข้อมูลผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ระบบระเบียนอาสาสมัครและการติดตามผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น

4.3 แผนปฏิบัติการพัฒนาสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง พ.ศ. 2557-2558

คณะอนุกรรมการสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองได้กำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรดำเนินการเพื่อพัฒนาสถิติทางการและหน่วยสถิติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ดังนี้

4.3.1 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

สถิติทางการ	โครงการ/กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.		หน่วยงานรับผิดชอบ
		2557	2558	
1) สถิติคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง	โครงการพัฒนาระบบข้อมูลคนต่างด้าวหลบ หนีเข้าเมือง 3 สัญชาติ		✓	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2) คดีอาญาฟอกเงินของสำนักงานอัยการสูงสุด	โครงการจัดเก็บข้อมูลคดีอาญาฟอกเงิน		✓	สำนักงานอัยการสูงสุด
3) คดีฟอกเงิน	โครงการปรับปรุงระบบการบันทึกข้อมูลเพื่อจำแนกความผิดมูลฐานการฟอกเงิน		✓	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ปปง.
4) ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญาฟอกเงิน	โครงการจัดเก็บข้อมูลความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญาฟอกเงิน		✓	สำนักงานอัยการสูงสุด
5) การส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีฟอกเงิน	โครงการจัดเก็บข้อมูลการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีฟอกเงิน		✓	สำนักงานอัยการสูงสุด
6) การขนเงินสดข้ามแดน	โครงการจัดเก็บสถิติการขนเงินสดข้ามแดนเพื่อประสานความร่วม มือหน่วยงานในการผลิต/รวบรวมสถิติทางการ		✓	ฝ่ายเลขานุการฯประสานงานหน่วยงานกรมศุลกากร
7) การดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	โครงการจัดเก็บสถิติการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อประสานความร่วมมือหน่วยงานในการผลิต/รวบรวมสถิติทางการ		✓	ฝ่ายเลขานุการฯประสานงานหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
8) สถิติผลการดำเนินคดี	โครงการนำร่องเชื่อม โยงระบบติดตามสถานะการดำเนินคดีอาญาระหว่างตำรวจและอัยการ	✓		สำนักงานกิจการยุติธรรมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานรัฐบาลอิเลคทรอนิคส์
	โครงการนำร่องเชื่อม โยงระบบติดตามสถานะการดำเนินคดีอาญาในส่วนผลคำพิพากษาและการดำเนินการพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิด		✓	สำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด ศาล กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานรัฐบาลอิเลคทรอนิคส์

สถิติทางการ	โครงการ/กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.		หน่วยงานรับผิดชอบ
		2557	2558	
8) สถิติผลการดำเนินคดี (ต่อ)	โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางคดีอาญา		✓	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
9) สถิติคดีผู้เสียหายเป็นโจทย์ฟ้องคดีเอง	โครงการปรับปรุงระบบการบันทึกข้อมูลศาลยุติธรรม		✓	สำนักงานศาลยุติธรรม
10) สถิติการกระทำผิดซ้ำ	โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำ		✓	สำนักงานกิจการยุติธรรม กองทะเบียนประวัติอาชญากร กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานรัฐบาลอิเลคทรอนิคส์
11) การได้รับความช่วยเหลือทางคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด	โครงการพัฒนาปรับ ปรุงระบบฐานข้อมูลในส่วนการบันทึกข้อมูลการได้รับความช่วย เหลือทางคดี		✓	สำนักงานอัยการสูงสุด
12) อัตราคดีต่อจำนวนประชากร(ข้อมูลการย้ายถิ่นฐาน)	โครงการพัฒนาระบบการ ย้ายถิ่นฐานประชากร		✓	กรมการปกครอง
	โครงการสำรวจข้อมูลการย้ายถิ่นฐานประชากร		✓	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
13) ความเสียหายจากคดีอาญา(ข้อมูลการบาดเจ็บ/เสียชีวิต อันสืบเนื่องมากจากคดีอาญา)	โครงการพัฒนาระบบเชื่อมโยงผู้บาดเจ็บ/เสีย ชีวิตในระบบสาธารณสุขกับสารบบคดีอาญา		✓	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
14) การปล่อยตัวชั่วคราว	โครงการพัฒนาระบบการเชื่อมโยงข้อมูลผู้ได้ รับการปล่อยตัวชั่วคราว		✓	สำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
15) เรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	โครงการจัดเก็บสถิติเรื่องร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรม การสิทธิมนุษยชนเพื่อประสานความร่วมมือหน่วยงานในการผลิต/รวบรวมสถิติทางการ		✓	ฝ่ายเลขานุการฯประสานงานหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
16) กำลังคนภาครัฐส่วนกลาง	โครงการจัดเก็บสถิติกำลังคนภาครัฐส่วน กลางเพื่อประสานความร่วมมือหน่วยงานในการผลิต/รวบรวมสถิติทางการ		✓	ฝ่ายเลขานุการฯประสานงานหน่วยงานสำนักงานข้าราชการพลเรือน

สถิติทางการ	โครงการ/กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.		หน่วยงานรับผิดชอบ
		2557	2558	
17) กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาค	โครงการจัดเก็บสถิติกำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาคเพื่อประสานความร่วมมือหน่วยงานในการผลิต/รวบรวมสถิติทางการ		✓	ฝ่ายเลขานุการฯประสานงานหน่วยงานสำนักงานข้าราชการพลเรือน
18) ข้อมูลการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น	โครงการพัฒนาระบบข้อมูลกลางเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่น		✓	สำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปปท. ปปช.

4.3.2 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

หน่วยงาน (ระดับกรม)	โครงการ/กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.		หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		2557	2558	
1) สำนักงานกิจการยุติธรรม	โครงการพัฒนาบุคลากรด้านสถิติกระบวน การยุติธรรม	✓	✓	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	โครงการพัฒนาเครือข่ายบุคลากรด้านสถิติกระบวนการยุติธรรม		✓	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
2) สำนักงาน ก.พ.	การจัดทำกรอบอัตรากำลังและงบประมาณหน่วยผลิตและบันทึกสถิติ	✓	✓	หน่วยงานที่เป็นอนุกรรมการฯ
	จัดทำแผนพัฒนาความก้าวหน้าสายงานสถิติข้อมูล	✓	✓	หน่วยงานที่เป็นอนุกรรมการฯ
3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ	1) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสถิติแก่หน่วยสถิติต่างๆ	✓	✓	หน่วยสถิติที่รับผิดชอบผลิตสถิติทางการ
	- ประเมินความต้องการการอบรม			
	- จัดอบรมตามความต้องการของหน่วยสถิติ			
	2) จัดทำแผนพัฒนาความก้าวหน้าในสายงานด้านสถิติ(Career path)	✓	✓	สำนักงาน ก.พ. และหน่วยงานที่รับผิดชอบผลิตสถิติ
	- ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลอัตรากำลังและความก้าวหน้าในสายงานด้านสถิติ			
4) หน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นอนุกรรมการฯ	1) การขอตั้งงบประมาณรายจ่ายในการสำรวจหรือจัดเก็บข้อมูลสถิติ	✓	✓	หน่วยงานที่เป็นอนุกรรมการฯ

บรรณานุกรม

กระทรวงกลาโหม. (ม.ป.ป.). **ยุทธศาสตร์กระทรวงกลาโหม** กรุงเทพฯ: กระทรวงกลาโหม.

กระทรวงมหาดไทย. (ม.ป.ป.). **ยุทธศาสตร์กระทรวงกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2555 – 2559** กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.

สภาความมั่นคงแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). **นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559)** กรุงเทพฯ: สภาความมั่นคงแห่งชาติ.

สำนักงานกิจการยุติธรรม (ม.ป.ป.). **แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2552-2555** กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (ม.ป.ป.). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). **แผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ.2556-2560)** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย. (2552) . **รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี 2552: ความมั่นคงของมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต.** กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ. (2555). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.** กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน

ที่ ๑ /๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา

ตามคำสั่งคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน ที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และคำสั่งคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน ที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เรื่อง เพิ่มเติมและแก้ไของค์ประกอบและชื่อสาขาของคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา นั้น

เนื่องจากมีการเพิ่มเติม แก้ไของค์ประกอบ ชื่อสาขาของคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และเพื่อให้การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ขออาศัยอำนาจคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ จึงขอยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน ที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และคำสั่งคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน ที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา จำนวน ๒๑ คณะ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	อนุกรรมการ

/๗. ผู้อำนวยการ...

๗.	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙.	ผู้อำนวยการสำนักงานปกครองและทะเบียน สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนการเคหะแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านข้อมูลสถิติประชากร	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านระเบียบวิธีสถิติ	อนุกรรมการ
๑๗.	หัวหน้ากลุ่มวิชาการและระบบเทคโนโลยีการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๒. คณะอนุกรรมการ...

๒. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาแรงงาน

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงแรงงาน	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงแรงงาน	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	รองอธิบดีกรมการจัดหางาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖.	รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗.	รองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘.	รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านข้อมูลสถิติแรงงาน	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านระเบียบวิธีสถิติ	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๓.	ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๔.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๓. คณะอนุกรรมการ...

๓. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาการศึกษา

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสำนักประสานและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านพัฒนาบุคลากร	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้านข้อมูลสถิติการศึกษา	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๙.	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๔. คณะอนุกรรมการ...

๔. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมการศาสนา	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนกรมศิลปากร	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรม	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้อำนวยการสำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้อำนวยการกลุ่มแผนและงบประมาณ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๒.	ผู้อำนวยการกลุ่มระบบฐานข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๓.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๕. คณะอนุกรรมการ...

๕. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาสุขภาพ

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขด้านบริหาร	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	รองอธิบดีกรมการแพทย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖.	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗.	รองอธิบดีกรมอนามัย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘.	รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙.	รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐.	รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑.	รองอธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒.	รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓.	รองเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๔.	รองเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๕.	รองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๑.	ผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจด้านข้อมูลข่าวสารสุขภาพ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๖. คณะอนุกรรมการ...

๖. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาสวัสดิการสังคม

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนการเคหะแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ

/๒๐. ผู้อำนวยการ...

๒๐.	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๓.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๒๔.	ผู้แทนสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๒๕.	ผู้แทนสำนักตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการ
๒๖.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๗.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๘.	ผู้อำนวยการกลุ่มการวิเคราะห์ข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๗. คณะอนุกรรมการ...

๗. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาหญิงและชาย

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานกลาง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนสถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๐.	ผู้อำนวยการกลุ่มการวิเคราะห์ข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๘. คณะอนุกรรมการ...

๘. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขารายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

องค์ประกอบ

๑.	ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๔.	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	ผู้อำนวยการสำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖.	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้อำนวยการสำนักสถิติสังคม สำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๓.	นางสาวนภัสสร หอมวงษ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔.	นายจิรวัส พูลทรัพย์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๙. คณะอนุกรรมการ...

๙. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงยุติธรรม	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงยุติธรรม	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนศาลรัฐธรรมนูญ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนศาลยุติธรรม	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนศาลปกครอง	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนกรมการปกครอง	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนกรมคุมประพฤติ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนกรมบังคับคดี	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนกรมราชทัณฑ์	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้แทนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	อนุกรรมการ
๒๓.	ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	อนุกรรมการ
๒๔.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๒๕.	ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๖.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๗.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๘.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๙.	ผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการยุติธรรมแห่งชาติ สำนักงานกิจการยุติธรรม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๐.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๐. คณะอนุกรรมการ...

๑๐. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาบัญชีประชาชาติ

องค์ประกอบ

๑.	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายปรเมธี วิมลศิริ)	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายนพพร มนูญผล)	อนุกรรมการ
๕.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจ จากสถาบันการศึกษา	อนุกรรมการ
๖.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจ จากสถาบันการวิจัย	อนุกรรมการ
๗.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจ จากภาคเอกชน	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการสำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖.	ผู้แทนสำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๑. คณะอนุกรรมการ...

๑๑. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาเกษตรและประมง

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมประมง	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตร	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมปศุสัตว์	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนกรมชลประทาน	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนกรมการข้าว	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนกรมตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนกรมหม่อนไหม	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๐.	ผู้แทนศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๒. คณะอนุกรรมการ...

๑๒. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาอุตสาหกรรม

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้แทนกรมที่ดิน	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้แทนสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้แทนศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๓.	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๔.	ผู้แทนศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๓. คณะอนุกรรมการ...

๑๓. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาพลังงาน

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงพลังงาน	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงพลังงาน	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนการไฟฟ้านครหลวง	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการศูนย์พยากรณ์และสารสนเทศพลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘.	ผู้แทนศูนย์พยากรณ์และสารสนเทศพลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๔. คณะอนุกรรมการ...

๑๔. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาการค้า และราคา

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	ประธานอนุกรรมการ
๒.	ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	อธิบดีกรมการค้าภายใน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖.	อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗.	อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘.	อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙.	อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้า หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑.	เลขาธิการคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒.	ประธานกรรมการตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสภาหอการค้าไทย	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๕.	เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้อำนวยการสำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๐.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๕. คณะอนุกรรมการ...

๑๕. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาขนส่งและโลจิสติกส์

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงคมนาคม	ประธานอนุกรรมการ
๒.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กระทรวงคมนาคม	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กรมเจ้าท่า	อนุกรรมการ
๕.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กรมการขนส่งทางบก	อนุกรรมการ
๖.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กรมการบินพลเรือน	อนุกรรมการ
๗.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กรมทางหลวง	อนุกรรมการ
๘.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กรมทางหลวงชนบท	อนุกรรมการ
๙.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง การรถไฟแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง การท่าเรือแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สถาบันการบินพลเรือน	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง บริษัท ขนส่ง จำกัด	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้แทนสำนักการจราจรและขนส่ง กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ
๒๓.	ผู้แทนบริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๒๔.	ผู้แทนสมาคมการค้าธุรกิจการบินขนส่งสินค้า	อนุกรรมการ
๒๕.	ผู้แทนสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๒๖.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๗.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๘.	ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๖. คณะอนุกรรมการ...

๑๖. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ประธานอนุกรรมการ
๒.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ	อนุกรรมการ
๖.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟแวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๗.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๘.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง เขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย	อนุกรรมการ
๙.	ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้อำนวยการสำนักประสานงานรัฐวิสาหกิจ สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนบริษัท โทเทิ่ล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนบริษัท แอ็ดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๗. คณะอนุกรรมการ...

๑๗. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาท่องเที่ยวและกีฬา

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองอธิบดีกรมการท่องเที่ยว ที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๕.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถิติ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	อนุกรรมการ
๖.	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถิติ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนกรมพลศึกษา	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสถาบันการพลศึกษา	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้แทนกรมศิลปากร	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิคแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	อนุกรรมการ
๒๓.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการท่องเที่ยว	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๔.	หัวหน้ากลุ่มสถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว หรือผู้แทน ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการท่องเที่ยว	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๘. คณะอนุกรรมการ...

๑๘. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาการเงิน การธนาคาร และการประกันภัย

องค์ประกอบ

๑.	รองผู้ว่าการ ด้านบริหาร ธนาคารแห่งประเทศไทย	ประธานอนุกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยผู้ว่าการ สายระบบข้อสนเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายสถิติและข้อสนเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๓.	ผู้อำนวยการ สำนักสถิติ ฝ่ายสถิติและข้อสนเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๙. คณะอนุกรรมการ...

๑๙. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาการคลัง

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงการคลัง	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงการคลัง	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนกรมสรรพากร	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมสรรพสามิต	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนกรมธนารักษ์	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘.	ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๒๐. คณะอนุกรรมการ...

๒๐. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	นายสมชาย เทียมบุญประเสริฐ รองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
๕.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญา	อนุกรรมการ
๗.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	อนุกรรมการ
๘.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๙.	ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๓.	ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
๑๔.	ผู้แทนสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้แทนสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้แทนสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๑.	ผู้แทนสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๒๑. คณะอนุกรรมการ...

๒๑. คณะอนุกรรมการสถิติ สาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบ

๑.	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประธานอนุกรรมการ
๒.	รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	รองผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ	รองประธานอนุกรรมการ
๔.	อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕.	อธิบดีกรมชลประทาน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖.	เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗.	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘.	อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙.	อธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐.	อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑.	อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒.	อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓.	อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๔.	อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๕.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการองค์การจัดการน้ำเสีย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๗.	ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๘.	ผู้อำนวยการองค์การสวนพฤกษศาสตร์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๙.	ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๐.	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๑.	ผู้อำนวยการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๒.	ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๓.	ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
๒๔.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๒๕.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๖.	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๗.	ผู้อำนวยการส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการสำนักงาน สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘.	ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/อำนาจหน้าที่...

อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา

๑. จัดทำผังสถิติทางการของสาขา โดยทำการทบทวนรายการข้อมูลสถิติ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง และรับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน และวิเคราะห์ความต้องการข้อมูลสถิติทางการ (Data Gap Analysis) โดยวิเคราะห์จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง/กรมต่างๆ และความต้องการใช้ข้อมูลสถิติ

๒. พิจารณาคัดเลือกสถิติทางการจากข้อมูลการบริหารงาน การลงทะเบียน สำมะโน สำรวจ (ข้อมูลที่มีการจัดทำอยู่แล้ว) และกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ

๓. พิจารณาหน่วยงานรับผิดชอบในการผลิตสถิติทางการที่ยังไม่มีหน่วยงานใดจัดทำ และประสานให้มีการผลิตสถิติทางการตามผังสถิติทางการของสาขา

๔. นำเสนอชุดข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลและประเด็นยุทธศาสตร์

๕. ประสานงานการพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ และปรับปรุงสถิติให้ได้มาตรฐาน

๖. บริหารจัดการการจัดทำมาตรฐานสถิติและส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์

๗. ประสานงานการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และเผยแพร่สถิติทางการ

๘. ประสานงานด้านงบประมาณและการพัฒนาบุคลากรด้านสถิติ

๙. จัดทำรายงานประจำปี (รายงานสถานการณ์สถิติทางการและรายงานผลการดำเนินงาน) เสนอต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน

๑๐. แต่งตั้งคณะทำงานฯ และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

นาวาอากาศเอก

(อนุดิษฐ์ นาครทรรพ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ประธานกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย ๓ ด้าน